

! S 1. marcem 2026 se spreminja način objavljanja aktov v Uradnem listu Republike Slovenije.

KAZALO

Oblike zapisa in besedilo
Postopek sprejemanja
Pravna podlaga in podrejeni akti
Povezave med akti
Načrtovane spremembe
Pravo EU
Mednarodni akti
Sodna praksa

Evidenčni podatki



Zbirka Register predpisov

Zakon o trošarinah (ZTro-1)

Uradni list RS, št. [47/16](#), [92/21](#), [192/21](#), [140/22](#) in [38/24](#)

ID: ZAKO7128

EVA: 2015-1611-0022

SOP: 2016-01-2035

EPA: 1184-VII

Kratica: ZTro-1

Sprejeto: 21. 6. 2016

Objavljeno: 1. 7. 2016

Veljavno od: 16. 7. 2016

Se uporablja od: 1. 8. 2016

Vrsta akta: Zakon

silni organ: Ministrstvo za finance

rgan sprejetja: Državni zbor RS

Oblike ▲

 HTML WORD PDF

Besedilo

NPB 4 ▼



Opozorilo: Neuradno prečiščeno besedilo predpisa predstavlja zgolj informativni delovni pripomoček, glede katerega organ ne jamči odškodninsko ali kako drugače.

Neuradno prečiščeno besedilo Zakona o trošarinah obsega:

- Zakon o trošarinah – ZTro-1 (Uradni list RS, št. 47/16 z dne 1. 7. 2016),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o trošarinah – ZTro-1A (Uradni list RS, št. 92/21 z dne 8. 6. 2021),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o trošarinah – ZTro-1B (Uradni list RS, št. 192/21 z dne 7. 12. 2021),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o trošarinah – ZTro-1C (Uradni list RS, št. 140/22 z dne 4. 11. 2022),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o trošarinah – ZTro-1D (Uradni list RS, št. 38/24 z dne 7. 5. 2024).

ZAKON O TROŠARINAH (ZTRO-1)

(neuradno prečiščeno besedilo št. 4)



I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen



(vsebina zakona)

(1) S tem zakonom se ureja sistem in uvaja obveznost plačevanja trošarine od alkohola in alkoholnih pijač, tobačnih izdelkov ter energentov in električne energije (v nadaljnjem besedilu: trošarinski izdelki), ki se na ozemlju Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: Slovenija) sprostijo v porabo, v skladu z:

- [Direktivo Sveta 92/83/EGS](#) z dne 19. oktobra 1992 o uskladitvi strukture trošarin za alkohol in alkoholne pijače (UL L št. 316 z dne 31. 10. 1992, str. 21), zadnjič spremenjeno z [Direktivo Sveta \(EU\) 2020/1151](#) z dne 29. julija 2020 o spremembi [Direktive 92/83/EGS](#) o uskladitvi strukture trošarin za alkohol in alkoholne pijače (UL L št. 256 z dne 5. 8. 2020, str. 1);

- [Direktivo Sveta 92/84/EGS](#) z dne 19. oktobra 1992 o približevanju trošarinskih stopenj za alkohol in alkoholne pijače (UL L št. 316 z dne 31. 10. 1992, str. 29);
- [Direktivo Sveta 95/60/ES](#) z dne 27. novembra 1995 o davčnem označevanju plinskega olja in kerozina (UL L št. 291 z dne 6. 12. 1995, str. 46);
- [Direktivo Sveta 2003/96/ES](#) z dne 27. oktobra 2003 o prestrukturiranju okvira Skupnosti za obdavčitev energentov in električne energije (UL L št. 283 z dne 31. 10. 2003, str. 51), zadnjič spremenjena z [Izvedbenim sklepom Komisije \(EU\) 2018/552](#) z dne 6. aprila 2018 o posodobitvi sklicev iz [Direktive Sveta 2003/96/ES](#) na oznake kombinirane nomenklature za nekatere proizvode (UL L št. 91 z dne 9. 4. 2018, str. 27, v nadaljnjem besedilu: [Direktiva 2003/96/ES](#));
- [Direktivo Sveta 2006/79/ES](#) z dne 5. oktobra 2006 o oprostitvi davkov na uvoz manjših pošilk nekomercialnega značaja iz tretjih držav (UL L št. 286 z dne 17. 10. 2006, str. 15);
- [Direktivo Sveta 2007/74/ES](#) z dne 20. decembra 2007 o oprostitvi plačila davka na dodano vrednost in trošarine na uvoz blaga za osebe, ki potujejo iz tretjih držav (UL L št. 346 z dne 29. 12. 2007, str. 6);
- [Direktivo Sveta 2008/118/ES](#) z dne 16. decembra 2008 o splošnem režimu za trošarino in o razveljavitvi [Direktive 92/12/EGS](#) (UL L št. 9 z dne 14. 1. 2009, str. 12), zadnjič spremenjena z [Direktivo Sveta \(EU\) 2019/2235](#) z dne 16. decembra 2019 o spremembi [Direktive 2006/112/ES](#) o skupnem sistemu davka na dodano vrednost in [Direktive 2008/118/ES](#) o splošnem režimu za trošarino v zvezi z obrambnimi prizadevanji v okviru Unije (UL L št. 336 z dne 30. 12. 2019, str. 10), v nadaljnjem besedilu: [Direktiva 2008/118/ES](#));
- [Direktivo Sveta 2011/64/EU](#) z dne 21. junija 2011 o strukturi in stopnjah trošarine, ki velja za tobačne izdelke (UL L št. 176 z dne 5. 7. 2011, str. 24, v nadaljnjem besedilu: [Direktiva 2011/64/EU](#));
- [Direktivo Sveta \(EU\) 2020/262](#) z dne 19. decembra 2019 o določitvi splošnega režima za trošarino (prenovitev) (UL L št. 58 z dne 27. 2. 2020, str. 4), popravljeno s Popravkom (UL L št. 58 z dne 27. 2. 2020, str. 38), (v nadaljnjem besedilu: [Direktiva 2020/262/EU](#)).

(2) S tem zakonom se podrobneje ureja izvajanje [Uredbe \(EU\) št. 952/2013](#) Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. oktobra 2013 o carinskem zakoniku Unije (UL L št. 269/1 z dne 10. 10. 2013, str. 1), zadnjič spremenjene z [Uredbo \(EU\) 2019/632](#) Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. aprila 2019 o spremembi [Uredbe \(EU\) št. 952/2013](#) zaradi podaljšanja prehodne uporabe drugih načinov obdelave podatkov poleg tehnik elektronske obdelave podatkov, določenih v carinskem zakoniku Unije (UL L št. 111 z dne 25. 4. 2019, str. 54; v nadaljnjem besedilu: [Uredba 952/2013/EU](#)).

2. člen



(pomen izrazov)

(1) Pojmi, uporabljeni v tem zakonu, imajo naslednji pomen:

- ¹ »ozemlje Slovenije« je ozemlje pod suverenostjo Slovenije, vključno z zračnim prostorom in morskim območjem, nad katerimi ima Slovenija suverenost ali jurisdikcijo v skladu z notranjim in mednarodnim pravom;

2. »ozemlje države članice«, »država članica« in »Unija« je ozemlje držav članic in ozemlje Unije, ki je kot tako opredeljeno v predpisih Unije;
3. »uvoz trošarinskih izdelkov« je vsak vnos trošarinskih izdelkov v Unijo iz tretjih držav oziroma s tretjih ozemelj, če ni s tem zakonom določeno drugače;
4. »vnos trošarinskih izdelkov« v Slovenijo je vsak vnos trošarinskih izdelkov z ozemlja druge države članice oziroma Unije, kot je določeno v zakonodaji Unije;
5. »tretja država« je katera koli država, razen Slovenije in drugih držav članic oziroma Unije;
6. »tretja ozemlja« so:
 - a) ozemlja, ki so del carinskega območja Unije:
 - Kanarski otoki;
 - francoska ozemlja iz 349. člena in prvega odstavka [355. člena Pogodbe o delovanju Evropske unije](#) (UL C št. 115 z dne 9. 5. 2008, prečiščena različica, str. 47);
 - Alandski otoki;
 - Kanalski otoki;
 - b) ozemlja, ki niso del carinskega območja Unije:
 - otok Heligoland;
 - območje Büsingen;
 - Ceuta;
 - Melilla;
 - Livigno;
 - c) gora Atos;
7. »imetnik trošarinskega skladišča« je oseba, ki ima dovoljenje, da lahko v okviru svoje dejavnosti v trošarinskem skladišču proizvaja, predeluje, dodeluje, obdeluje (v nadaljnjem besedilu: proizvaja), skladišči ali ima na zalogi (v nadaljnjem besedilu: skladišči), prejema ali odpremlja trošarinske izdelke v režimu odloga plačila trošarine (v nadaljnjem besedilu: režim odloga);
8. »trošarinsko skladišče« je ena ali več med seboj povezanih ograjenih površin ali prostorov, ki tvorijo tehnološko enoto, ki je vidno označena ter fizično ločena od preostalih površin in prostorov, kjer imetnik trošarinskega skladišča proizvaja, skladišči, prejema ali odpremlja trošarinske izdelke v režimu odloga;
9. »režim odloga« je ureditev, v skladu s katero je za proizvodnjo, skladiščenje, prejemanje ali odpremljanje trošarinskih izdelkov odložen nastanek obveznosti za obračun in plačilo trošarine;
10. »uvoznik« je oseba, ki v okviru svoje dejavnosti prejema trošarinske izdelke iz tretje države oziroma s tretjega ozemlja, oziroma carinski dolžnik, določen v skladu s carinsko zakonodajo;
11. »izvoznik« je oseba, ki v okviru svoje dejavnosti pošilja trošarinske izdelke iz Unije v tretje države oziroma na tretja ozemlja, določena v skladu s carinsko zakonodajo;
12. »pooblaščen uvoznik« je oseba, ki v okviru svoje dejavnosti trošarinske izdelke, ki jih prejme iz tretje države ali s tretjega ozemlja, po sprostitvi v prost promet v skladu s carinsko zakonodajo, odpremi v režimu odloga osebi, ki lahko prejema trošarinske izdelke v režimu odloga v Sloveniji ali drugi državi članici v skladu z zakonodajo namembne države članice;

13. »pooblašчени prejemnik« je oseba, ki v okviru svoje dejavnosti prejema trošarinske izdelke od osebe iz druge države članice, v režimu odloga;
14. »začasno pooblašчени prejemnik« je oseba, ki v okviru svoje dejavnosti občasno prejme trošarinske izdelke od osebe iz druge države članice, v režimu odloga;
15. »oproščeni uporabnik« je oseba, ki v okviru svoje dejavnosti za namene iz 72. in 97. člena tega zakona trošarinske izdelke prejema in skladišči v režimu odloga in porablja brez plačila trošarine;
16. »obrat oproščenega uporabnika« je obrat, v katerem oproščeni uporabnik trošarinske izdelke prejema in skladišči v režimu odloga in porablja brez plačila trošarine;
17. »trošarinski zastopnik« je oseba s stalnim prebivališčem oziroma sedežem v Sloveniji, ki jo potrdi davčni organ in jo prodajalec trošarinskih izdelkov iz druge države članice, na podlagi pisnega pooblastila pooblasti, da v njegovem imenu in za njegov račun v Sloveniji izvršuje obveznosti in uveljavlja pravice po tem zakonu;
18. »trgovec« je oseba, ki v Sloveniji opravlja trgovinsko oziroma gostinsko dejavnost, dejavnost prevoza ali skladiščenja trošarinskih izdelkov izven režima odloga;
19. »opravljanje dejavnosti s trošarinskimi izdelki« pomeni vsako proizvodnjo, dobavo iz omrežja, prejem trošarinskih izdelkov iz vnosa oziroma uvoza za namen opravljanja dejavnosti ali končno porabo;
20. »carinski organ« je organ v skladu s točko (1) 5. člena [Uredbe 952/2013/EU](#);
21. »dobava za komercialni namen« je gibanje trošarinskih izdelkov iz države članice, kjer so bili trošarinski izdelki sproščeni v porabo, v drugo državo članico za namen opravljanja dejavnosti;
22. »certificirani pošiljatelj« je oseba, ki v okviru svoje dejavnosti odpremlja trošarinske izdelke za dobavo za komercialni namen osebi v drugo državo članico;
23. »začasno certificirani pošiljatelj« je oseba, ki v okviru svoje dejavnosti občasno odpremi trošarinske izdelke za dobavo v komercialni namen osebi v drugo državo članico;
24. »certificirani prejemnik« je oseba, ki v okviru svoje dejavnosti prejema trošarinske izdelke, dobavljene za komercialni namen od osebe iz druge države članice;
25. »začasno certificirani prejemnik« je oseba, ki v okviru svoje dejavnosti občasno prejme trošarinske izdelke, dobavljene za komercialni namen, od osebe iz druge države članice;
26. »namembna država članica« je država članica, v kateri se trošarinski izdelki dobavijo ali v kateri se trošarinski izdelki porabijo;
27. »trošarinska številka« je enolična identifikacijska oznaka, ki jo dodeli davčni organ trošarinskemu zavezancu, oproščenemu uporabniku, certificiranemu pošiljatelju in začasno certificiranemu pošiljatelju za gibanje trošarinskih izdelkov.

(2) Po tem zakonu se gibanje trošarinskih izdelkov:

- v kneževini Monako ali iz nje obravnava kot gibanje v Republiki Franciji oziroma iz nje;
- v suvereni coni Združenega kraljestva Akrotiri in Dhekelia ali iz njiju obravnava kot gibanje na Ciper ali z njega;
 - v Jungholz in Mittelberg (Kleines Walsertal) ali iz njiju obravnava kot gibanje v Zvezno republiko Nemčijo oziroma iz nje;

- v San Marino ali iz njega obravnava kot gibanje v Italijansko republiko oziroma iz nje;
- na otok Man ali z njega obravnava kot gibanje v Združeno kraljestvo oziroma iz njega.

(3) Za trošarinske izdelke, ki imajo status neunijskega blaga v skladu s carinsko zakonodajo, se določbe tega zakona glede proizvodnje, skladiščenja in gibanja trošarinskih izdelkov ne uporabljajo.

3. člen **(pripadnost trošarin)**

Prihodki od trošarin pripadajo proračunu Republike Slovenije.

4. člen **(predmet obdavčitve)**



Trošarina se plačuje od trošarinskih izdelkov, proizvedenih na ozemlju Slovenije, vnesenih z ozemlja drugih držav članic v Slovenijo ali uvoženih v Unijo.

5. člen **(trošarinski zavezanec)**



(1) Trošarinski zavezanec ali zavezanka (v nadaljnjem besedilu: trošarinski zavezanec) je oseba, ki proizvaja, vnaša ali uvaža trošarinske izdelke ali trošarinske izdelke odpremi iz režima odloga v porabo oziroma trošarinske izdelke dobavi ali pridobi iz omrežja.

(2) Oseba iz prejšnjega odstavka se priklasi Finančni upravi Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: davčni organ), v skladu s 63. členom tega zakona, če ni s tem zakonom določeno drugače.

II. NASTANEK OBVEZNOSTI ZA OBRAČUN TROŠARINE

6. člen **(obveznost za obračun trošarine)**



(1) Obveznost za obračun trošarine nastane, ko se trošarinski izdelki v Sloveniji sprostijo v porabo. Za sprostitev trošarinskih izdelkov v porabo se štejejo:

1. odprema trošarinskih izdelkov iz režima odloga;
2. vnos trošarinskih izdelkov, razen če se zanje po prejemu nadaljuje režim odloga v skladu s tem zakonom;
uvoz trošarinskih izdelkov, razen če se zanje po uvozu začne režim odloga v skladu s tem zakonom;

4. vsak zaključek proizvodnje trošarinskih izdelkov izven režima odloga.

(2) Za odpremo trošarinskih izdelkov iz režima odloga se šteje vsaka odprema, ki ni odprema prejemniku, ki v skladu s tem zakonom ali zakonodajo druge države članice lahko prejema trošarinske izdelke v režimu odloga ali, ki ni odprema v izvoz.

(3) Pri vnosu trošarinskih izdelkov se šteje, da so trošarinski izdelki sproščeni v porabo:

1. ko jih prejme pooblaščen prejemnik ali začasno pooblaščen prejemnik;
2. ko so prejeti na kraju neposredne dobave v skladu s 27. členom tega zakona, razen če se zanje po prejemu nadaljuje režim odloga v skladu s tem zakonom ali
3. ko so prejeti za namene v skladu s prvim odstavkom 17. člena tega zakona.

(4) Za vnos trošarinskih izdelkov, ki so bili sproščeni v porabo v drugi državi članici, nastane obveznost za obračun trošarine v Sloveniji, razen če so ob vnosu trošarinski izdelki oproščeni plačila trošarine v skladu s tem zakonom:

1. ko jih prejme certificirani prejemnik, ali začasno certificirani prejemnik, ali prejemnik iz 30. člena tega zakona, ali
2. v trenutku vnosa, v primeru nepravilnosti v zvezi z gibanjem trošarinskih izdelkov, sproščenih v porabo, kadar niso bili izvedeni predpisani postopki tega zakona za vnos trošarinskih izdelkov.

(5) Za sprostitev v porabo v Sloveniji se štejeta tudi storjena oziroma ugotovljena nepravilnost pri gibanju trošarinskih izdelkov v režimu odloga v skladu s 26. členom tega zakona in storjena oziroma ugotovljena nepravilnost pri gibanju trošarinskih izdelkov, sproščenih v porabo, v skladu z 31. členom tega zakona. Za nepravilnost se štejejo okoliščine, ki nastanejo med gibanjem trošarinskih izdelkov in niso popolno uničenje in nepovratna popolna ali delna izguba trošarinskih izdelkov, zaradi katerih trošarinski izdelki ne prispejo v namembni kraj.

(6) Za uvoz trošarinskih izdelkov iz 3. točke prvega odstavka tega člena se šteje sprostitev trošarinskih izdelkov v prost promet v skladu s carinsko zakonodajo ali nepravilen vstop trošarinskih izdelkov na ozemlje Unije, razen če je carinski dolg v skladu s točkami (e), (f), (g) in (k) prvega odstavka 124. člena [Uredbe 952/2013/EU](#) ugasnil. Obveznost za obračun in plačilo trošarine nastane tako, kot da bi bila trošarina uvozna dajatev, razen v primerih, ko je obveznost za obračun trošarine odložena v skladu s tem zakonom.

(7) Nepravilen vstop trošarinskih izdelkov je vstop trošarinskih izdelkov na ozemlje Unije, ki niso bili dani v postopek sprostitve v prosti promet v skladu s carinsko zakonodajo in za katere je nastal carinski dolg zaradi neizpolnjevanja obveznosti ali pogoja na podlagi prvega odstavka 79. člena [Uredbe 952/2013/EU](#) ali bi nastal, če bi za trošarinske izdelke nastala obveznost plačila carine.

(8) Če so trošarinski izdelki v režimu odloga prodani v skladu s prvim odstavkom 15. člena tega zakona oziroma prodani za namene v skladu s prvim

odstavkom 17. člena tega zakona, se šteje, da so bili sproščeni v porabo, vendar zanje ne nastane obveznost za obračun trošarine.

(9) Če so bili trošarinski izdelki:

1. v režimu odloga popolnoma uničeni ali popolnoma ali delno nepovratno izgubljeni zaradi nepredvidljivih okoliščin, višje sile ali soglasja za uničenje, ki ga da davčni organ ali delno izgubljeni zaradi njihove narave, se ne šteje, da so bili sproščeni v porabo, in zanje ne nastane obveznost za obračun trošarine v skladu s prvim odstavkom tega člena;
2. sproščeni v porabo v drugi državi članici, med prevozom iz druge države članice v Slovenijo popolnoma uničeni ali popolnoma ali delno nepovratno izgubljeni zaradi nepredvidljivih okoliščin ali višje sile ali delno izgubljeni zaradi njihove narave, zanje ne nastane obveznost za obračun trošarine v skladu s četrtem odstavkom tega člena.

(10) Izdelki se štejejo za popolnoma uničene ali popolnoma ali delno nepovratno izgubljene, kadar jih ni več mogoče uporabiti za prvotni namen. Odtujitev ali kraja trošarinskih izdelkov se ne šteje za nepredvidljive okoliščine oziroma višjo silo. V primeru popolnega uničenja ali popolne ali delne nepovratne izgube trošarinskih izdelkov zaradi nepredvidljivih okoliščin ali višje sile trošarinski zavezanec oziroma prevoznik o tem takoj obvesti davčni organ in predloži ustrezno dokazilo. Davčni organ izda odločbo, v kateri odloči o količini trošarinskih izdelkov, za katere za trošarinskega zavezanca ne nastane obveznost za obračun trošarine.

(11) Delna izguba trošarinskih izdelkov zaradi njihove narave iz devetega odstavka tega člena se ne šteje za sprostitev v porabo oziroma zanje ne nastane obveznost za obračun in plačilo trošarine, če količina delne izgube trošarinskih izdelkov ne presega skupnega praga delne izgube za te trošarinske izdelke, razen če je utemeljeno dokazano, da gre za goljufijo ali nepravilnost. Količina delne izgube trošarinskih izdelkov, ki presega skupni prag delne izgube za te trošarinske izdelke, se šteje za sprostitev v porabo in zanjo nastane obveznost za obračun in plačilo trošarine.

(12) Trošarina se obračuna od trošarinske osnove z uporabo zneska trošarine ali zneska in stopnje trošarine, ki velja na dan nastanka obveznosti za obračun trošarine.

(13) Obveznost za obračun trošarine se lahko prenese od pooblaščenega prejemnika ali pooblaščenega uvoznika na imetnika trošarinskega skladišča oziroma oproščenega uporabnika ob pogojih in na način, določen s tem zakonom.

(14) Način dokazovanja uničenja oziroma popolne ali delne nepovratne izgube iz devetega in desetega odstavka ter skupni prag za delno izgubo iz enajstega odstavka tega člena predpiše minister, pristojen za finance.

7. člen

(vnos trošarinskih izdelkov fizičnih oseb)



(1) Obveznost za obračun trošarine iz prejšnjega člena ne nastane pri vnosu trošarinskih izdelkov v Slovenijo, če jih fizična oseba sama vnese in prevaža za lastno porabo in količine v trenutku vnosa ne presegajo:

- 800 kosov cigaret oziroma 100 mililitrov polnila za elektronske cigarete oziroma 800 zvitkov tobaka za segrevanje;
- 400 kosov cigarilosoov;
- 200 kosov cigar;
- 1 kilograma drobno rezanega tobaka oziroma drugega tobaka za kajenje;
- 10 litrov žganih pijač;
- 20 litrov vmesnih pijač;
- 90 litrov vina, ki vključujejo največ 60 litrov penečega vina;
- 110 litrov piva.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek je vnos cigaret brez obveznosti za obračun trošarine količinsko omejen na 300 kosov, če trošarina v državi članici, v kateri je za te cigarete bila trošarina plačana, ne dosega minimalnega zneska, določenega z [Direktivo 2011/64/EU](#).

(3) Za trošarinske izdelke, ki ne presegajo količin iz prvega in drugega odstavka tega člena, lahko davčni organ presodi, da so vneseni trošarinski izdelki namenjeni za opravljanje dejavnosti in zanje nastane obveznost za obračun trošarine v skladu z 2. točko četrtega odstavka prejšnjega člena. Pri presoji davčni organ upošteva predvsem naslednje:

- status osebe, ki razpolaga s trošarinskimi izdelki;
- namembni kraj pošiljke in obliko prevoza;
- dokumente, ki se nanašajo na pošiljko;
- naravo in količino izdelkov;
- pogostost vnašanja izdelkov.

(4) Za vnos energentov v Slovenijo, za katere ne nastane obveznost za obračun trošarine, se šteje prevoz energentov v skladu s 3. točko prvega odstavka 14. člena tega zakona.

(5) Za trošarinske izdelke, ki presegajo količine iz prvega in drugega odstavka tega člena in niso tobačni izdelki, za katere sprostitev v porabo v Sloveniji v skladu s prvim odstavkom 87. člena tega zakona ni dovoljena, ali vnos energentov ni v skladu s četrtem odstavkom tega člena, nastane v skladu z 2. točko četrtega odstavka prejšnjega člena obveznost za obračun trošarine, ki se obračuna v skladu z desetim odstavkom 8. člena tega zakona.

8. člen



(drugi primeri nastanka obveznosti za obračun trošarine)

(1) Ne glede na 6. člen tega zakona nastane obveznost za obračun trošarine → trošarinske izdelke:

1. sproščene v porabo oziroma odpremljene upniku v postopku stečaja oziroma prisilnega prenehanja imetnika trošarinskega skladišča ali oproščenega uporabnika;
2. za katere preneha režim odloga zaradi prenehanja veljavnosti dovoljenja imetnika trošarinskega skladišča ali dovoljenja za oproščenega uporabnika;
3. porabljene v trošarinskem skladišču za namene, ki niso v skladu z izdanim dovoljenjem oziroma za katere je ugotovljen primanjkljaj;
4. porabljene v obratu oproščenega uporabnika za drug namen kot za oproščeno rabo, določeno v dovoljenju, oziroma za katere je ugotovljen primanjkljaj pri oproščenem uporabniku;
5. ki jih je odpremil pooblaščen uvoznik in je zanje ugotovljen primanjkljaj;
6. odvzete ali zarubljene in prodane s strani davčnega organa;
7. ki so drobno rezani tobak ali cigarete in so na zalogi izven trošarinskih skladišč ter se zanje zviša trošarina ali drobnoprodajna cena;
8. za katere se ugotovi, da trošarina zanje ni bila obračunana in plačana v skladu s tem zakonom.

(2) Pri nastanku obveznosti za obračun trošarine iz prejšnjega odstavka se trošarina obračuna od trošarinske osnove z uporabo zneska trošarine ali zneska in stopnje trošarine, ki velja na dan nastanka obveznosti za obračun trošarine.

(3) V primeru prenehanja veljavnosti dovoljenja imetnika trošarinskega skladišča ali oproščenega uporabnika zaradi stečajnega postopka oziroma postopka prisilnega prenehanja je plačilo trošarine za trošarinske izdelke, ki so na dan začetka stečajnega postopka oziroma postopka prisilnega prenehanja na zalogi, odloženo do dneva, ko so trošarinski izdelki, ki so skladiščeni v trošarinskem skladišču ali obratu oproščenega uporabnika, sproščeni v porabo v postopku stečaja ali prisilnega prenehanja, toda največ do dneva, ko so odpremljeni upniku na podlagi sklepa o razdelitvi premoženja. Za trošarinske izdelke, ki so bili sproščeni v porabo oziroma odpremljeni upniku, za imetnika trošarinskega skladišča oziroma oproščenega uporabnika oziroma upnika nastane obveznost za obračun trošarine na dan sprostitev v porabo oziroma na dan odpreme upniku.

(4) V primeru prenehanja veljavnosti dovoljenja imetnika trošarinskega skladišča ali oproščenega uporabnika, razen za primere iz tretjega odstavka tega člena, nastane za imetnika trošarinskega skladišča oziroma oproščenega uporabnika obveznost za obračun trošarine na dan prenehanja veljavnosti dovoljenja.

(5) Za trošarinske izdelke, ki jih je imetnik trošarinskega skladišča porabil za namene, ki niso navedeni v izdanem dovoljenju, ter od primanjkljaja trošarinskih izdelkov, ki nastane pri skladiščenju ali prevozu izdelkov, za imetnika trošarinskega skladišča nastane obveznost za obračun trošarine zadnji dan v mesecu, v katerem so bili trošarinski izdelki porabljeni oziroma v katerem je nastal oziroma je bil ugotovljen primanjkljaj.

(6) Za trošarinske izdelke, ki jih je oproščeni uporabnik porabil za namene, ki
v skladu z izdanim dovoljenjem, ter od primanjkljaja trošarinskih izdelkov, za

oproščenega uporabnika nastane obveznost za obračun trošarine zadnji dan v mesecu, v katerem so bili trošarinski izdelki porabljeni oziroma v katerem je nastal oziroma je bil ugotovljen primanjkljaj.

(7) Za trošarinske izdelke, ki jih je pooblaščen uvoznik odpremil in je zanje ugotovljen primanjkljaj, za pooblaščenega uvoznika nastane obveznost za obračun trošarine zadnji dan v mesecu, v katerem je nastal oziroma je bil ugotovljen primanjkljaj.

(8) Za trošarinske izdelke, ki so odvzeti ali zarubljeni in prodani s strani davčnega organa, za kupca oziroma prejemnika nastane obveznost za obračun trošarine na dan prodaje trošarinskih izdelkov, razen če je bila trošarina za odvzete ali zarubljene trošarinske izdelke že plačana.

(9) Za drobno rezani tobak in cigarete, ki so na zalogi izven trošarinskega skladišča in za katere se spremeni trošarina ali drobnoprodajna cena, nastane obveznost za obračun razlike trošarine na dan, ko se zviša trošarina ali drobnoprodajna cena. Trгоvec, ki ima drobno rezani tobak oziroma cigarete na zalogi izven trošarinskega skladišča, na dan pred zvišanjem trošarine oziroma drobnoprodajne cene evidentira količino drobnno rezanega tobaka in cigaret, ki jih ima na zalogi, in davčnemu organu najpozneje 15. dan po zvišanju trošarine oziroma drobnoprodajne cene predloži podatke o zalogi na obračunu razlike trošarine. Trošarina se plača, če je znesek trošarine iz obračuna višji od 10 eurov. Plača se najpozneje 60. dan po opravljenem evidentiranju zalog. Minister, pristojen za finance, podrobneje določi način evidentiranja zalog in predložitve podatkov o zalogah.

(10) Obveznost za obračun trošarine nastane za trošarinske izdelke, za katere se ugotovi, da trošarina zanje ni bila obračunana in plačana v skladu s tem zakonom. Zavezanec za plačilo trošarine je oseba, ki bi v skladu s tem zakonom morala obračunati trošarino, oziroma oseba, ki ima v lasti ali posesti ali uporabi ali je proizvedla trošarinske izdelke, za katere trošarina ni bila obračunana v skladu s tem zakonom, razen če fizična oseba, ki ne opravlja dejavnosti s trošarinskimi izdelki, dokaže, da je trošarinske izdelke pridobila v dobri veri. Za osebo iz tega odstavka nastane obveznost za obračun trošarine na dan pridobitve oziroma proizvodnje trošarinskih izdelkov oziroma na dan, ko je bilo ugotovljeno, da trošarina zanje ni bila obračunana.

(11) Za trošarino, obračunano v skladu s tretjim, četrtim, šestim, sedmim in osmim odstavkom tega člena, se obračun trošarine predloži davčnemu organu najkasneje v roku 25 dni od dneva nastanka obveznosti za obračun trošarine, trošarino pa plača najpozneje v 30 dneh po nastanku obveznosti za obračun trošarine. Obveznost za obračun trošarine v skladu s petim odstavkom tega člena imetnik trošarinskega skladišča izkaže na obračunu trošarine, ki ga predloži v skladu z 11. členom tega zakona.

III. OBRAČUNAVANJE IN PLAČEVANJE TROŠARINE

9. člen



(opredelitev osebe, ki je zavezana k obračunu in plačilu trošarine)

(1) Trošarino obračuna, ko so trošarinski izdelki sproščeni v porabo oziroma ko nastane obveznost za obračun trošarine:

1. trošarinski zavezanec, ko nastane obveznost za obračun trošarine v skladu s prvim ali četrtem odstavkom 6. člena, 73., 79., 90. ali 91. členom tega zakona;
2. oseba, ko nastane obveznost za obračun trošarine v skladu z 8., 26. ali 31. členom tega zakona.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek obračuna in plača trošarino vsaka oseba, ki pridobi ali porabi trošarinski izdelek brez plačane trošarine, za katerega je nastala obveznost za obračun in plačilo trošarine v skladu s tem zakonom, oziroma oseba, za katero je določeno, da v skladu s tem zakonom obračuna in plača trošarino.

10. člen



(vsebina obračuna)

Trošarinski zavezanec oziroma oseba, ki v skladu s tem zakonom obračuna trošarino, predloži obračun trošarine, ki vsebuje pravilne in popolne podatke za izračun trošarine za trošarinske izdelke, za katere je nastala obveznost za obračun trošarine.

11. člen



(predložitev obračuna trošarine)

(1) Trošarinski zavezanec oziroma oseba, ki v skladu s tem zakonom obračuna trošarino, predloži obračun trošarine za davčno obdobje, v katerem je nastala obveznost za obračun trošarine, če ni s tem zakonom določeno drugače. Davčno obdobje je koledarski mesec.

(2) Trošarinski zavezanec oziroma oseba, ki v skladu s tem zakonom obračuna trošarino, predloži obračun trošarine do 25. dne naslednjega meseca po poteku davčnega obdobja, v katerem je nastala obveznost za obračun trošarine, če ni s tem zakonom določeno drugače. Obveznost predložitve obračuna velja, tudi če je za trošarinske izdelke predpisan znesek trošarine 0 eurov oziroma znesek in stopnja trošarine 0.

(3) Če ima imetnik trošarinskega skladišča več kot eno trošarinsko skladišče, predloži skupni obračun trošarine za vsa trošarinska skladišča.

(4) Obliko in vsebino obračuna trošarine predpiše minister, pristojen za finance.

12. člen



(plačilo trošarine)

(1) Trošarinski zavezanec oziroma oseba, ki v skladu s tem zakonom obračuna trošarino, obračunano trošarino za davčno obdobje plača v državni proračun do zadnjega delovnega dne naslednjega meseca po poteku davčnega obdobja, če ni s tem zakonom določeno drugače.

(2) Za trošarinske izdelke, za katere nastane v skladu s tem zakonom obveznost za obračun trošarine, je lahko plačnik trošarine v imenu in za račun trošarinskega zavezanca ali druge osebe, ki obračuna in plača trošarino v skladu s tem zakonom, trošarinski zastopnik ali oseba, ki je v skladu s tem zakonom predložila instrument zavarovanja plačila trošarine, ali katera koli druga oseba.

(3) Če je v skladu s tem zakonom za plačilo trošarine zavezanih več oseb, za plačilo trošarine odgovarjajo solidarno.

13. člen**(obračunavanje in plačevanje trošarine v posebnih primerih)**

(1) Za začasno pooblaščenega prejemnika oziroma začasno certificiranega prejemnika nastane obveznost za obračun trošarine na dan prejema trošarinskih izdelkov. Obračun predloži najpozneje v roku petih delovnih dni od dneva prejema trošarinskih izdelkov, trošarino pa plača najpozneje v 30 dneh po nastanku obveznosti za obračun trošarine.

(2) Za trošarinske izdelke, za katere je nastala obveznost za obračun trošarine v skladu s 30. členom tega zakona, za prejemnika, pošiljatelja oziroma prodajalca trošarinskih izdelkov oziroma drugo osebo iz 30. člena tega zakona nastane obveznost za obračun trošarine na dan, ko je prejemnik prejel trošarinske izdelke. Obračun predloži najpozneje v roku petih delovnih dni od dneva prejema trošarinskih izdelkov, trošarino pa plača najpozneje v 30 dneh po nastanku obveznosti za obračun trošarine.

IV. OPROSTITUTEV IN ODPUST PLAČILA TROŠARINE**14. člen****(oprostitev plačila trošarine pri vnosu ali uvozu)**

(1) Obveznost za obračun trošarine v Sloveniji ob vnosu ali uvozu v Slovenijo ne nastane za trošarinske izdelke:

1. ki jih potnik prinese s seboj v svoji osebni prtljagi iz tretjih držav oziroma s tretjih ozemelj, če so namenjeni za lastno porabo potnika ali njegove družine;
2. ki jih od fizične osebe iz druge države članice ali tretje države oziroma s tretjega ozemlja prejme fizična oseba v brezplačnih, priložnostnih malih pošiljkah, ki

vsebujejo samo izdelke, ki so namenjeni za lastno porabo prejemnika ali njegove družine;

3. ki so energenti in so:

- v standardnih rezervoarjih motornih vozil, plovil ali letal, ki prihajajo iz drugih držav članic ali tretjih držav oziroma s tretjih ozemelj ter so namenjeni za uporabo kot pogonsko gorivo v teh vozilih in ne za nadaljnjo prodajo in so oproščeni plačila uvoznih dajatev v skladu s carinsko zakonodajo ali
- v posebnih zabojnikih, ki prihajajo iz drugih držav članic ali tretjih držav oziroma s tretjih ozemelj ter so namenjeni specifični porabi za delovanje oskrbnih sistemov teh zabojnikov med prevozom in so oproščeni plačila uvoznih dajatev v skladu s carinsko zakonodajo ali
- v prenosnih posodah za rezervno gorivo v količini do 10 litrov.

(2) Za namen tega člena imajo izrazi naslednji pomen:

1. standardni rezervoarji so:

- rezervoarji, ki jih proizvajalec trajno pritrdi v vsa motorna vozila istega tipa, kot je zadevno vozilo, in katerih stalna napeljava omogoča neposredno uporabo goriva tako za pogon kakor za, kjer je to ustrezno, delovanje hladilnih ali drugih sistemov med prevozom, plinski rezervoarji, montirani v motornih vozilih za neposredno uporabo plina kot goriva, in rezervoarji, montirani v drugih sistemih, s katerimi je lahko opremljeno vozilo;
- rezervoarji, ki jih proizvajalec trajno pritrdi na vse posebne zabojnike istega tipa, kot je zadevni posebni zabojnik, in katerih stalna napeljava omogoča, da se gorivo med prevozom porabi neposredno za delovanje hladilnih in drugih sistemov, s katerimi so opremljeni posebni zabojniki;

2. posebni zabojnik je vsak rezervoar z montirano posebno napravo za hladilne sisteme, sisteme dovajanja kisika, sisteme toplotne izolacije ali druge sisteme.

(3) Količinske omejitve iz 1. točke prvega odstavka tega člena in način uveljavljanja oprostitev po tem členu predpiše minister, pristojen za finance.

15. člen



(oprostitev plačila trošarine pri iznosu v tretje države ali na tretja ozemlja)

(1) Trošarina se pri iznosu v tretje države ali na tretja ozemlja ne plačuje od trošarinskih izdelkov:

1. ki so v prodaji na letalih in ladjah med poletom ali morsko plovbo med Slovenijo in tretjim ozemljem ali tretjo državo, pri čemer je odhodni kraj v Sloveniji;
2. ki se v davka prosti prodajalni prodajo potnikom, ki jih iznesejo v svoji osebni prtljagi pri poletu ali morski plovbi na tretje ozemlje ali v tretjo državo, kar potniki dokazujejo s predložitvijo vozovnice ali vstopnega kupona.

(2) Oprostitev plačila trošarine lahko imetnik davka proste prodajalne, ki trošarinske izdelke proda v skladu s prejšnjim odstavkom, uveljavi kot neposredno oprostitev ali kot vračilo plačane trošarine.

(3) Način uveljavljanja oprostitve po tem členu predpiše minister, pristojen za finance.

16. člen



(vnos in prodaja trošarinskih izdelkov v davka prosti prodajalni)

(1) Davka prosta prodajalna je prodajalna, ki se nahaja za izstopno mejno carinsko kontrolo na letališču ali v pristanišču, odprtem za mednarodni promet.

(2) Davka prosta prodajalna se ustanovi in deluje na podlagi dovoljenja, ki ga izda davčni organ. Dovoljenje se lahko nanaša na eno ali več prodajaln.

(3) Imetnik dovoljenja za davka prosto prodajalno sme v okviru svoje dejavnosti v davka prosti prodajalni prejemati, skladiščiti in prodajati izdelke v režimu odloga in izdelke s plačano trošarino, pri tem pa:

- zagotovi, da se izvaja prodaja trošarinskih izdelkov brez plačila trošarine samo potnikom na poletu ali morski plovbi, ki jih bodo v osebni prtljagi odnesli na tretje ozemlje ali v tretjo državo. Potnik uveljavlja pravico do nakupa trošarinskih izdelkov brez obračunane trošarine s predložitvijo vozovnice ali vstopnega kupona;
- predloži ustrezen instrument zavarovanja plačila trošarine za tiste trošarinske izdelke, ki so dobavljeni v prodajalno v režimu odloga;
- vodi evidence, s katerimi zagotovi natančno sledljivost trošarinskih izdelkov, ki se prodajajo v prodajalni, in sicer ločeno po dobavah iz trošarinskih skladišč in dobavah s plačano trošarino;
- vodi ločeno evidenco za vsako prodajalno o vseh izvedenih prodajah izdelkov z oprostitvijo plačila trošarine, vključno s podatkom o namembnem kraju iz potnikove vozovnice ali vstopnega kupona in o vseh izvedenih prodajah izdelkov s plačano trošarino. Iz evidence mora biti razvidna povezava med številko računa, s katerim je bilo blago prodano, in vstopnim kuponom oziroma vozovnico;
- redno izpolnjuje davčne in carinske obveznosti;
- obvešča davčni organ o vseh spremembah podatkov, navedenih v dovoljenju, oziroma podatkov, ki bi lahko vplivali na veljavnost dovoljenja;
- zagotavlja vse, kar je potrebno za nemoteno izvajanje nadzora.

(4) Za izdajo dovoljenja in delovanje davka proste prodajalne se smiselno uporabljata 44. in 45. člen tega zakona.

(5) Podrobnejše pogoje, ki jih mora izpolnjevati vložnik zahtevka za izdajo dovoljenja za davka prosto prodajalno, vsebino vloge za izdajo dovoljenja in evidence predpiše minister, pristojen za finance.

17. člen



(oprostitvev plačila trošarine za diplomatska predstavništva, konzulate in mednarodne organizacije)

(1) Trošarina se ne plačuje od trošarinskih izdelkov, ki so nabavljeni za:

1. službene potrebe diplomatskih predstavništev in konzulatov v Sloveniji, ter za osebne potrebe tujega osebja diplomatskih in konzularnih predstavništev, vključno z njihovimi družinskimi člani, razen častnih konzularnih funkcionarjev in njihovih družinskih članov;
2. službene potrebe mednarodnih organizacij oziroma predstavništev mednarodnih organizacij med njihovim delovanjem v Sloveniji in za osebne potrebe tujega osebja mednarodnih organizacij, vključno z njihovimi družinskimi člani, če tako določajo mednarodne pogodbe, ki veljajo za Slovenijo;
3. službene potrebe agencij ali organov Unije, za katere velja Protokol o privilegijih in imunitetah Evropske unije (UL C št. 83 z dne 30. 3. 2010, str. 266) s sedežem v Sloveniji, v drugi državi članici ali tretji državi, in sicer v okvirih in pod pogoji iz Protokola in sporazumov o njegovem izvajanju ali sporazumov o sedežu ter predvsem le do obsega, ki ne povzroča izkrivljanja konkurence;
4. službene potrebe diplomatskih predstavništev, konzulatov ter mednarodnih organizacij oziroma predstavništev mednarodnih organizacij s sedežem v drugi državi članici ali v tretji državi ter za osebne potrebe njihovega osebja, vključno z njihovimi družinskimi člani;
5. potrebe oboroženih sil drugih držav članic Severnoatlantske zveze ali njihovega spremnega civilnega osebja ali za oskrbo njihovih menz ali kantin, kadar te sile sodelujejo pri zagotavljanju skupne obrambe;
6. potrebe oboroženih sil vsake države članice, ki ni država članica, v kateri nastane obveznost plačila trošarine, ali njihovega spremnega civilnega osebja ali za oskrbo njihovih menz in kantin, kadar te sile sodelujejo pri obrambnih prizadevanjih za izvajanje dejavnosti Unije v okviru skupne varnostne in obrambne politike.

(2) Oprostitev po tem členu se uveljavlja na podlagi potrdil ministrstva, pristojnega za zunanje zadeve.

(3) Če je mogoče oprostitev uveljavljati le ob pogoju vzajemnosti, to potrdi ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve.

(4) Oprostitve plačila trošarine po 1. in 2. točki prvega odstavka tega člena ne morejo uveljavljati državljani Slovenije oziroma tuji državljani s stalnim prebivališčem v Sloveniji.

(5) Oprostitev plačila trošarine po tem členu se lahko uveljavi kot neposredna oprostitev ali kot vračilo plačane trošarine.

(6) Upravičenci iz 1. do 4. in 6. točke prvega odstavka tega člena lahko pridobijo trošarinske izdelke iz druge države članice v režimu odloga, če pošiljko spremljata elektronski trošarinski dokument in potrdilo o oprostitvi plačila trošarine. Potrdilo o oprostitvi plačila trošarine vsebuje podatke o vrsti in količini trošarinskih izdelkov ter njihovi vrednosti in podatke o prejemniku ter državi članici gostiteljici, ki potrdi oprostitev.

(7) Če pošiljatelj pošilja trošarinske izdelke iz Slovenije v drugo državo članico, katerih položaj je po zakonodaji te države članice primerljiv s položajem oseb, ... prvega odstavka tega člena, jih lahko odpošlje v režimu odloga, če za pošiljko izda

elektronski trošarinski dokument v skladu s 34. členom tega zakona, ki mu priloži potrdilo o oprostitvi plačila trošarin.

(8) Način uveljavljanja oprostitev po tem členu predpiše minister, pristojen za finance.

18. člen



(odpust plačila trošarine v režimu odloga)

(1) Obveznost za obračun in plačilo trošarine se imetniku trošarinskega skladišča oziroma oproščenemu uporabniku odpusti za trošarinske izdelke v režimu odloga, za katere velja, da:

1. je bil zanje ugotovljen primanjkljaj, ki je neposredno povezan s procesom skladiščenja ali prevoza izdelkov;
2. so bili uporabljeni za namene trošarinskega nadzora;
3. so bili uporabljeni kot vzorci za analize v zvezi s testiranjem proizvodnje oziroma za znanstvene namene;
4. so bili predloženi in uporabljeni za namene kontrole kakovosti;
5. so alkohol in so v trošarinskem skladišču popolnoma denaturirani v skladu z 72. členom tega zakona;
6. so tobačni izdelki in so v trošarinskem skladišču denaturirani in uporabljeni za industrijske oziroma hortikulture namene;
7. so bili uporabljeni kot surovina za proizvodnjo drugih trošarinskih izdelkov v trošarinskem skladišču;
8. so bili popolnoma uničeni pod nadzorom davčnega organa.

(2) Obveznost za obračun in plačilo trošarine se pooblaščenemu uvozniku odpusti za trošarinske izdelke, za katere je bil ugotovljen primanjkljaj, ki je neposredno povezan s procesom prevoza.

(3) Odpust v skladu s 1., 3. in 4. točko prvega odstavka in drugim odstavkom tega člena upravičenec uveljavlja z zahtevkom, ki ga vloži v roku 20 dni po poteku davčnega obdobja, v katerem je nastal razlog za odpust obračuna in plačila trošarine. Davčni organ o zahtevku odloči z odločbo, zoper katero je dovoljena pritožba. Če davčni organ ugotovi ali delno ugotovi zahtevku za odpust, v izreku odločbe navede količino trošarinskih izdelkov, za katere je obračun in plačilo trošarine odpuščeno. Obveznost za obračun in plačilo trošarine se upravičencu v skladu z 2. in 8. točko prvega odstavka tega člena odpusti na podlagi zapisnika davčnega organa oziroma v skladu s 5. do 7. točko prvega odstavka tega člena na podlagi podatkov evidenc imetnika trošarinskega skladišča oziroma oproščenega uporabnika.

(4) Način ugotavljanja primanjkljaja, način uveljavljanja in dokazila za odpust plačila trošarine, največji dopustni primanjkljaj pri skladiščenju in prevozu trošarinskih izdelkov, ki so v režimu odloga, predpiše minister, pristojen za finance.

V. VRAČILO TROŠARINE

19. člen**(pravica do vračila trošarine)**

(1) Pravico do vračila plačane trošarine ima:

1. imetnik trošarinskega skladišča, ki je trošarinske izdelke, ki so že bili sproščeni v porabo v Sloveniji, vnesel v trošarinsko skladišče;
2. oseba, ki je izvozila trošarinske izdelke, ki so bili sproščeni v porabo v Sloveniji;
3. oseba, ki je pridobila trošarinske izdelke po ceni z vključeno trošarino in jih je porabila za namene iz 72. in 97. člena tega zakona;
4. oseba, ki je nabavila trošarinske izdelke po ceni z vključeno trošarino in jih porabila kot sestavino za izdelavo drugih trošarinskih izdelkov;
5. oseba, ki je trošarinske izdelke prodala v skladu s predpisanimi pogoji osebi iz 15. in 17. člena tega zakona brez obračunane trošarine, sama pa jih je nabavila po ceni z vključeno trošarino;
6. trgovec, ki je nabavil trošarinske izdelke po ceni z vključeno trošarino in jih umaknil s tržišča, ker so postali neužitni oziroma neuporabni in so bili uničeni pod nadzorom davčnega organa;
7. proizvajalec trošarinskih izdelkov izven režima odloga za proizvedene trošarinske izdelke na zalogi, za katere je plačal trošarino, vendar so postali neužitni oziroma neuporabni in so bili uničeni pod nadzorom davčnega organa;
8. oseba, ki je utekočinjeni ali stisnjeni zemeljski plin, ki je že bil sproščen v porabo v Sloveniji, vnesla v omrežje zemeljskega plina;
9. trgovec, ki ima na zalogi izven trošarinskega skladišča drobno rezani tobak oziroma cigarete in se zanje zniža trošarina ali drobnoprodajna cena.

(2) Če s tem zakonom ni določeno drugače, upravičenec iz prejšnjega odstavka vloži zahtevek za vračilo trošarine kot mesečni zahtevek do zadnjega dne tekočega meseca za pretekli mesec, v katerem je nastal razlog za vračilo iz prvega odstavka tega člena, ali kot letni zahtevek do 30. junija tekočega leta za preteklo leto, v katerem je nastal razlog za vračilo iz prvega odstavka tega člena. Mesečni in letni način uveljavljanja vračila trošarine v posameznem koledarskem letu se izključujeta.

(3) Oseba iz 4. točke prvega odstavka tega člena uveljavlja pravico do vračila trošarine za trošarinski izdelek, porabljen v lastni proizvodnji, na podlagi dokazila o plačilu trošarine za končni izdelek.

(4) Pri izračunu zneska za vračilo trošarine se uporabita znesek in stopnja oziroma znesek trošarine, veljaven na dan, ko je bila trošarina obračunana, oziroma na dan nabave trošarinskih izdelkov, navedenem na računu, s katerim upravičenec dokazuje, da je trošarinske izdelke nabavil s plačano trošarino.

(5) Vračilo trošarine lahko imetnik trošarinskega skladišča in pooblaščen prejemnik uveljavita z zahtevkom za vračilo trošarine ali z odbitkom od trošarinske obveznosti v obračunu trošarine vloženim v skladu z 11. členom tega zakona. Oba načina uveljavljanja vračila trošarine za isto davčno obdobje se izključujeta.

(6) Trgovec iz 9. točke prvega odstavka tega člena uveljavlja pravico do vračila trošarine na podlagi evidentiranja zalog drobno rezanega tobaka oziroma cigaret, ki se opravi na dan pred znižanjem trošarine ali drobnoprodajne cene. Ne glede na četrty odstavek tega člena se znesek za vračilo trošarine izračuna kot razlika med zneskom in stopnjo trošarine, veljavno na dan, ko je bila trošarina obračunana, ter znižanim zneskom in stopnjo trošarine. Minister, pristojen za finance, podrobneje določi način evidentiranja zalog in predložitve podatkov o zalogah.

(7) Vsebino zahtevka za vračilo trošarine, način vračila trošarine in potrebna dokazila ter evidence po tem členu predpiše minister, pristojen za finance.

20. člen



(vračilo trošarine pri gibanju trošarinskih izdelkov, sproščenih v porabo v Sloveniji, med državami članicami)

(1) Vračilo trošarine pri gibanju trošarinskih izdelkov, sproščenih v porabo v Sloveniji, lahko zahteva:

1. certificirani pošiljatelj ali začasno certificirani pošiljatelj za trošarinske izdelke odpremljene za dobavo za komercialni namen in dobavljene certificiranemu prejemniku ali začasno certificiranemu prejemniku v drugo državo članico;
2. prodajalec na daljavo iz petega odstavka 30. člena tega zakona za trošarinske izdelke odpremljene prejemniku v drugo državo članico;
3. oseba, ki opravlja dejavnost za trošarinske izdelke iz 85. člena tega zakona, odpremljene prejemniku, ki opravlja dejavnost, v drugo državo članico.

(2) Certificirani pošiljatelj pri davčnem organu vloži zahtevek za vračilo trošarine najpozneje do zadnjega dne tekočega meseca za odpreme trošarinskih izdelkov v preteklem mesecu. Začasno certificirani pošiljatelj ali prodajalec na daljavo ali oseba iz 3. točke prejšnjega odstavka pri davčnem organu vloži zahtevek za vračilo trošarine najpozneje v 30 dneh od dneva začetka gibanja oziroma dneva napovedi odpreme.

(3) Certificirani pošiljatelj oziroma začasno certificirani pošiljatelj v zahtevku za vračilo trošarine navede enotno poenostavljeno trošarinsko referenčno oznako odpremljenih trošarinskih izdelkov ali priloži poročilo o prejemu trošarinskih izdelkov iz računalniško podprtega sistema ali nadomestni dokument iz prve alineje prvega odstavka 42. člena tega zakona. Kadar v računalniško podprtem sistemu poročilo o prejemu trošarinskih izdelkov ni potrjeno, se lahko zahtevku za vračilo trošarine priloži drugo dokazilo o prejemu trošarinskih izdelkov, ki ga je potrdil pristojni organ namembne države članice.

(4) Prodajalec na daljavo zahtevku za vračilo trošarine predloži dokazilo, da je v namembni državi članici trošarina plačana ali da je predloženo zavarovanje plačila trošarine ali uveden predpisan postopek za plačilo trošarine oziroma odpust plačila trošarine. K zahtevku za vračilo trošarine se priložijo tudi druga dokazila, ki jih davčni an glede na okoliščine konkretnega primera zahteva z namenom, da bi ugotovil, ali

so trošarinski izdelki prispeli v namembni kraj in da so bile v namembni državi izpolnjeni vsi predpisani postopki ter je bila plačana trošarina, če je tako zahtevano.

(5) Oseba iz 3. točke prvega odstavka tega člena zahtevku za vračilo predloži dokazila, na podlagi katerih davčni organ lahko ugotovi, da so izdelki iz 85. člena tega zakona prispeli v namembni kraj in da so bili v namembni državi izpolnjeni vsi predpisani postopki ter je bila plačana trošarina, če je tako zahtevano.

(6) Vsebino zahtevka za vračilo trošarine, način vračila trošarine in potrebna dokazila po tem členu predpiše minister, pristojen za finance.

20.a člen

(elektronsko uveljavljanje vračila trošarine)

(1) Ne glede na 19., 20., 93., 95. in 96. člen tega zakona oseba, ki opravlja dejavnost in uveljavlja vračilo trošarine na podlagi tega zakona, zahtevek za vračilo trošarine vloži v elektronski obliki preko informacijskega sistema davčnega organa. Če informacijski sistem davčnega organa ni na voljo, davčni organ informacijo o nedelovanju objavi na svoji spletni strani in s tem, pred iztekom roka za predložitev zahtevka za vračilo trošarine, omogoči vložitev zahtevka v elektronski obliki na uradni elektronski naslov davčnega organa ali v papirni obliki.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek lahko oseba iz druge države članice Unije ali države članice Evropskega združenja za prosto trgovino uveljavlja vračilo trošarine z vložitvijo zahtevka v papirni obliki, če v Sloveniji ni pridobila davčne številke.

VI. REŽIM ODLOGA IN GIBANJE TROŠARINSKIH IZDELKOV V REŽIMU ODLOGA

21. člen

(režim odloga)



(1) Obveznost za obračun trošarine je odložena, ko za trošarinske izdelke velja režim odloga, in sicer v primeru:

1. proizvodnje trošarinskih izdelkov v trošarinskem skladišču;
2. skladiščenja trošarinskih izdelkov v trošarinskem skladišču, v obratu oproščenega uporabnika ali v davka prosti prodajalni;
3. gibanja trošarinskih izdelkov, vključno s prejemanjem in odpremljanjem trošarinskih izdelkov, pod pogoji, določenimi s tem zakonom.

(2) Režim odloga preneha, vendar ne nastane obveznost za obračun trošarine, ko je imetniku trošarinskega skladišča ali oproščenemu uporabniku ali imetniku davka proste prodajalne ali prejemniku iz prvega odstavka 17. člena tega zakona, ob izpolnitvi pogojev v skladu s tem zakonom, plačilo trošarine odpuščeno ali oproščeno.

(3) Pri vnosu trošarinskih izdelkov v Slovenijo iz druge države članice preneha režim odloga:

- ko jih prejme pooblaščen prejemnik oziroma začasno pooblaščen prejemnik ali
- ko so trošarinski izdelki prejeti na kraju neposredne dobave v skladu s 27. členom tega zakona, razen če je kraj neposredne dobave trošarinsko skladišče ali obrat oproščenega uporabnika in se zanje po prejemu nadaljuje režim odloga.

(4) Pri uvozu trošarinskih izdelkov velja režim odloga, če imajo trošarinski izdelki takoj po uvozu v Unijo iz tretjih držav ali s tretjih ozemelj status neunijskega blaga v skladu s carinsko zakonodajo.

(5) Ko so trošarinski izdelki iz prejšnjega odstavka sproščeni v prost promet v skladu s carinsko zakonodajo, velja zanje režim odloga, če so neposredno po sprostitvi v prost promet, vneseni v trošarinsko skladišče ali obrat oproščenega uporabnika ali odposlani osebi v drugi državi članici, ki v skladu z zakonodajo te države članice sme prejemati trošarinske izdelke v režimu odloga.

(6) Za gibanje trošarinskih izdelkov v skladu s 3. točko prvega odstavka tega člena se šteje tudi gibanje za trošarinske izdelke, za katere je s tem zakonom predpisan znesek trošarine 0 eurov oziroma stopnja trošarine 0.

22. člen



(gibanje trošarinskih izdelkov v režimu odloga v Sloveniji)

(1) Trošarinski izdelki se v Sloveniji gibajo v režimu odloga, in je pošiljatelj imetnik trošarinskega skladišča, iz trošarinskega skladišča:

1. v drugo trošarinsko skladišče;
2. v obrat oproščenega uporabnika;
3. v davka prosto prodajalno ali
4. za oskrbo plovil in letal.

(2) Trošarinski izdelki se v Sloveniji gibajo v režimu odloga, in je pošiljatelj oproščeni uporabnik ali imetnik davka proste prodajalne:

1. med obrati istega oproščenega uporabnika;
2. izjemoma v trošarinsko skladišče.

(3) Pred začetkom gibanja iz 2. točke prejšnjega odstavka vloži oproščeni uporabnik oziroma imetnik davka proste prodajalne pri davčnem organu vlogo za odobritev gibanja.

23. člen



(gibanje trošarinskih izdelkov v režimu odloga med Slovenijo in drugimi državami članicami)

(1) Trošarinski izdelki se gibajo v režimu odloga v drugo državo članico, in je pošiljatelj imetnik trošarinskega skladišča v Sloveniji, od trošarinskega skladišča do

osebe, ki lahko prejema trošarinske izdelke v režimu odloga v skladu z zakonodajo namembne države članice.

(2) Trošarinski izdelki se gibajo v režimu odloga iz druge države članice v Slovenijo, in je pošiljatelj oseba, ki lahko v skladu z zakonodajo te države pošilja trošarinske izdelke v režimu odloga od pošiljatelja:

1. v trošarinsko skladišče;
2. pooblaščenemu prejemniku;
3. začasno pooblaščenemu prejemniku ali
4. osebam iz 17. člena tega zakona.

24. člen



(gibanje trošarinskih izdelkov v režimu odloga pri uvozu in izvozu)

(1) Trošarinski izdelki se pri uvozu in izvozu gibajo v režimu odloga:

1. iz trošarinskega skladišča v Sloveniji v izvoz do iznosa z ozemlja Unije ali do carinskega urada izstopa pri postopku zunanega tranzita v skladu s carinsko zakonodajo;
2. če je pošiljatelj pooblaščen uvoznik, po uvozu od kraja uvoza v Sloveniji:
 - v trošarinsko skladišče v Sloveniji;
 - v obrat oproščenega uporabnika v Sloveniji ali
 - do osebe, ki lahko prejema trošarinske izdelke v režimu odloga v skladu z zakonodajo namembne države članice.

(2) Če imajo trošarinski izdelki takoj po uvozu na ozemlje Unije status neunijskega blaga v skladu s carinsko zakonodajo, se lahko gibajo v režimu odloga ne da bi bil zanje izdan trošarinski dokument v skladu s tem zakonom, vendar mora biti zanje zagotovljen ustrezen carinski nadzor.

(3) Po uvozu trošarinskih izdelkov na ozemlje Unije, razen pri gibanju od kraja uvoza v Sloveniji v trošarinsko skladišče ali obrat oproščenega uporabnika v Sloveniji, se lahko trošarinski izdelki v režimu odloga gibajo s kraja uvoza samo, če deklarant ali katera koli oseba, ki je udeležena v carinskih formalnostih v skladu s carinsko zakonodajo, davčnemu organu predloži trošarinsko številko pooblaščenega uvoznika in trošarinsko številko prejemnika trošarinskih izdelkov v drugi državi članici in na zahtevo davčnega organa dokazilo, da so uvoženi trošarinski izdelki namenjeni odpremi iz kraja uvoza na ozemlju Unije do osebe na ozemlju druge države članice.

25. člen



(začetek in konec gibanja v režimu odloga)

(1) Gibanje v režimu odloga se začne, ko trošarinski izdelki zapustijo trošarinsko skladišče odpreme ali kadar jih takoj po sprostitvi v prost promet v skladu s carinsko zakonodajo odpremlja pooblaščen uvoznik.

(2) Gibanje v režimu odloga se konča, ko prejemnik prejme pošiljko ali ko trošarinski izdelki zapustijo Unijo ali ko so trošarinski izdelki dani v postopek zunanjega tranzita.

26. člen



(nepravilnosti pri gibanju trošarinskih izdelkov v režimu odloga)

(1) Če je v zvezi z gibanjem trošarinskih izdelkov v režimu odloga v skladu z 22. do 24. členom tega zakona med državami članicami prišlo do nepravilnosti, nastane obveznost za obračun trošarine v Sloveniji, če:

- je nepravilnost storjena na ozemlju Slovenije in je blago sproščeno v porabo v Sloveniji ali
- če je bila nepravilnost ugotovljena v Sloveniji in ni mogoče ugotoviti, v kateri državi članici je bila nepravilnost dejansko storjena.

(2) Če v zvezi z gibanjem trošarinskih izdelkov v režimu odloga iz Slovenije v drugo državo članico ali v izvoz, trošarinski izdelki ne prispejo v namembni kraj in med gibanjem ni bila odkrita nobena nepravilnost, se šteje, da je bila nepravilnost storjena v Sloveniji in nastane obveznost za obračun trošarine v Sloveniji v trenutku odpreme trošarinskih izdelkov. Obveznost za obračun trošarine se odloži do največ štiri mesece po odpremi, v katerih lahko pošiljatelj ali prejemnik davčnemu organu v Sloveniji predloži dokazilo o prejemu pošiljke ali o kraju, kjer je bila nepravilnost storjena. Ne glede na prejšnji stavek osebi, ki je predložila instrument zavarovanja plačila trošarine in ni pošiljatelj ali prejemnik trošarinskih izdelkov ter ni vedela, da trošarinski izdelki niso prispeli v namembni kraj, davčni organ omogoči, da v roku enega meseca od seznanitve predloži dokazilo o končnem prejemu trošarinskih izdelkov oziroma dokazilo o kraju, kjer je bila nepravilnost storjena.

(3) V skladu s prvim odstavkom ter drugim in devetim odstavkom tega člena je zavezanec za plačilo trošarine pošiljatelj trošarinskih izdelkov oziroma oseba, ki je predložila instrument zavarovanja plačila trošarine.

(4) Ne glede na prejšnji odstavek lahko davčni organ določi, da je zavezanec za plačilo trošarine tudi oseba, ki je sodelovala pri nepravilnosti.

(5) Trošarina se osebi iz tretjega oziroma četrtega odstavka tega člena obračuna z uporabo zneska trošarine oziroma zneska in stopnje trošarine, ki velja na dan nastanka obveznosti za obračun trošarine, ki je dan, ko je bila storjena oziroma ugotovljena nepravilnost, oziroma dan odpreme trošarinskih izdelkov.

(6) Trošarina se osebi iz drugega oziroma devetega odstavka tega člena obračuna z uporabo zneska trošarine oziroma zneska in stopnje trošarine, ki velja na dan nastanka obveznosti za obračun trošarine, v skladu z drugim oziroma devetim odstavkom tega člena.

(7) Če pristojni organ druge države članice ugotovi, da je bila nepravilnost, ki jo je ugotovljena v Sloveniji, v skladu z drugo alinejo prvega odstavka tega člena in

drugim odstavkom tega člena, storjena na ozemlju druge države članice in je bila v tej državi članici trošarina plačana, lahko davčni organ v Sloveniji v roku treh let od dneva odpreme odobri vračilo ali odpust plačila trošarine osebi iz prejšnjega odstavka tega člena. Davčni organ odobri vračilo ali odpust plačila trošarine na podlagi dokazila pristojnega organa druge države članice, kjer je bila nepravilnost dejansko storjena in trošarina plačana.

(8) Davčni organ o nastanku obveznosti za plačilo trošarine iz prvega odstavka tega člena obvesti pristojni organ države članice odpreme.

(9) Če je v zvezi z gibanjem trošarinskih izdelkov v režimu odloga v Sloveniji bila storjena ali ugotovljena nepravilnost oziroma v roku 16 dni od dneva odpreme ni bil potrjen prejem pošiljke v namembnem kraju, nastane obveznost za obračun trošarine v trenutku odpreme trošarinskih izdelkov.

27. člen



(neposredna dobava trošarinskih izdelkov)

(1) Davčni organ lahko na podlagi vloge imetnika trošarinskega skladišča oziroma pooblaščenega prejemnika odobri gibanje v režimu odloga iz države članice do drugega kraja v Sloveniji, ki ni lokacija trošarinskega skladišča imetnika trošarinskega skladišča oziroma sedež pooblaščenega prejemnika.

(2) Za namen odobritve neposredne dobave imetnik trošarinskega skladišča oziroma pooblaščen prejemnik davčnemu organu v vlogi predloži seznam lokacij neposredne dobave in njihove identifikacijske oznake.

VII. GIBANJE TROŠARINSKIH IZDELKOV, SPROŠČENIH V PORABO

28. člen



(gibanje trošarinskih izdelkov, sproščenih v porabo, med državami članicami)

Za gibanje trošarinskih izdelkov, sproščenih v porabo, se šteje vsako gibanje med Slovenijo in drugimi državami članicami za trošarinske izdelke, ki so bili v Sloveniji oziroma drugi državi članici sproščeni v porabo in zanje nastane obveznost za obračun trošarine v drugi državi članici oziroma Sloveniji, razen če so ob vnosu trošarinski izdelki oproščeni plačila trošarine v skladu s tem zakonom ali so ob vnosu v drugo državo članico oproščeni plačila trošarine v skladu z zakonodajo druge države članice.

29. člen



(gibanje, prejem in odprema trošarinskih izdelkov za dobavo za komercialni namen)

(1) Trošarinski izdelki, sproščeni v porabo, se gibajo za dobavo za komercialni namen, če se gibajo:

1. od certificiranega pošiljatelja ali začasno certificiranega pošiljatelja v odpremni državi članici do certificiranega prejemnika ali začasno certificiranega prejemnika v Sloveniji;
2. od certificiranega pošiljatelja ali začasno certificiranega pošiljatelja v Sloveniji do certificiranega prejemnika ali začasno certificiranega prejemnika v namembni državi članici.

(2) Če se v Slovenijo iz druge države članice dobavljajo trošarinski izdelki za komercialni namen, pošiljko spremlja elektronski poenostavljeni trošarinski dokument, ki ga certificirani pošiljatelj oziroma začasno certificirani pošiljatelj izda v skladu z zakonodajo države članice, iz katere so trošarinski izdelki odpremljeni. Certificirani prejemnik oziroma začasno certificirani prejemnik izpolni naslednje zahteve:

- pred odpremo trošarinskih izdelkov iz druge države članice predloži instrument zavarovanja plačila trošarine v skladu z 58. oziroma 59. členom tega zakona;
- plača trošarino v skladu z 12. členom oziroma prvim odstavkom 13. člena tega zakona;
- omogoči, da davčni organ preveri prejem trošarinskih izdelkov in plačilo trošarine, in
- najpozneje v petih delovnih dneh po prejemu trošarinskih izdelkov davčnemu organu predloži pravilne podatke o prejeti pošiljki.

(3) Certificirani pošiljatelj oziroma začasno certificirani pošiljatelj v Sloveniji pred predvideno odpremo trošarinskih izdelkov v drugo državo članico za dobavo za komercialni namen izda elektronski poenostavljeni trošarinski dokument ter omogoči davčnemu organu, da preveri odpremo trošarinskih izdelkov.

(4) Če se trošarinski izdelki za dobavo za komercialni namen pošiljajo iz enega kraja v drugi kraj v Sloveniji preko ozemlja druge države članice, certificirani pošiljatelj oziroma začasno certificirani pošiljatelj pred odpremo davčnemu organu sporoči pot gibanja pošiljke in izda elektronski poenostavljeni trošarinski dokument, ki bo spremljal pošiljko trošarinskih izdelkov.

(5) Minister, pristojen za finance, določi način prijave in podrobnejše postopke za prejem in pošiljanje trošarinskih izdelkov po tem členu.

29.a člen

(začetek in konec gibanja trošarinskih izdelkov za dobavo za komercialni namen)

(1) Gibanje trošarinskih izdelkov za dobavo za komercialni namen se začne, ko trošarinski izdelki zapustijo prostore certificiranega pošiljatelja ali začasno certificiranega pošiljatelja ali kateri koli kraj v odpremni državi članici, ki je naveden v elektronskem poenostavljenem trošarinskem dokumentu.

(2) Gibanje trošarinskih izdelkov za dobavo za komercialni namen se konča, ko certificirani prejemnik ali začasno certificirani prejemnik prejme pošiljko trošarinskih izdelkov v svojih prostorih ali katerem koli kraju v namembni državi članici, ki je naveden v elektronskem poenostavljenem trošarinskem dokumentu.



30. člen

(prodaja na daljavo)

(1) Če trošarinske izdelke, ki so v drugi državi članici sproščeni v porabo, nabavi oseba v Sloveniji, ki ne opravlja dejavnosti, ali ni imetnik trošarinskega skladišča, ali pooblaščen prejemnik, ali začasno pooblaščen prejemnik, ali certificirani prejemnik, ali začasno certificirani prejemnik, ter jih prodajalec iz druge države članice sam ali druga oseba za njegov račun neposredno ali posredno odpošlje prejemniku v Slovenijo, nastane obveznost za plačilo trošarine v Sloveniji.

(2) Prodajalec oziroma trošarinski zastopnik davčnemu organu pred predvideno odpremo trošarinskih izdelkov napove pošiljko davčnemu organu v Sloveniji in predloži instrument zavarovanja plačila trošarine v skladu z 59. členom tega zakona ter ob prejemu trošarinskih izdelkov obračuna in plača trošarino v skladu z drugim odstavkom 13. člena tega zakona.

(3) Prodajalec iz druge države članice lahko imenuje trošarinskega zastopnika, ki v njegovem imenu in za njegov račun izvršuje pravice in obveznosti. Če trošarinski zastopnik ne izpolnjuje obveznosti iz tega člena, mu davčni organ lahko prepove zastopanje.

(4) Če obveznosti iz drugega odstavka tega člena ne izpolni prodajalec oziroma trošarinski zastopnik, prejemnik ob prejemu trošarinskih izdelkov obračuna in plača trošarino v skladu z drugim odstavkom 13. člena tega zakona.

(5) Če trošarinske izdelke, ki so v Sloveniji sproščeni v porabo, nabavi oseba iz druge države članice, ki ni registrirana za prejem trošarinskih izdelkov in ki ne opravlja dejavnosti, ter jih prodajalec iz Slovenije sam ali druga oseba za njegov račun neposredno ali posredno odpošlje prejemniku v drugo državo članico, tako da obveznost plačila trošarine nastane v tej namembni državi članici, prodajalec:

- davčnemu organu napove odpremo pošiljke pred predvideno odpremo trošarinskih izdelkov;
- predloži dokazila, iz katerih je razvidno, da je v namembni državi članici predložil instrument zavarovanja plačila trošarine;
- v namembni državi članici izpelje vse predpisane postopke za plačilo trošarine in
- vodi evidenco tovrstnih dobav.

(6) Minister, pristojen za finance, določi podrobnejše postopke za prejem in pošiljanje trošarinskih izdelkov po tem členu.

31. člen



(nepravilnosti pri gibanju trošarinskih izdelkov, sproščenih v porabo)

(1) Če je zvezi z gibanjem trošarinskih izdelkov, sproščenih v porabo v skladu s 29. in 30. členom tega zakona, za katere gibanje ni bilo začeto v Sloveniji ali v zvezi z

gibanjem trošarinskih izdelkov sproščenih v porabo med državami članicami, prišlo do nepravilnosti, nastane obveznost za obračun trošarine v Sloveniji, če:

- je nepravilnost storjena na ozemlju Slovenije ali
- če je bila nepravilnost ugotovljena v Sloveniji, pa ni mogoče ugotoviti, v kateri državi članici je bila nepravilnost dejansko storjena.

(2) V skladu s prejšnjim odstavkom trošarino obračuna oseba, ki je prejemnik trošarinskih izdelkov, oziroma oseba, ki je za trošarinske izdelke predložila instrument zavarovanja plačila trošarine, oziroma oseba, ki je sodelovala pri nepravilnosti pri gibanju trošarinskih izdelkov.

(3) Obveznost za obračun trošarine nastane na dan, ko je bila nepravilnost storjena oziroma ugotovljena. Trošarina se obračuna z uporabo zneska trošarine oziroma zneska in stopnje trošarine, ki velja na dan nastanka obveznosti za obračun trošarine.

(4) Če pristojni organ druge države članice v roku treh let od dneva odpreme trošarinskih izdelkov ugotovi, da je bila nepravilnost, ki je bila ugotovljena v Sloveniji, v skladu z drugo alinejo prvega odstavka tega člena storjena na ozemlju druge države članice in je bila v tej državi članici trošarina plačana, lahko davčni organ v Sloveniji osebi iz drugega odstavka tega člena odobri vračilo ali odpust plačila trošarine. Vračilo ali odpust plačila trošarine odobri davčni organ na podlagi dokazila pristojnega organa druge države članice, da je bila nepravilnost v tej državi članici storjena in da je bila trošarina v tej državi članici plačana.

(5) Če pristojni organ druge države članice obvesti davčni organ, da je bila zaradi storjene oziroma ugotovljene nepravilnosti trošarina za trošarinske izdelke, za katere je bil v Sloveniji predložen instrument zavarovanja plačila trošarine, v drugi državi članici plačana, davčni organ na zahtevo sprosti zavarovanje plačila trošarine.

(6) Za nepravilnost v skladu s prvim odstavkom tega člena se šteje tudi, če osebe, ki sodelujejo pri gibanju trošarinskih izdelkov, sproščenih v porabo v skladu z 28. členom tega zakona, niso prijavljene kot certificirani prejemnik ali certificirani pošiljatelj ali začasno certificirani prejemnik ali začasno certificirani pošiljatelj v skladu s tem zakonom ali zakonodajo druge države članice ali če pošiljke ne spremlja elektronski poenostavljeni trošarinski dokument ali niso bili izvedeni predpisani postopki v skladu s 30. členom tega zakona.

VIII. TROŠARINSKI DOKUMENT

32. člen



(črtan)

33. člen



(črtan)

IX. RAČUNALNIŠKO PODPRT SISTEM

34. člen

**(elektronski trošarinski dokument in elektronski poenostavljeni trošarinski dokument)**

(1) Elektronski trošarinski dokument in elektronski poenostavljeni trošarinski dokument sta dokumenta v računalniško podprtem sistemu za nadzor nad gibanjem trošarinskih izdelkov (v nadaljevanju: računalniško podprt sistem), ki omogoča spremljanje in nadzor gibanja trošarinskih izdelkov v režimu odloga in gibanja za dobavo za komercialni namen. Šteje se, da se trošarinski izdelki gibajo:

- v režimu odloga iz ene države članice v drugo državo članico oziroma v izvoz, če jih spremlja elektronski trošarinski dokument;
- za dobavo za komercialni namen iz ene države članice v drugo državo članico, če jih spremlja elektronski poenostavljeni trošarinski dokument.

(2) Elektronski trošarinski dokument iz prejšnjega odstavka se smiselno uporablja za spremljanje in nadzor gibanja trošarinskih izdelkov v režimu odloga znotraj Slovenije.

(3) Podrobnejše pogoje glede podatkov v elektronskem trošarinskem dokumentu, postopkov pri pošiljanju in prejemu, uporabo nadomestnega postopka ter izjeme za uporabo elektronskega trošarinskega dokumenta pri gibanju znotraj Slovenije predpiše minister, pristojen za finance.

35. člen

**(pošiljanje trošarinskih izdelkov v drugo državo članico oziroma v izvoz)**

(1) Pošiljatelj pred začetkom gibanja trošarinskih izdelkov v režimu odloga oziroma v izvoz, vendar ne prej kot sedem dni pred začetkom gibanja, predloži osnutek elektronskega trošarinskega dokumenta, ki vsebuje pravilne podatke, davčnemu organu in ta elektronsko preveri točnost in popolnost podatkov v predloženem elektronskem trošarinskem dokumentu. Če so podatki ustrezni, davčni organ opremi elektronski trošarinski dokument z enotno trošarinsko referenčno oznako in jo sporoči pošiljatelju. Če podatki niso pravilni, davčni organ o tem takoj obvesti pošiljatelja. Enotna trošarinska referenčna oznaka je oznaka, ki se programsko ustvarja v računalniško podprtem sistemu po potrditvi podatkov predloženega elektronskega trošarinskega dokumenta.

(2) Pošiljatelj lahko prekliče elektronski trošarinski dokument, če se gibanje trošarinskih izdelkov v skladu s prvim odstavkom 25. člena tega zakona še ni začelo.

(3) Pošiljatelj pred začetkom gibanja trošarinskih izdelkov za dobavo za komercialni namen osnutek elektronskega poenostavljenega trošarinskega dokumenta, vsebuje pravilne podatke, predloži davčnemu organu in ta elektronsko preveri točnost ... popolnost podatkov v predloženem elektronskem poenostavljenem trošarinskem

dokumentu. Če so podatki ustrezni, davčni organ opremi elektronski poenostavljeni trošarinski dokument z enotno poenostavljeno trošarinsko referenčno oznako in jo sporoči pošiljatelju. Če podatki niso pravilni, davčni organ o tem takoj obvesti pošiljatelja. Enotna poenostavljena trošarinska referenčna oznaka je oznaka, ki se po potrditvi podatkov predloženega elektronskega poenostavljenega trošarinskega dokumenta programsko ustvarja v računalniško podprtem sistemu.

(4) Če pošiljatelj po začetku gibanja ugotovi, da je v elektronskem trošarinskem dokumentu oziroma elektronskem poenostavljenem trošarinskem dokumentu navedel nepravilne podatke, o tem takoj obvesti davčni organ in mu da pravilne podatke o odpremljeni pošiljki.

(5) Davčni organ pošlje elektronski trošarinski dokument oziroma elektronski poenostavljeni trošarinski dokument pristojnemu organu namembne države članice, ta pa ga predloži prejemniku. Če davčni organ prejme elektronski trošarinski dokument oziroma elektronski poenostavljeni trošarinski dokument od pristojnega organa druge države članice, ker so trošarinski izdelki namenjeni prejemniku v Sloveniji, ga predloži prejemniku. Kadar so trošarinski izdelki namenjeni imetniku trošarinskega skladišča v odpremni državi članici, davčni organ pošlje elektronski trošarinski dokument neposredno imetniku trošarinskega skladišča.

(6) Pri izvozu trošarinskih izdelkov deklarant v državi članici, kjer je carinski organ, pri katerem je vložena izvozna deklaracija (v nadaljevanju: država članica izvoza), carinskemu organu predloži enotno trošarinsko referenčno oznako, ki označuje trošarinske izdelke, navedene v izvozni deklaraciji. Če je Slovenija odpremna država članica in ni država članica izvoza, davčni organ pošlje elektronski trošarinski dokument pristojnemu organu države članice izvoza. Carinski organ države članice izvoza pred izvozom trošarinskih izdelkov preveri, ali se podatki iz elektronskega trošarinskega dokumenta ujemajo s podatki izvozne deklaracije, in v primeru neskladnosti z uporabo računalniško podprtega sistema obvesti davčni organ ali pristojni organ v odpremni državi članici. Če se trošarinski izdelki ne bodo več iznašali iz carinskega območja Unije, carinski organ države članice izvoza z uporabo računalniško podprtega sistema takoj obvesti davčni organ ali pristojni organ odpremne države članice. Pristojni organ odpremne države članice obvestilo takoj pošlje pošiljatelju. Pošiljatelj ob prejemu obvestila v skladu z drugim odstavkom tega člena prekliče elektronski trošarinski dokument ali v skladu z devetim odstavkom tega člena spremeni namembni kraj gibanja trošarinskih izdelkov.

(7) Pošiljatelj osebi, ki spremlja trošarinske izdelke, prevozniku ali letalskemu prevozniku predloži enotno trošarinsko referenčno oznako oziroma enotno poenostavljeno trošarinsko referenčno oznako, ki spremlja trošarinske izdelke med celotnim gibanjem, in ti jo na zahtevo predložijo davčnemu organu ali pristojnemu organu druge države članice.

(8) Davčni organ lahko namesto enotne trošarinske referenčne oznake iz prejšnjega odstavka od osebe, ki spremlja trošarinske izdelke, prevoznika ali letalskega prevoznika zahteva predložitev tiskane različice elektronskega trošarinskega

dokumenta, komercialni dokument ali upravni dokument, v katerem je navedena enotna trošarinska referenčna oznaka. Kot komercialni dokument se lahko šteje listina, ki spremlja pošiljko trošarinskih izdelkov, kot je račun, dobavnica, prevozni dokument in podobno, in vsebuje zadostne podatke o vrsti in količini trošarinskih izdelkov, ki omogočajo njihovo identifikacijo.

(9) Pošiljatelj lahko med gibanjem trošarinskih izdelkov v režimu odloga ali v izvoz v elektronskem trošarinskem dokumentu spremeni namembni kraj in navede novega, ki je dejanski namembni kraj in ki je:

- trošarinsko skladišče;
- lokacija, kjer pooblaščen prejemnik in začasno pooblaščen prejemnik lahko prejmeta trošarinske izdelke;
- kraj, kjer pri izvozu trošarinski izdelki zapustijo Unijo;
- carinski urad izstopa v primeru zunanjega tranzita ali
- kraj neposredne dobave v skladu s 27. členom tega zakona.

(10) Pošiljatelj spremembo namembnega kraja iz prejšnjega odstavka vnese takoj, ko ugotovi, da dejanski namembni kraj prejema ne ustreza podatku, navedenemu v elektronskem trošarinskem dokumentu. Podatek o spremembi se pošlje pristojnemu organu države članice prejema in prejemniku, navedenemu v prvotnem elektronskem trošarinskem dokumentu, ter pristojnemu organu države članice prejema in novemu prejemniku.

(11) Pošiljatelj lahko med gibanjem trošarinskih izdelkov za dobavo za komercialni namen v elektronskem poenostavljenem trošarinskem dokumentu spremeni namembni kraj v drug namembni kraj istega prejemnika v namembni državi članici ali v kraj odpreme trošarinskih izdelkov. Pošiljatelj davčnemu organu sporoči spremembo namembnega kraja s predložitvijo osnutka elektronskega poenostavljenega trošarinskega dokumenta o spremembi namembnega kraja v skladu s tretjim odstavkom tega člena.

(12) Če pošiljatelj ne prejme poročila o prejemu oziroma poročila o izvozu po izteku časa, določenega za gibanje in predpisanega za potrditev prejema trošarinskih izdelkov, takoj ali najpozneje v desetih delovnih dneh po izteku tega časa obvesti davčni organ o razlogih in okoliščinah, zaradi katerih gibanje ni bilo zaključeno.

36. člen



(potrditev prejema trošarinskih izdelkov iz druge države članice)

(1) Prejemnik trošarinskih izdelkov z uporabo računalniško podprtega sistema predloži poročilo o prejemu trošarinskih izdelkov takoj oziroma najpozneje v petih delovnih dneh po prejemu pošiljke. Prejemnik lahko predloži poročilo o prejemu tudi po roku iz prejšnjega stavka, če to davčnemu organu ustrezno obrazloži.

(2) Davčni organ elektronsko preveri točnost in popolnost podatkov v poročilu prejemu trošarinskih izdelkov, in če so podatki ustrezni, prejemniku potrdi prejem poročila ter obvesti pristojni organ odpreme države članice in pošiljatelja. Če podatki

niso ustrezni, davčni organ o tem takoj obvesti prejemnika. Davčni organ potrdi poročilo o prejemu certificiranemu prejemniku oziroma začasno certificiranemu prejemniku ob pogoju, da je izpolnil obveznosti v skladu z drugim odstavkom 29. člena tega zakona.

(3) Če je prejemnik trošarinskih izdelkov v poročilu o prejemu navedel nepravilne podatke, o tem takoj obvesti davčni organ in mu posreduje pravilne podatke o prejeti pošiljki.

(4) Za začasno pooblaščenega prejemnika, začasno certificiranega prejemnika in osebe iz 17. člena tega zakona prejem trošarinskih izdelkov v računalniško podprtem sistemu potrdi davčni organ. V ta namen začasno pooblaščen prejemnik, začasno certificirani prejemnik in osebe iz 17. člena tega zakona najpozneje v petih delovnih dneh po prejemu pošiljke trošarinskih izdelkov davčnemu organu predložijo pravilne podatke o prejeti pošiljki.

(5) Način potrjevanja prejema trošarinskih izdelkov iz prejšnjega odstavka predpiše minister, pristojen za finance.

37. člen



(potrditev izvoza)

(1) Carinski organ države članice izvoza izda poročilo o izvozu z uporabo računalniško podprtega sistema na podlagi informacije o izstopu trošarinskih izdelkov od carinskega organa države članice, pri katerem so trošarinski izdelki zapustili Unijo, ali carinskega urada izstopa v primeru zunanega tranzita in ga pošlje pošiljatelju.

(2) Carinski organ države članice izvoza elektronsko preveri podatke poročila o izvozu. Če je kraj odpreme izvoženih trošarinskih izdelkov v drugi državi članici, pošlje carinski organ poročilo o izvozu z uporabo računalniško podprtega sistema pristojnemu organu odpreme države članice, ta pa ga predloži pošiljatelju.

X. NADOMESTNI POSTOPEK

38. člen



(nedelovanje računalniško podprtega sistema)

Če računalniško podprt sistem ni na voljo, davčni organ informacijo o nedelovanju računalniško podprtega sistema objavi na svoji spletni strani, in s tem odobri uporabo nadomestnega postopka.

39. člen



(nadomestni postopek za pošiljatelja)

(1) Pošiljatelj začne gibanje trošarinskih izdelkov z uporabo nadomestnega postopka tako, da:

- trošarinske izdelke spremlja nadomestni dokument, ki vsebuje iste podatke kakor osnutek elektronskega trošarinskega dokumenta oziroma osnutek poenostavljenega elektronskega trošarinskega dokumenta iz prvega in tretjega odstavka 35. člena tega zakona;
- pred začetkom gibanja obvesti davčni organ o odpremi in
- davčnemu organu pošlje kopijo dokumenta iz prve alineje tega odstavka, ki bo pošiljko spremljal, in pojasnilo o razlogu nedelovanja računalniško podprtega sistema, če je zanj odgovoren.

(2) Ko je računalniško podprt sistem spet na voljo, pošiljatelj predloži osnutek elektronskega trošarinskega dokumenta oziroma osnutek poenostavljenega elektronskega trošarinskega dokumenta. Če so podatki ustrezni, davčni organ opremi elektronski trošarinski dokument z enotno trošarinsko referenčno oznako oziroma opremi elektronski poenostavljeni trošarinski dokument z enotno poenostavljeno trošarinsko referenčno oznako, s čimer elektronski dokument nadomesti nadomestni dokument. Do potrditve podatkov iz elektronskega trošarinskega dokumenta oziroma elektronskega poenostavljenega trošarinskega dokumenta poteka gibanje na podlagi nadomestnega dokumenta.

(3) Pošiljatelj hrani nadomestni dokument v skladu z 62. členom tega zakona.

(4) Če ob morebitni spremembi namembnega kraja računalniško podprti sistem ni na voljo, pošiljatelj ravna v skladu s prvim odstavkom tega člena in davčnemu organu sporoči spremembe podatkov o gibanju.

(5) Če računalniško podprti sistem ni na voljo pri gibanju trošarinskih izdelkov v izvoz ali v primeru zunanjega tranzitnega postopka, pošiljatelj zagotovi deklarantu kopijo nadomestnega dokumenta iz prvega odstavka tega člena. Deklarant carinskemu organu v državi članici izvoza predloži kopijo nadomestnega dokumenta ali identifikacijsko številko nadomestnega dokumenta, ki spremlja trošarinske izdelke za izvoz.

40. člen



(nadomestni postopek za prejemnika)

(1) Če računalniško podprti sistem ni na voljo v času oziroma na kraju prejema ali ni bil na voljo v času oziroma v kraju pošiljanja, lahko prejemnik ob koncu gibanja trošarinskih izdelkov v režimu odloga oziroma gibanja za dobavo za komercialni namen predloži davčnemu organu nadomestni dokument, ki vsebuje iste podatke kakor poročilo o prejemu, in tako potrdi konec gibanja.

(2) Če je pošiljatelj trošarinskih izdelkov v drugi državi članici, davčni organ pošlje nadomestni dokument pristojnemu organu odpremne države članice, ta pa ga nredloži pošiljatelju, razen kadar lahko prejemnik v petih delovnih dneh po prejemu iljke prek računalniško podprtega sistema predloži poročilo o prejemu. Prejemnik

lahko predloži poročilo o prejemu tudi po roku iz prejšnjega stavka, če to davčnemu organu ustrezno obrazloži.

(3) Ko je računalniško podprti sistem spet na voljo, prejemnik potrdi prejem v skladu s 36. členom tega zakona.

41. člen



(nadomestni postopek za izvoznika)

(1) Če ob zaključku izvoza računalniško podprti sistem ni na voljo in zato ni mogoče pripraviti poročila o izvozu v skladu s 37. členom tega zakona ali obvestila, da se trošarinski izdelki ne bodo več iznašali z ozemlja Unije v skladu s šestim odstavkom 35. člena tega zakona, pošlje carinski organ države članice izvoza pošiljatelju dokument, ki vsebuje enake podatke kakor poročilo o izvozu ali obvestilo iz tega odstavka, in tako potrdi, da se je končalo gibanje trošarinskih izdelkov v režimu odloga ali da se trošarinski izdelki ne bodo iznesli z ozemlja Unije.

(2) Če je kraj odpreme izvoženih trošarinskih izdelkov v drugi državi članici, pošlje carinski organ države članice izvoza pristojnemu organu odpremne države članice nadomestni dokument iz prejšnjega odstavka.

(3) Če davčni organ v kraju odpreme izvoženih trošarinskih izdelkov prejme nadomestni dokument iz prvega odstavka tega člena od carinskega organa druge države članice, ki je država članica izvoza, ga predloži pošiljatelju.

(4) Ne glede na prvi do tretji odstavek tega člena ni treba sestaviti nadomestnega dokumenta, če se poročilo o izvozu v skladu s 37. členom tega zakona lahko izpolni v petih delovnih dneh po dejanskem izvozu trošarinskih izdelkov iz Unije. Carinski organ lahko predloži poročilo o prejemu tudi po roku iz prejšnjega stavka, če to davčnemu organu ustrezno obrazloži.

(5) Ko je računalniško podprti sistem spet na voljo, carinski organ pošlje poročilo o izvozu ali obvestilo, da se trošarinski izdelki ne bodo več iznašali z ozemlja Unije, v skladu s šestim odstavkom 35. člena oziroma 37. členom tega zakona.

42. člen



(potrditev prejema oziroma izvoza v posebnih primerih)

(1) Davčni organ lahko za trošarinske izdelke, ki so bili odpremljeni iz Slovenije, v računalniško podprtem sistemu potrdi konec gibanja tudi brez pridobitve poročila o prejemu oziroma poročila o izvozu, če od prejemnika prejme:

- nadomestni dokument ali drugo dokazilo o koncu gibanja, ki ga potrdi pristojni organ namembne države članice in potrjuje, da so trošarinski izdelki dejansko prispeli v namembni kraj; ali
- pri izvozu potrditev pristojnega carinskega organa države članice, pri katerem so trošarinski izdelki dejansko zapustili Unijo, ali carinskega organa odhoda

tranzitnega postopka, ki potrjuje, da so trošarinski izdelki zapustili ozemlje Unije, ali potrjuje, da so bili trošarinski izdelki dani v postopek zunanjega tranzita.

(2) Za dokazilo iz druge alineje prejšnjega odstavka, se šteje:

1. dobavnica,
2. dokument, ki ga je podpisala oseba, ki je iznesla trošarinske izdelke iz carinskega območja Unije,
3. dokument, v katerem carinski organ države članice ali tretje države potrdi dobavo v skladu s pravili in postopki te države,
4. evidence trošarinskih izdelkov, ki se dobavljajo ladjam, zrakoplovom ali objektom na morju, ki jih vodijo osebe, ki opravljajo dejavnost,
5. poročilo o izstopu, ki ga izda carinski organ, pri katerem trošarinski izdelki zapustijo Unijo ali
6. druga dokazila.

(3) Če je bila v primeru nepravilnosti pri gibanju trošarinskih izdelkov v režimu odloga v skladu s 26. členom oziroma v primeru nepravilnosti pri gibanju trošarinskih izdelkov, sproščenih v porabo v skladu z 31. členom tega zakona, trošarina plačana ali je bila pošiljka med gibanjem popolnoma uničena ali popolnoma ali delno nepovratno izgubljena, lahko davčni organ v računalniško podprtem sistemu potrdi konec gibanja tudi brez pridobitve poročila o prejemu oziroma poročila o izvozu.

XI. TROŠARINSKO SKLADIŠČE

43. člen



(trošarinsko skladišče)

(1) Proizvodnja, skladiščenje, prejem in odprema trošarinskih izdelkov v režimu odloga se lahko opravljajo le v trošarinskem skladišču, za katerega je davčni organ izdal dovoljenje imetniku trošarinskega skladišča.

(2) V istem trošarinskem skladišču se lahko proizvaja samo ena skupina trošarinskih izdelkov, in sicer skupina energentov, skupina alkohola in alkoholnih pijač ali skupina tobačnih izdelkov.

(3) V trošarinskem skladišču se lahko proizvajajo, obdelujejo, predelujejo in dodelujejo samo trošarinski izdelki, drugi izdelki pa le v primeru, če so stranski proizvod te dejavnosti. Zadrževanje drugih izdelkov in surovin, polizdelkov, ki niso potrebni za proizvodnjo, obdelovanje, predelovanje in dodelovanje trošarinskih izdelkov v trošarinskem skladišču je dovoljeno le s posebnim dovoljenjem davčnega organa.

(4) V trošarinskem skladišču se lahko skladišči več skupin trošarinskih izdelkov, pod pogojem, da se skladiščijo ločeno, glede na skupino in vrsto trošarinskega izdelka.

(5) V trošarinskem skladišču, kjer več imetnikov dovoljenja skladišči trošarinske izdelke, morajo biti prostori ločeni. V prostoru, kjer posamezni imetnik

trošarinskega dovoljenja skladišči več skupin trošarinskih izdelkov, morajo biti trošarinski izdelki ločeni po skupinah in vrstah. Kadar to zahtevajo tehnološke posebnosti skladišča davčni organ odobri, da se trošarinski izdelki skladiščijo skupaj, vendar le, če gre za enakovrstne trošarinske izdelke. Trošarinski izdelki se štejejo za enakovrstne, če so razvrščeni v isto štirimestno postavko tarifne oznake kombinirane nomenklature carinske tarife iz [Uredbe Sveta \(EGS\) št. 2658/87](#) z dne 23. julija 1987 o tarifni in statistični nomenklaturi ter skupni carinski tarifi (UL L št. 256 z dne 7. 9. 1987, str. 1), zadnjič spremenjene z [Izvedbeno uredbo Komisije \(EU\) št. 2020/1577](#) z dne 21. septembra 2020 o spremembi [Priloge I k Uredbi Sveta \(EGS\) št. 2658/87](#) o tarifni in statistični nomenklaturi ter skupni carinski tarifi (UL L št. 361 z dne 30. 10. 2020, str. 1, v nadaljnjem besedilu: tarifna oznaka), imajo enako trgovsko kvaliteto in so enakih tehničnih karakteristik.

(6) V primeru iz prejšnjega odstavka so imetniki dovoljenj solidarno odgovorni za plačilo trošarine in izpolnjevanje drugih obveznosti iz dovoljenja.

(7) V trošarinskem skladišču enega imetnika dovoljenja je dovoljeno skladiščiti trošarinske izdelke ene ali več oseb, ki niso imetniki dovoljenj ali trošarinske izdelek imetnikov dovoljenj, ki lokacije trošarinskega skladišča nimajo navedenega v svojem dovoljenju, s posebnim dovoljenjem davčnega organa. Posebno dovoljenje se izda imetniku dovoljenja za trošarinsko skladišče, ki je odgovoren za izpolnjevanje vseh obveznosti iz dovoljenja za trošarinsko skladišče, vključno s plačilom trošarine.

(8) V trošarinskem skladišču je lahko samo oprema, ki je potrebna za opravljanje trošarinske dejavnosti. Trošarinsko skladišče mora biti opremljeno z merili za ugotavljanje fizikalnih količin v predpisanih merskih enotah za posamezne trošarinske izdelke. Merila so lahko samostojna ali pa so povezana z drugo opremo, ki je nameščena v trošarinskem skladišču. Namestitev meril mora biti v takem obsegu, da je ugotavljanje količin zagotovljeno tako za trošarinske izdelke, ki so vmesni proizvodi trošarinske dejavnosti, kakor tudi za proizvedene končne izdelke ter za izdelke, ki zapuščajo trošarinsko skladišče.

(9) Posebno dovoljenje lahko davčni organ izda le, če imetnik trošarinskega skladišča izpolnjuje pogoje nadzora nad skladiščenjem in proizvodnjo izdelkov v trošarinskem skladišču.

(10) Podrobnejši način delovanja trošarinskih skladišč, vsebino vloge za izdajo posebnega dovoljenja in vsebino posebnega dovoljenja iz tega člena predpiše minister, pristojen za finance.

44. člen



(dovoljenje za trošarinsko skladišče)

(1) Dovoljenje za trošarinsko skladišče izda davčni organ na podlagi pisne vloge vložnika.

(2) Dovoljenje za trošarinsko skladišče se izda za nedoločen čas. Dovoljenja za trošarinsko skladišče ni mogoče izdati za opravljanje dejavnosti trgovine s trošarinskimi izdelki na drobno.

(3) Dovoljenje za trošarinsko skladišče se izda za eno ali več skladišč.

(4) Za dovoljenje za trošarinsko skladišče lahko zaprosi oseba, ki ima sedež v Sloveniji in izpolnjuje naslednje pogoje:

1. neodvisno, v skladu s predpisanimi pogoji, opravlja dejavnost v zvezi s trošarinskimi izdelki;
2. vodi poslovne knjige po sistemu dvostavnega knjigovodstva;
3. redno izpolnjuje davčne in carinske obveznosti;
4. zoper njo ni začel postopek stečaja oziroma prisilnega prenehanja;
5. predloži instrument zavarovanja plačila trošarine;
6. ima v lasti ali najemu proizvodni prostor oziroma skladišče oziroma drug prostor za skladiščenje ali proizvodnjo trošarinskih izdelkov, organiziran in opremljen tako, da omogoča varno proizvodnjo, skladiščenje, prejemanje in odpremo trošarinskih izdelkov ter pravilno merjenje količin teh izdelkov;
7. zagotovi elektronsko izmenjavo podatkov, ki zadevajo gibanje trošarinskih izdelkov in
8. izpolnjuje druge pogoje, določene s tem zakonom.

(5) Pred izdajo dovoljenja za trošarinsko skladišče davčni organ na kraju samem ugotovi, ali so izpolnjeni pogoji za izdajo dovoljenja za trošarinsko skladišče.

(6) Podrobnejše pogoje iz četrtega odstavka tega člena, ki jih mora izpolnjevati vložnik zahtevka, vsebino vloge za izdajo dovoljenja in vsebino dovoljenja predpiše minister, pristojen za finance.

45. člen



(obveznosti imetnika trošarinskega skladišča)

(1) Imetnik trošarinskega skladišča:

1. zagotovi ustrezno varovanje trošarinskih izdelkov v trošarinskem skladišču, nadzira vse postopke, vključno z odpremljanjem in prejemanjem trošarinskih izdelkov, ugotavlja izgube oziroma primanjkljaje, razišče kakršno koli nepravilnost v poslovanju trošarinskega skladišča;
2. zagotovi vse, kar je potrebno za nemoteno opravljanje nadzora;
3. sprotno vodi evidenco zalog trošarinskih izdelkov po vrsti in količini in evidenco gibanja trošarinskih izdelkov za vsako trošarinsko skladišče ter davčnemu organu predloži mesečni popis zalog trošarinskih izdelkov v posameznem trošarinskem skladišču;
4. ugotavlja količine trošarinskih izdelkov z merilnimi napravami, za katere je bil izveden postopek ugotavljanja skladnosti oziroma overitve v skladu s predpisi, izdanimi na podlagi zakona, ki ureja področje meroslovja; redno izpolnjuje davčne in carinske obveznosti;

6. sprotno obvešča davčni organ o vseh spremembah podatkov, navedenih v dovoljenju;
7. v primeru statusne spremembe, širitve, omejitve ali opustitve dejavnosti ali ustanovitve in delovanja novih trošarinskih skladišč pri davčnem organu vloži vlogo za spremembo dovoljenja oziroma za prenehanje veljavnosti dovoljenja;
8. izpolnjuje druge pogoje, določene s tem zakonom.

(2) Če davčni organ ugotovi, da imetnik trošarinskega skladišča ne izpolnjuje obveznosti iz prejšnjega odstavka, določi rok za odpravo nepravilnosti.

(3) Podrobnejšo vsebino in način vodenja evidenc iz 3. točke prvega odstavka tega člena predpiše minister, pristojen za finance.

46. člen

(izdaja dokumentov pri odpremi trošarinskih izdelkov iz trošarinskega skladišča)

Trošarinski izdelki se iz trošarinskega skladišča:

1. odpremijo v režimu odloga, če pošiljko spremlja trošarinski dokument;
2. sprostijo v porabo, če pošiljko spremlja komercialni dokument, ki dokazuje odpremo trošarinskih izdelkov.

XII. OPROŠČENI UPORABNIK TROŠARINSKIH IZDELKOV

47. člen



(oproščeni uporabnik)

Oseba, ki pridobi dovoljenje za oproščenega uporabnika trošarinskih izdelkov, sme v okviru svoje dejavnosti za namene iz 72. in 97. člena tega zakona trošarinske izdelke prejemati in skladiščiti v režimu odloga in porabljati brez plačila trošarine.

48. člen



(dovoljenje za oproščenega uporabnika)

(1) Dovoljenje za oproščenega uporabnika izda davčni organ na podlagi pisne vloge vložnika.

(2) Dovoljenje za oproščenega uporabnika se izda za nedoločen čas.

(3) Za dovoljenje za oproščenega uporabnika lahko zaprosi oseba, ki ima sedež v Sloveniji in izpolnjuje naslednje pogoje:

1. neodvisno opravlja dejavnost v skladu s predpisanimi pogoji in porablja trošarinske izdelke za namene iz 72. ali 97. člena tega zakona;
- vodi poslovne knjige po sistemu dvostavnega knjigovodstva;
- redno izpolnjuje davčne in carinske obveznosti;

4. zoper njo ni začel postopek stečaja oziroma prisilnega prenehanja;
5. predloži instrument zavarovanja plačila trošarine;
6. ima v lasti ali najemu proizvodni prostor, skladišče oziroma drug prostor za skladiščenje trošarinskih izdelkov, organiziran in opremljen tako, da omogoča varno skladiščenje in porabo trošarinskih izdelkov ter pravilno merjenje količin zalog teh izdelkov in
7. knjigovodsko spremlja izdelke in zagotavlja natančen vpogled v porabo trošarinskih izdelkov in stanje zalog izdelkov, za katere proizvodnjo so bili trošarinski izdelki porabljeni.

(4) V dovoljenju davčni organ navede količine trošarinskih izdelkov, ki se lahko nabavljajo brez plačila trošarine za predpisane namene v koledarskem letu, kraju obrata oproščenega uporabnika, kjer bodo trošarinski izdelki skladiščeni in porabljeni, namen porabe, normativ porabe trošarinskih izdelkov in merilne naprave za merjenje količin trošarinskih izdelkov oziroma način ugotavljanja porabe trošarinskih izdelkov. Količine trošarinskih izdelkov, ki se lahko nabavljajo brez plačila trošarine, se določijo glede na proizvodne kapacitete oziroma pričakovano porabo za letala oziroma plovila in obdobje, na katero se nanaša dovoljenje.

(5) Spremembo količin v tekočem koledarskem letu oproščeni uporabnik uveljavlja z zahtevkom, ki ga vloži pri davčnem organu pred nabavo novih količin trošarinskih izdelkov. Odobritev količin trošarinskih izdelkov za naslednje koledarsko leto oproščeni uporabnik uveljavlja z zahtevkom, ki ga vloži pri davčnem organu do zadnjega dne tekočega koledarskega leta. Če oproščeni uporabnik ne vloži zahtevka za odobritev količin trošarinskih izdelkov za naslednje koledarsko leto, se mu dovoljenje odvzame v skladu s 3. točko prvega odstavka 57. člena tega zakona.

(6) Pred izdajo dovoljenja davčni organ na kraju samem ugotovi, ali so izpolnjeni pogoji za izdajo dovoljenja in ali namen porabe trošarinskih izdelkov dejansko ustreza navedbam v vlogi za izdajo dovoljenja, ter preveri in odobri normativ porabe trošarinskih izdelkov za proizvodnjo drugih izdelkov.

(7) Podrobnejše pogoje iz tretjega odstavka tega člena, ki jih mora izpolnjevati vložnik vloge, vsebino vloge za izdajo dovoljenja, vsebino dovoljenja in vsebino zahtevka iz petega odstavka tega člena predpiše minister, pristojen za finance.

49. člen



(obveznosti oproščenega uporabnika)

(1) Oproščeni uporabnik:

1. nabavlja trošarinske izdelke brez plačila trošarine za predpisane namene do količin, ki se v skladu z dovoljenjem lahko nabavljajo brez plačila trošarine;
2. zagotovi ustrezno varovanje trošarinskih izdelkov v obratu oproščenega uporabnika, nadzira vse postopke, vključno s prejemanjem in porabo trošarinskih izdelkov, ugotavlja izgube oziroma primanjkljaje, razišče kakršno koli nepravilnost v poslovanju s trošarinskimi izdelki v obratu oproščenega uporabnika;

3. zagotovi vse, kar je potrebno za nemoteno opravljanje nadzora;
4. ugotavlja količine trošarinskih izdelkov z merilnimi napravami in na način, naveden v dovoljenju;
5. sprotno vodi evidenco o nabavi, gibanju, porabi in zalogah trošarinskih izdelkov po vrsti, količini in vrednosti;
6. davčnemu organu letno predloži poročilo o nabavi v režimu odloga in porabi trošarinskih izdelkov brez plačila trošarine za obdobje iz četrtega odstavka 48. člena tega zakona;
7. knjigovodsko spremlja izdelke in zagotavlja natančen vpogled v porabo trošarinskih izdelkov in stanje zalog izdelkov, za katere proizvodnjo so bili trošarinski izdelki porabljeni;
8. redno izpolnjuje davčne in carinske obveznosti;
9. sprotno obvešča davčni organ o vseh spremembah podatkov, navedenih v dovoljenju;
10. v primeru statusne spremembe, širitve, omejitve ali opustitve dejavnosti ali ustanovitve in delovanja novih obratov pri davčnem organu vloži vlogo za spremembo dovoljenja oziroma za prenehanje veljavnosti dovoljenja;
11. izpolnjuje druge pogoje, določene s tem zakonom.

(2) Če davčni organ ugotovi, da oproščeni uporabnik ne izpolnjuje obveznosti iz prejšnjega odstavka, določi rok za odpravo nepravilnosti.

(3) Oproščeni uporabnik pred nabavo trošarinskih izdelkov s plačano trošarino, za katere mu je bilo izdano dovoljenje za oproščenega uporabnika, o nabavi obvesti davčni organ. Za tako nabavljene trošarinske izdelke vodi ločeno evidenco nabave in porabe trošarinskih izdelkov.

(4) Podrobnejšo vsebino in način vodenja evidenc iz 5. točke prvega odstavka tega člena ter vsebino poročila iz 6. točke prvega odstavka tega člena predpiše minister, pristojen za finance.

XIII. POOBLAŠČENI IN ZAČASNO POOBLAŠČENI PREJEMNIK

50. člen



(pooblaščenji prejemnik)

Oseba, ki pridobi dovoljenje za pooblaščenega prejemnika, lahko v okviru svoje dejavnosti prejema trošarinske izdelke v režimu odloga iz druge države članice. Pooblaščenji prejemnik ne sme skladiščiti ali odpremljati trošarinskih izdelkov v režimu odloga.

51. člen



(dovoljenje za pooblaščenega prejemnika)

(1) Dovoljenje za pooblaščenega prejemnika izda davčni organ na podlagi pisne vloge vložnika.

(2) Dovoljenje za pooblaščenega prejemnika se izda za nedoločen čas.

(3) Za dovoljenje za pooblaščenega prejemnika lahko zaprosi oseba, ki ima sedež v Sloveniji in izpolnjuje naslednje pogoje:

1. neodvisno, v skladu s predpisanimi pogoji, opravlja dejavnost v zvezi s trošarinskimi izdelki;
2. vodi poslovne knjige po sistemu dvostavnega knjigovodstva;
3. redno izpolnjuje davčne in carinske obveznosti;
4. zoper njo ni začel postopek stečaja oziroma prisilnega prenehanja;
5. predloži instrument zavarovanja plačila trošarine;
6. zagotovi elektronsko izmenjavo podatkov, ki zadevajo gibanje trošarinskih izdelkov in
7. izpolnjuje druge pogoje, določene s tem zakonom.

(4) Podrobnejše pogoje iz prejšnjega odstavka, ki jih mora izpolnjevati vložnik zahtevka, vsebino vloge za izdajo dovoljenja in vsebino dovoljenja predpiše minister, pristojen za finance.

52. člen



(obveznosti pooblaščenega prejemnika)

(1) Pooblaščen prejemnik:

1. nadzira vse postopke v zvezi s prejetjem trošarinskih izdelkov, ugotavlja izgube oziroma primanjkljaje oziroma razišče kakršno koli nepravilnost pri prejemu trošarinskih izdelkov;
2. zagotovi vse, kar je potrebno za nemoteno opravljanje nadzora;
3. ugotavlja prejete količine trošarinskih izdelkov z merilnimi napravami, navedenimi v dovoljenju;
4. sprotno vodi evidenco prejetih trošarinskih izdelkov po vrsti, količini, datumu prejema in številki elektronskega trošarinskega dokumenta;
5. redno izpolnjuje davčne in carinske obveznosti;
6. sprotno obvešča davčni organ o vseh spremembah podatkov, navedenih v dovoljenju;
7. v primeru statusne spremembe, širitve, omejitve ali opustitve dejavnosti pri davčnem organu vloži vlogo za spremembo dovoljenja oziroma za prenehanje veljavnosti dovoljenja;
8. izpolnjuje druge pogoje, določene s tem zakonom.

(2) Če davčni organ ugotovi, da pooblaščen prejemnik ne izpolnjuje obveznosti iz prejšnjega odstavka, določi rok za odpravo nepravilnosti.

(3) Podrobnejšo vsebino in način vodenja evidenc iz 4. točke prvega odstavka 1. člena predpiše minister, pristojen za finance.

53. člen**(začasno pooblaščen prejemnik)**

(1) Oseba, ki pridobi dovoljenje za začasno pooblaščenega prejemnika, lahko v okviru svoje dejavnosti prejme trošarinske izdelke v režimu odloga iz druge države članice. Začasno pooblaščen prejemnik ne sme skladiščiti ali odpremljati trošarinskih izdelkov v režimu odloga.

(2) Za dovoljenje lahko zaprosi oseba, ki ima sedež v Sloveniji in izpolnjuje naslednje pogoje:

1. najmanj tri delovne dni pred predvideno odpremo trošarinskih izdelkov iz druge države članice pri davčnem organu vloži vlogo za izdajo dovoljenja na predpisanem obrazcu,
2. predloži instrument zavarovanja plačila trošarine v višini trošarinskega dolga za trošarinske izdelke, ki jih bo prejela v režimu odloga, ali plača trošarino v višini trošarinskega dolga za trošarinske izdelke še preden jih dobavitelj odpremi,
3. davčnemu organu omogoči nemoteno opravljanje nadzora glede vrste in količine prejetih trošarinskih izdelkov in zneska plačane trošarine,
4. vodi poslovne knjige tako, da lahko davčni organ preverja prejemanje trošarinskih izdelkov po vrsti, količini, datumu prejema in dobavitelju.

(3) Davčni organ izda dovoljenje za posamezno pošiljko in odobreno količino trošarinskih izdelkov, vezano na pošiljatelja in časovno obdobje, v katerem se lahko začne in konča gibanje pošiljke.

(4) Podrobnejše pogoje iz drugega odstavka tega člena, ki jih mora izpolnjevati vložnik vloge, vsebino in obliko obrazca za izdajo dovoljenja ter vsebino dovoljenja predpiše minister, pristojen za finance.

XIV. POOBLAŠČENI UVOZNIK**54. člen****(pooblaščen uvoznik)**

Oseba, ki pridobi dovoljenje za pooblaščenega uvoznika, v okviru svoje dejavnosti trošarinske izdelke, ki jih je prejela iz tretje države oziroma s tretjega ozemlja, po sprostitvi v prost promet v skladu s carinsko zakonodajo odpremlja v režimu odloga na lokacijo trošarinskega skladišča ali v obrat oproščenega uporabnika ali do namembnega kraja v drugi državi članici do prejemnikov, ki trošarinske izdelke lahko prejemajo v režimu odloga.

55. člen**(dovoljenje za pooblaščenega uvoznika)**

(1) Dovoljenje za pooblaščenega uvoznika izda davčni organ na podlagi pisne vloge vložnika.

(2) Dovoljenje za pooblaščenega uvoznika se izda za nedoločen čas.

(3) Za dovoljenje za pooblaščenega uvoznika lahko zaprosi oseba, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

1. vodi poslovne knjige po sistemu dvostavnega knjigovodstva;
2. predloži instrument zavarovanja plačila trošarine;
3. redno izpolnjuje davčne in carinske obveznosti;
4. zoper njo ni začet postopek stečaja oziroma prisilnega prenehanja;
5. zagotovi elektronsko izmenjavo podatkov, ki zadevajo gibanje trošarinskih izdelkov in
6. izpolnjuje druge pogoje, določene s tem zakonom.

(4) Podrobnejše pogoje iz prejšnjega odstavka, ki jih mora izpolnjevati vložnik vloge, vsebino vloge za izdajo dovoljenja in vsebino dovoljenja predpiše minister, pristojen za finance.

56. člen

(obveznosti pooblaščenega uvoznika)

(1) Pooblaščen uvoznik:

1. zagotovi vse, kar je potrebno za nemoteno opravljanje nadzora;
2. sprotno vodi evidenco odprem trošarinskih izdelkov;
3. redno izpolnjuje davčne in carinske obveznosti;
4. sprotno obvešča davčni organ o vseh spremembah podatkov, navedenih v dovoljenju;
5. v primeru statusne spremembe, širitve ali omejitve oziroma opustitve dejavnosti pri davčnem organu vloži vlogo za spremembo dovoljenja oziroma za prenehanje veljavnosti dovoljenja.

(2) Če davčni organ ugotovi, da pooblaščen uvoznik ne izpolnjuje obveznosti iz prejšnjega odstavka, določi rok za odpravo nepravilnosti.

(3) Podrobno vsebino in način vodenja evidenc iz 2. točke prvega odstavka tega člena predpiše minister, pristojen za finance.

XIVA. CERTIFICIRANI PREJEMNIK, CERTIFICIRANI POŠILJATELJ, ZAČASNO
CERTIFICIRANI PREJEMNIK IN ZAČASNO CERTIFICIRANI POŠILJATELJ

56.a člen

(certificirani prejemnik)

(1) Oseba, ki se prijavi kot certificirani prejemnik, lahko v okviru svoje dejavnosti iz druge države članice prejema trošarinske izdelke, dobavljene za poslovni ali komercialni namen.

(2) Za certificiranega prejemnika se lahko prijavi oseba, ki ima sedež v Sloveniji in izpolnjuje naslednja pogoja:

1. zagotovi elektronsko izmenjavo podatkov, ki zadevajo gibanje trošarinskih izdelkov; in
2. predloži instrument zavarovanja plačila trošarine v skladu z enajstim odstavkom 58. člena tega zakona.

(3) Davčni organ s potrditvijo prijave vpiše certificiranega prejemnika v evidenco trošarinskih zavezancev.

(4) Certificirani prejemnik:

1. nadzira vse postopke v zvezi s trošarinskimi izdelki, sproti ugotavlja izgube oziroma primanjkljaje oziroma razišče kakršno koli nepravilnost pri prejemu trošarinskih izdelkov;
2. zagotovi vse, kar je potrebno za nemoteno opravljanje nadzora;
3. sproti obvešča davčni organ o vseh spremembah podatkov, navedenih v prijavi;
4. sproti vodi evidenco prejetih trošarinskih izdelkov po vrsti, količini, datumu prejema in številki elektronskega poenostavljenega trošarinskega dokumenta;
5. zagotavlja za vsako prejeto pošiljko zadostno višino instrumenta zavarovanja plačila trošarine;
6. izpolnjuje druge pogoje, določene s tem zakonom.

(5) Če davčni organ ugotovi, da certificirani prejemnik ne izpolnjuje obveznosti iz prejšnjega odstavka, določi rok za odpravo nepravilnosti.

(6) Podrobnejšo vsebino obrazca za prijavo ter vsebino in način vodenja evidenc iz 4. točke četrtega odstavka tega člena predpiše minister, pristojen za finance.

56.b člen

(certificirani pošiljatelj)

(1) Oseba, ki se prijavi kot certificirani pošiljatelj, lahko v okviru svoje dejavnosti odpremlja trošarinske izdelke za dobavo za komercialni namen.

(2) Za certificiranega pošiljatelja se lahko prijavi oseba, ki ima sedež v Sloveniji, ob pogoju, da zagotovi elektronsko izmenjavo podatkov, ki zadevajo gibanje trošarinskih izdelkov.

(3) Davčni organ s potrditvijo prijave vpiše certificiranega pošiljatelja v evidenco davčnega organa.

(4) Certificirani pošiljatelj:

1. sproti obvešča davčni organ o vseh spremembah podatkov, navedenih v prijavi;
2. sproti vodi evidenco odpremljenih trošarinskih izdelkov po vrsti, količini, datumu prejema in številki elektronskega poenostavljenega trošarinskega dokumenta;
3. izpolnjuje druge pogoje, določene s tem zakonom.

(5) Če davčni organ ugotovi, da certificirani pošiljatelj ne izpolnjuje obveznosti iz prejšnjega odstavka, določi rok za odpravo nepravilnosti.

(6) Vsebino in obliko obrazca za prijavo in vsebino ter način vodenja evidenc iz 2. točke četrtega odstavka tega člena predpiše minister, pristojen za finance.

56.c člen

(začasno certificirani prejemnik in začasno certificirani pošiljatelj)

(1) Oseba, ki se prijavi kot začasno certificirani prejemnik, lahko v okviru svoje dejavnosti občasno prejme trošarinske izdelke, dobavljene za komercialni namen. Za začasno certificiranega prejemnika se lahko prijavi oseba, ki ima sedež v Sloveniji in izpolnjuje naslednje pogoje:

1. najmanj tri delovne dni pred predvideno odpremo trošarinskih izdelkov iz druge države članice davčnemu organu napove prejem trošarinskih izdelkov na predpisanem obrazcu, ki se šteje za prijavo,
2. predloži instrument zavarovanja plačila trošarine ali plača trošarino v višini trošarinskega dolga za trošarinske izdelke pred odpremo,
3. davčnemu organu omogoči nemoteno opravljanje nadzora glede vrste in količine prejetih trošarinskih izdelkov in zneska plačane trošarine in
4. zagotovi elektronsko izmenjavo podatkov, ki zadevajo gibanje trošarinskih izdelkov.

(2) Davčni organ na podlagi potrditve napovedi prejema iz 1. točke prejšnjega odstavka in ob izpolnjenem pogoju iz 2. točke prejšnjega odstavka vpiše osebo kot začasno certificiranega prejemnika v evidenco trošarinskih zavezancev. Začasno certificirani prejemnik je vpisan v evidenco trošarinskih zavezancev za posamezno pošiljko, odobreno količino trošarinskih izdelkov, vezano na pošiljatelja in časovno obdobje, v katerem se lahko začne in konča gibanje pošiljke.

(3) Oseba, ki se prijavi kot začasno certificirani pošiljatelj, lahko v okviru svoje dejavnosti občasno odpremi trošarinske izdelke za dobavo za komercialni namen. Za začasno certificiranega pošiljatelja se lahko prijavi oseba, ki ima sedež v Sloveniji, ob pogoju, da zagotovi elektronsko izmenjavo podatkov, ki zadevajo gibanje trošarinskih izdelkov, in najmanj dan pred predvideno odpremo trošarinskih izdelkov v drugo državo članico davčnemu organu napove odpremo trošarinskih izdelkov na predpisanem obrazcu, ki se šteje za prijavo.

(4) Davčni organ na podlagi potrditve napovedi odpreme iz prejšnjega odstavka vpiše osebo kot začasno certificiranega pošiljatelja v evidenco davčnega organa. Začasno certificirani pošiljatelj je vpisan v evidenco davčnega organa za posamezno pošiljko in odobreno količino trošarinskih izdelkov, vezano na pošiljatelja in časovno obdobje, v katerem se lahko začne in konča gibanje pošiljke.

(5) Vsebino in obliko obrazca napovedi za prejem trošarinskih izdelkov iz prvega odstavka in obrazca za prijavo iz tretjega odstavka tega člena ter podrobnejše stopke za prejem in pošiljanje trošarinskih izdelkov po tem členu predpiše minister, pristojen za finance.

XV. PRENEHANJE VELJAVNOSTI DOVOLJENJA IN INSTRUMENT ZAVAROVANJA PLAČILA TROŠARINE

57. člen

(prenehanje veljavnosti dovoljenja)

(1) Če ni s tem zakonom določeno drugače, dovoljenje, izdano v skladu s tem zakonom, preneha veljati:

1. s prenehanjem imetnika dovoljenja;
2. na zahtevo imetnika dovoljenja;
3. z odvzemom dovoljenja.

(2) O prenehanju dovoljenja, izdanega v skladu s tem zakonom, davčni organ odloči po prejemu vloge za prenehanje veljavnosti dovoljenja ali po uradni dolžnosti, če ugotovi, da je imetnik dovoljenja prenehal, na podlagi podatka o njegovem izbrisu iz ustreznih evidenc. Imetnik dovoljenja pri davčnem organu vloži vlogo za prenehanje veljavnosti dovoljenja, če namerava opustiti dejavnost s trošarinskimi izdelki, za katere mu je bilo dovoljenje izdano, ali če dovoljenja ne uporablja. Davčni organ izda odločbo o prenehanju veljavnosti dovoljenja.

(3) Imetniku dovoljenja se dovoljenje odvzame, če davčni organ ugotovi, da imetnik dovoljenja ne izpolnjuje več pogojev, ki so določeni z dovoljenjem, ali če:

1. ne zagotavlja ustreznega sistema nadzora nad stanjem zalog, prejetimi, porabljenimi in odpremljenimi količinami trošarinskih izdelkov ali ne opravlja popisov v rokih, določenih v dovoljenju;
2. ne predloži ustreznega instrumenta zavarovanja plačila trošarine ali ga ne predloži v znesku, ki lahko zagotovi plačilo trošarinskega dolga;
3. ne odpravi nepravilnosti v roku, ki mu ga je določil davčni organ;
4. prenehajo obstajati razlogi in pogoji, na podlagi katerih je bilo dovoljenje izdano ali
5. je bilo dovoljenje izdano na podlagi nepopolnih ali netočnih podatkov.

(4) O odvzemu dovoljenja davčni organ odloči z odločbo. Odločba o odvzemu dovoljenja učinkuje z dnem izdaje.

(5) Pritožba zoper odločbo o odvzemu dovoljenja ne zadrži izvršitve odločbe.

(6) Podrobnejše določbe o prenehanju veljavnosti dovoljenj iz tega člena predpiše minister, pristojen za finance.

58. člen

(instrument zavarovanja plačila trošarine)



(1) Za zavarovanje izpolnitve obveznosti plačila trošarine in za plačilo obresti, ki so nastale ali bi lahko nastale v zvezi s plačilom trošarine, za katero je bil instrument zavarovanja predložen, predloži davčnemu organu instrument zavarovanja plačila trošarine v skladu s tem zakonom:

1. imetnik trošarinskega skladišča za trošarinske izdelke, ki se odpremljajo v režimu odloga, in za trošarinske izdelke, ki se dobavljajo neposredno;
2. oproščeni uporabnik za trošarinske izdelke, ki jih prejema in skladišči v režimu odloga;
3. pooblaščen prejemnik za trošarinske izdelke, ki jih prejema v režimu odloga, in za trošarinske izdelke, ki se dobavljajo neposredno;
4. trošarinski zastopnik za pošiljko trošarinskih izdelkov v skladu s 30. členom tega zakona oziroma v višini, določeni v skladu s tem zakonom;
5. pooblaščen uvoznik za trošarinske izdelke, ki jih odpremlja v režimu odloga;
6. imetnik dovoljenja za davka prosto prodajalno za trošarinske izdelke, ki se dobavljajo v režimu odloga v davka prosto prodajalno;
7. certificirani prejemnik.

(2) Če ima imetnik trošarinskega skladišča več trošarinskih skladišč, velja instrument zavarovanja za vsa trošarinska skladišča.

(3) Instrument zavarovanja plačila trošarine za trošarinske izdelke, ki se proizvajajo, skladiščijo in prejema v trošarinskem skladišču, se predloži na zahtevo davčnega organa največ v višini trošarinskega dolga za te izdelke v davčnem obdobju. Trošarinski dolg se za imetnika trošarinskega skladišča določi na podlagi predložene ocene količin trošarinskih izdelkov, ki se bodo v koledarskem letu proizvajali, skladiščili in prejeli, ali na podlagi proizvedenih, skladiščenih oziroma prejetih količin trošarinskih izdelkov v preteklem koledarskem letu.

(4) Za trošarinske izdelke, ki se dobavljajo iz elektroenergetskega omrežja ali omrežja za prenos plina, in za trošarinske izdelke, ki jih proizvajalec proizvaja izven režima odloga, lahko davčni organ zahteva predložitev instrumenta zavarovanja plačila trošarine, če oceni, da bi bilo plačilo trošarine oteženo oziroma če zavezanec ne plačuje redno svojih obveznosti. Višino zneska instrumenta zavarovanja plačila trošarine za trošarinske izdelke, ki se dobavljajo iz elektroenergetskega omrežja ali omrežja za prenos plina, in za trošarinske izdelke, ki se proizvajajo izven režima odloga, davčni organ določi največ v višini trošarinskega dolga za te izdelke v davčnem obdobju. Trošarinski dolg se določi na podlagi podatkov o predvideni količini dobavljenih oziroma proizvedenih trošarinskih izdelkov ali glede na povprečne količine dobavljenih oziroma proizvedenih trošarinskih izdelkov v preteklem koledarskem letu.

(5) Namesto imetnika trošarinskega skladišča, ki odpremlja trošarinske izdelke iz Slovenije v drugo državo članico, lahko instrument zavarovanja plačila trošarine predloži prevoznik ali lastnik ali prejemnik trošarinskih izdelkov ali katera koli druga oseba.

(6) Višino zneska instrumenta zavarovanja plačila trošarine za trošarinske izdelke, ki se iz trošarinskega skladišča odpremljajo v režimu odloga, davčni organ določi največ v višini trošarinskega dolga za te izdelke v posameznem davčnem obdobju. Trošarinski dolg se določi na podlagi predložene ocene pričakovane količinske odpreme po posameznih trošarinskih izdelkih za naslednje koledarsko leto ali na podlagi odpremljenih količin trošarinskih izdelkov v preteklem koledarskem letu.

(7) Višino zneska instrumenta zavarovanja plačila trošarine za trošarinske izdelke, ki se v obratu oproščenega uporabnika prejemajo in skladiščijo v režimu odloga, davčni organ določi največ v višini trošarinskega dolga za te izdelke v posameznem davčnem obdobju. Trošarinski dolg se določi na podlagi podatkov o odobrenih količinah iz četrtega in petega odstavka 48. člena tega zakona.

(8) Višino zneska instrumenta zavarovanja plačila trošarine za trošarinske izdelke, ki jih pooblaščen prejemnik prejema, davčni organ določi največ v višini trošarinskega dolga za te izdelke v treh davčnih obdobjih. Trošarinski dolg se določi na podlagi podatkov o povprečni količini trošarinskih izdelkov, prejeti v preteklem koledarskem letu, oziroma na podlagi pričakovane ocene dobave.

(9) Trošarinski zastopnik za zavarovanje izpolnitve obveznosti za plačilo trošarine predloži instrument zavarovanja plačila trošarine v višini zneska trošarine za najavljeno pošiljko trošarinskih izdelkov oziroma v višini, določeni v skladu s tem zakonom.

(10) Višino zneska instrumenta zavarovanja plačila trošarine za trošarinske izdelke, ki jih pooblaščen uvoznik odpremlja v režimu odloga, davčni organ določi največ v višini trošarinskega dolga za te izdelke v davčnem obdobju. Trošarinski dolg se določi na podlagi predložene ocene pričakovane količinske odpreme po posameznih trošarinskih izdelkih za naslednje koledarsko leto.

(11) Višino zneska instrumenta zavarovanja plačila trošarine za trošarinske izdelke, ki jih certificirani prejemnik prejema, davčni organ določi v višini trošarinskega dolga za te izdelke v dveh davčnih obdobjih. Trošarinski dolg se določi na podlagi podatkov o povprečni količini trošarinskih izdelkov, prejetih v preteklem koledarskem letu, oziroma na podlagi pričakovane ocene dobave. Namesto certificiranega prejemnika lahko instrument zavarovanja plačila trošarine predloži certificirani pošiljatelj ali prevoznik ali lastnik trošarinskih izdelkov.

(12) Če ni s tem zakonom določeno drugače, se plačilo trošarine zavaruje na način, kot je določen z zakonom, ki ureja davčni postopek, način predložitve, kriterije za določitev višine, način sprostitev in unovčitve instrumenta zavarovanja plačila trošarine pa s pravilnikom, ki ureja izvajanje zakona o davčnem postopku.

(13) Pri določitvi višine zneska instrumenta zavarovanja plačila trošarine davčni organ upošteva predvsem naslednje kriterije:

- vrsto oziroma občutljivost trošarinskih izdelkov;
- dosedanje poslovanje, ugled, zanesljivost in finančno stabilnost osebe, ki je dolžna predložiti instrument zavarovanja;
- obseg poslovanja s trošarinskimi izdelki;
- čas trajanja proizvodnje oziroma skladiščenja;
- vrsto, vsebino in način vodenja evidenc in knjigovodske dokumentacije.

(14) Davčni organ lahko kadar koli zahteva, da se spremeni višina zneska instrumenta zavarovanja plačila trošarine, če ugotovi, da višina zneska ne ustreza

podatkom, na podlagi katerih je bil znesek določen ali višina zneska ne pokriva trošarinskega dolga.

(15) Če je kot instrument zavarovanja predložen gotovinski polog, se ta ne obrestuje.

(16) Kadar carinski organ v zvezi s carinskim postopkom zahteva zavarovanje plačila carinskega dolga v skladu s carinsko zakonodajo, se predloženi instrument zavarovanja uporablja tudi za zavarovanje plačila trošarine.

(17) Instrument zavarovanja plačila trošarine se ne predloži za trošarinske izdelke, za katere trošarina v skladu s tem zakonom znaša 0 eurov.

(18) V primeru prenehanja veljavnosti dovoljenja oziroma izbrisa trošarinskega zavezanca iz evidence trošarinskih zavezancev se instrument zavarovanja plačila trošarine sprosti šele po tem, ko je bila trošarina za trošarinske izdelke na zalogi oziroma prejete trošarinske izdelke plačana oziroma ko obveznost za plačilo trošarine ne more več nastati.

(19) Če so bili trošarinski izdelki v skladu z devetim in desetim odstavkom 6. člena tega zakona popolnoma uničeni ali popolnoma ali delno nepovratno izgubljeni in je bilo predloženo ustrezno dokazilo, lahko davčni organ zanje delno ali v celoti sprosti instrument zavarovanja.

(20) Podrobnejši način izračuna višine instrumenta zavarovanja plačila trošarine predpiše minister, pristojen za finance.

59. člen



(zavarovanje plačila trošarine v posebnih primerih)

Vložnik zahtevka za začasno pooblaščenega prejemnika v skladu z 2. točko drugega odstavka 53. člena tega zakona oziroma oseba, ki je v skladu s 30. oziroma 56.c členom tega zakona dolžna predložiti instrument zavarovanja plačila trošarine, predložita davčnemu organu instrument zavarovanja plačila trošarine v višini pričakovane trošarinske obveznosti za posamezno pošiljko trošarinskih izdelkov. Instrument zavarovanja plačila trošarine lahko predloži tudi druga oseba, če davčni organ tako zavarovanje šteje za ustrezno. Instrument zavarovanja plačila trošarine iz tega člena se sprosti šele potem, ko je bila trošarina za prejete trošarinske izdelke plačana oziroma ko obveznost za plačilo trošarine ne more več nastati.

XVI. KNJIGOVODSTVO TROŠARINSKEGA ZAVEZANCA IN HRAMBA DOKUMENTACIJE

60. člen

(izdajanje računov oziroma drugih dokumentov)

(1) Trošarinski zavezanec, ki opravlja dejavnost, mora za vsako sprostitev trošarinskih izdelkov v porabo izdati komercialni dokument ali sprostitev v porabo evidentirati v svoje poslovne knjige. Če imetnik trošarinskega skladišča ni lastnik blaga mora vsako sprostitev trošarinskih izdelkov evidentirati v evidenco zalog ter gibanja trošarinskih izdelkov.

(2) Pri trošarinskih izdelkih, ki so iz trošarinskega skladišča v režimu odloga odpremljeni v drugo trošarinsko skladišče oziroma oproščenemu uporabniku, ali jih pooblaščen prejemnik oziroma imetnik trošarinskega skladišča oziroma pooblaščen uvoznik v režimu odloga neposredno dobavi oproščenemu uporabniku, mora biti na računu oziroma drugem dokumentu navedeno, da gre za odpremo brez plačila trošarine na podlagi dovoljenja za trošarinsko skladišče oziroma dovoljenja za oproščenega uporabnika z navedbo številke in datuma izdaje dovoljenja.

61. člen

(knjigovodstvo trošarinskega zavezanca)

(1) Trošarinski zavezanec, razen če s tem zakonom ni določeno drugače, v svojem knjigovodstvu oziroma evidenci zagotovi vse podatke, potrebne za obračunavanje in plačevanje trošarine glede na vrsto trošarinskih izdelkov, še posebej pa o:

1. proizvedenih količinah trošarinskih izdelkov;
2. prejetih količinah trošarinskih izdelkov;
3. količinah trošarinskih izdelkov na zalogi, v proizvodnji, skladiščih ali drugih poslovnih prostorih;
4. prodanih količinah trošarinskih izdelkov, sproščenih v porabo, za katere je bila trošarina obračunana po predpisanih zneskih in stopnjah;
5. prodanih količinah trošarinskih izdelkov, odpremljenih v režimu odloga ali prodanih z oprostitvijo plačila trošarine;
6. količinah trošarinskih izdelkov za lastno rabo;
7. količinah trošarinskih izdelkov, za katere je bilo plačilo trošarine odpuščeno;
8. zneskih obračunane in plačane trošarine.

(2) Za osebo iz prvega in drugega odstavka 73. člena tega zakona se za namene nadzora nad obračunavanjem in plačevanjem trošarine kot evidenca o pridelavi, predelavi, lastni porabi in prometu z vinom štejejo podatki, ki se za njeno kmetijsko gospodarstvo evidentirajo v registru pridelovalcev grozdja in vina v skladu s predpisi o vinu.

62. člen

(hramba dokumentacije)

(1) Trošarinski zavezanec za trošarinske izdelke hrani izdane in prejete račune, trošarinske dokumente, dokumente o opravljenem izvozu in uvozu, iznosu, poslu, nakupu, prodaji, dokumente, na podlagi katerih je uveljavljal oprostitev ali postopek plačila trošarine, obračune trošarine in vse knjigovodske listine, ki se kakor koli

nanašajo na proizvodnjo, skladiščenje, odpošiljanje, prejemanje, nakup, prodajo, prevoz, izvoz oziroma uvoz, iznos oziroma vnos trošarinskih izdelkov in so pomembni za obračunavanje in plačevanje trošarine, deset let po poteku leta, na katero se te listine nanašajo.

(2) Upravičenec do vračila trošarine iz 19. in 20. člena ter iz 93. do 95. člena tega zakona hrani listine, na podlagi katerih mu je bila vrnjena trošarina, deset let po poteku leta, na katero se listine nanašajo.

(3) Trošarinski zavezanci in upravičenci do vračila trošarine lahko dokumente iz tega člena hranijo tudi v elektronski obliki, če je davčnemu organu zagotovljen dostop do tako shranjenih podatkov in če so izpolnjeni naslednji pogoji:

- podatki, vsebovani v elektronskem dokumentu ali zapisu, so dosegljivi in primerni za poznejšo uporabo;
- podatki so shranjeni v obliki, v kateri so bili oblikovani, poslani ali prejeti;
- iz shranjenega elektronskega sporočila je mogoče ugotoviti od kod izvira, komu je bilo poslano ter čas in kraj njegovega pošiljanja ali prejema in
- uporabljena tehnologija in postopki onemogočajo spremembo ali izbris podatkov oziroma obstaja zanesljivo jamstvo za nespremenljivost podatkov oziroma sporočil.

XVII. PRIJAVA DEJAVNOSTI IN REGISTRACIJA TROŠARINSKIH ZAVEZANCEV

63. člen

(prijava trošarinskih zavezancev in vpis v evidenco trošarinskih zavezancev)

(1) Pred začetkom opravljanja dejavnosti s trošarinskimi izdelki oseba iz 5. člena tega zakona davčnemu organu prijavi, kdaj se njena dejavnost s trošarinskimi izdelki začne ali spremeni, tako da pred opravljanjem dejavnosti pridobi dovoljenje davčnega organa v skladu s tem zakonom ali se prijavi kot trošarinski zavezanec.

(2) Za opravljanje dejavnosti s trošarinskimi izdelki v režimu odloga je treba pridobiti dovoljenje. Če namerava oseba:

1. proizvajati, skladiščiti, prejemati ali odpremljati trošarinske izdelke v režimu odloga v Sloveniji oziroma Uniji, pridobi dovoljenje za trošarinsko skladišče;
2. vnašati trošarinske izdelke v režimu odloga iz drugih držav članic v Slovenijo, pridobi dovoljenje za pooblaščenega prejemnika ali začasno pooblaščenega prejemnika;
3. uvažati trošarinske izdelke v Unijo in jih odpremljati v režimu odloga, pridobi dovoljenje za pooblaščenega uvoznika;
4. prodajati trošarinske izdelke v davka prosti prodajalni, pridobi dovoljenje za davka prosto prodajalno.

Osebo iz tega odstavka, ki ji je bilo izdano dovoljenje v skladu s tem zakonom, v evidenco trošarinskih zavezancev na dan vročitve dovoljenja vpiše davčni organ po uradni dolžnosti. Ob vročitvi odločbe o spremembi dovoljenja davčni organ v evidenci trošarinskih zavezancev po uradni dolžnosti spremeni podatke, kot izhajajo iz izdane odločbe.

(3) Za opravljanje dejavnosti s trošarinskimi izdelki izven režima odloga je obvezna prijava v evidenco trošarinskih zavezancev.

Če namerava oseba:

1. proizvajati trošarinske izdelke izven režima odloga, se prijavi kot trošarinski zavezanec – proizvajalec trošarinskih izdelkov;
2. dobavljati električno energijo oziroma zemeljski plin končnemu odjemalcu, se prijavi kot trošarinski zavezanec – dobavitelj električne energije oziroma zemeljskega plina;
3. pridobiti električno energijo oziroma zemeljski plin za svojo končno rabo iz drugih držav članic Unije ali uvoziti iz tretjih držav oziroma če ji električno energijo oziroma zemeljski plin dobavi dobavitelj, ki nima sedeža v Sloveniji, se prijavi kot trošarinski zavezanec – končni odjemalec električne energije oziroma zemeljskega plina;
4. proizvajati električno energijo oziroma zemeljski plin za lastne potrebe ali za dobavo končnemu porabniku, se prijavi kot trošarinski zavezanec – proizvajalec električne energije oziroma zemeljskega plina;
5. prejemati trošarinske izdelke, dobavljene za komercialni namen, se prijavi kot certificirani prejemnik ali začasno certificirani prejemnik.

Oseba iz tega odstavka pri davčnem organu vloži prijavo za vpis v evidenco trošarinskih zavezancev pred začetkom opravljanja dejavnosti s trošarinskimi izdelki. Davčni organ s potrditvijo prijave v evidenco trošarinskih zavezancev vpiše osebo, ki je vložila prijavo.

(4) Ne glede na prvi odstavek tega člena se oseba, ki uvaža trošarinske izdelke v Unijo in je trošarinski zavezanec, ne prijavi davčnemu organu.

(5) Osebi iz drugega odstavka tega člena, certificiranemu in začasno certificiranemu prejemniku, certificiranemu in začasno certificiranemu pošiljatelju ter oproščenemu uporabniku davčni organ dodeli trošarinsko številko. Imetniku dovoljenja za trošarinsko skladišče, oproščenemu uporabniku in imetniku dovoljenja za davka prosto prodajalno davčni organ dodeli številko za vsako lokacijo trošarinskega skladišča, obrat oproščenega uporabnika oziroma za vsako lokacijo davka proste prodajalne.

(6) Ne glede na tretji odstavek tega člena davčni organ ob prejemu obračuna trošarine vpiše malega proizvajalca žganja, malega proizvajalca piva in malega proizvajalca vina v evidenco trošarinskih zavezancev po uradni dolžnosti.

(7) Trošarinski zavezanec iz tretjega odstavka tega člena davčni organ obvesti, kdaj se njegova dejavnost s trošarinskimi izdelki spremeni ali preneha.

(8) Davčni organ poleg evidence trošarinskih zavezancev iz tega člena vzpostavi in vodi evidenco oproščenih uporabnikov, trošarinskih zastopnikov, certificiranih pošiljatev in začasno certificiranih pošiljateljev, podatkov prijave iz tega odstavka 101. člena tega zakona in drugih plačnikov trošarine.

(9) Minister, pristojen za finance, določi vsebino in obliko obrazca iz tega člena.

64. člen

(prijava prenehanja opravljanja dejavnosti in izbris iz evidence trošarinskih zavezancev)

(1) Trošarinski zavezanec davčnemu organu prijavi predvideno prenehanje opravljanja dejavnosti s trošarinskimi izdelki. Prenehanje opravljanja dejavnosti s trošarinskimi izdelki zaradi nepredvidenih razlogov trošarinski zavezanec prijavi davčnemu organu nemudoma. Pri izdaji odločbe o prenehanju veljavnosti dovoljenja, izdanega v skladu s tem zakonom, davčni organ v odločbi o prenehanju veljavnosti dovoljenja odloči tudi o izbrisu trošarinskega zavezanca iz evidence trošarinskih zavezancev, ki nastopi z dnem dokončnosti odločbe o prenehanju veljavnosti dovoljenja.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek davčni organ iz evidence trošarinskih zavezancev ali evidence davčnega organa po uradni dolžnosti izbriše začasno pooblaščenega prejemnika, začasno certificiranega prejemnika in začasno certificiranega pošiljatelja s potekom časovnega obdobja, za katero je bilo izdano dovoljenje ali potrjena prijava.

(3) Če davčni organ ugotovi, da ne obstajajo več razlogi, zaradi katerih je trošarinski zavezanec vpisan v evidenco trošarinskih zavezancev ali trošarinski zavezanec ne prijavi prenehanja opravljanja dejavnosti v skladu s prvim odstavkom tega člena ali če trošarinski zavezanec že več kot dve leti ne opravlja dejavnosti s trošarinskimi izdelki, davčni organ trošarinskemu zavezancu iz tega odstavka, razen če gre za imetnika dovoljenja, izdanega v skladu s tem zakonom, izda odločbo o izbrisu iz evidence trošarinskih zavezancev in ga iz evidence izbriše po uradni dolžnosti.

(4) Če davčni organ ugotovi, da certificirani prejemnik ali certificirani pošiljatelj ne odpravi nepravilnosti v roku, ki mu ga je določil davčni organ, izda odločbo o izbrisu iz evidence trošarinskih zavezancev oziroma iz evidence davčnega organa in ga iz evidence izbriše po uradni dolžnosti.

XVIII. TROŠARINSKI IZDELKI

1. ALKOHOL IN ALKOHOLNE PIJAČE

65. člen

(opredelitev alkohola in alkoholnih pijač)



(1) Trošarina se plačuje od piva, vina, drugih fermentiranih pijač, vmesnih pijač in etilnega alkohola (v nadaljnjem besedilu: alkohol in alkoholne pijače).

(2) Vrsta alkohola oziroma alkoholne pijače se določi glede na uvrstitev izdelka v tarifno oznako in v odvisnosti od vsebnosti alkohola.

(3) Vsebnost alkohola je volumenski odstotek alkohola pri temperaturi 20 stopinj Celzija. Vsebnost alkohola se označi z oznako »vol. %«.

66. člen



(pivo)

Pivo je:

1. vsak izdelek iz tarifne oznake 2203 00 z vsebnostjo alkohola, ki presega 0,5 vol. %;
2. vsak izdelek, ki je mešanica piva in brezalkoholnih pijač, ki se uvršča v tarifno oznako 2206 00, z vsebnostjo alkohola, ki presega 0,5 vol. %.

67. člen



(mirno in peneče vino)

(1) Mirno vino je vsak izdelek iz tarifne oznake 2204 in 2205, razen penečega vina, in sicer:

1. z vsebnostjo alkohola, ki presega 1,2 vol. %, ne presega pa 15 vol. %, pod pogojem, da je ves alkohol v končnem izdelku dobljen samo s fermentacijo;
2. z vsebnostjo alkohola, ki presega 15 vol. %, ne presega pa 18 vol. %, pod pogojem, da je ves alkohol v končnem izdelku dobljen samo s fermentacijo in da ni oplemeniten.

(2) Peneče vino je vsak izdelek iz tarifnih oznak 2204 10, 2204 21 06, 2204 21 07, 2204 21 08, 2204 21 09, 2204 29 10 in 2205, in sicer:

1. v steklenicah s šampanjskim zamaškom, pritrjenim z žičnimi košaricami, ali povišanim tlakom zaradi ogljikovega dioksida v raztopini treh ali več barov in
2. z vsebnostjo alkohola, ki presega 1,2 vol. %, ne presega pa 15 vol. %, pod pogojem, da je ves alkohol v končnem izdelku dobljen samo s fermentacijo.

68. člen



(druge fermentirane pijače, razen vina in piva)

(1) Med druge mirne fermentirane pijače se uvrščajo vsi drugi izdelki iz tarifnih oznak 2204 in 2205, ki se ne uvrščajo med mirno vino po prejšnjem členu, in izdelki iz tarifne oznake 2206 00, ki se ne uvrščajo med pivo iz 66. člena tega zakona, in izdelki, ki se ne uvrščajo med druge peneče fermentirane pijače po tem členu, in sicer:

1. z vsebnostjo alkohola, ki presega 1,2 vol. %, ne presega pa 10 vol. %;
2. z vsebnostjo alkohola, ki presega 10 vol. %, ne presega pa 15 vol. %, pod pogojem, da je ves alkohol v izdelku dobljen samo s fermentacijo.

(2) Med druge peneče fermentirane pijače se uvrščajo izdelki iz tarifnih oznak 2206 00 31, 2206 00 39, 2204 10, 2204 21 06, 2204 21 07, 2204 21 08, 2204 21 09, 2204 29

10 in 2205, ki se ne uvrščajo med mirno vino in peneče vino, in sicer:

1. v steklenicah s šampanjskim zamaškom, pritrjenim z žičnimi košaricami, ali povišanim tlakom zaradi ogljikovega dioksida v raztopini treh ali več barov in
2. z vsebnostjo alkohola, ki presega 1,2 vol. %, ne presega pa 13 vol. %;
3. z vsebnostjo alkohola, ki presega 13 vol. %, ne presega pa 15 vol. %, pod pogojem, da je ves alkohol v izdelku dobljen samo s fermentacijo.

69. člen



(vmesne pijače)

(1) Vmesne pijače so vsi izdelki z vsebnostjo alkohola, ki presega 1,2 vol. %, ne presega pa 22 vol. %, iz tarifnih oznak 2204, 2205 in 2206 00, ki niso zajeti v 66., 67. in 68. členu tega zakona.

(2) Ne glede na 68. člen tega zakona so vmesne pijače vse mirne fermentirane pijače iz prvega odstavka 68. člena tega zakona z vsebnostjo alkohola, ki presega 5,5 vol. % in ni dobljen samo s fermentacijo, ter vse peneče fermentirane pijače iz drugega odstavka 68. člena tega zakona z vsebnostjo alkohola, ki presega 8,5 vol. % in ni dobljen samo s fermentacijo.

70. člen



(etilni alkohol)

Med etilni alkohol se uvrščajo:

1. vsi izdelki iz tarifnih oznak 2207 ali 2208 z vsebnostjo alkohola, ki presega 1,2 vol. %, ne glede na to, ali so sestavni del izdelka, ki se uvršča v drugo poglavje kombinirane nomenklature carinske tarife;
2. izdelki iz tarifnih oznak 2204, 2205 in 2206 00 z vsebnostjo alkohola, ki presega 22 vol. %;
3. druge alkoholne pijače, ki niso zajete v prejšnjih členih.

71. člen



(trošarinska osnova in znesek trošarine)

(1) Trošarinska osnova za vino, druge fermentirane in vmesne pijače je količina trošarinskih izdelkov, merjena v hektolitrih, za pivo in etilni alkohol pa vsebnost alkohola za en hektoliter.

(2) Trošarina se plačuje v višini:

1. 12,10 eurov za 1 vol. % alkohola za en hektoliter piva;
2. 0 eurov za en hektoliter mirnega vina;
3. 0 eurov za en hektoliter penečega vina;
4. 0 eurov za en hektoliter drugih fermentiranih pijač;
5. 132,00 eurov za en hektoliter vmesnih pijač;

6. 1.320,00 eurov za 100 vol. % alkohola za en hektoliter etilnega alkohola.

72. člen



(uporaba alkohola in alkoholnih pijač za namene, za katere se ne plača trošarina)

(1) Uporaba alkohola in alkoholnih pijač je oproščena plačila trošarine, če se uporablja za proizvodnjo:

1. zdravil, opredeljenih z zakonom, ki ureja področje zdravil, razen za vodno-alkoholne mešanice;
2. kisa iz tarifne oznake 2209 00;
3. živil, neposredno ali kot sestavina polizdelkov, kot polnilo ali drugače, pod pogojem, da vsebnost alkohola pri čokoladi v nobenem primeru ne presega 8,5 litra čistega alkohola na 100 kilogramov izdelka in pri drugih izdelkih 5 litrov čistega alkohola na 100 kilogramov izdelka;
4. neprehrambnih izdelkov, pod pogojem, da je alkohol denaturiran;
5. arom, namenjenih za pripravo prehrabnih izdelkov in brezalkoholnih pijač z vsebnostjo, ki ne presega 1,2 vol. %.

(2) Uporaba etilnega alkohola v zdravstvene namene je oproščena plačila trošarine, če ga nabavljajo zdravstveni domovi, bolnišnice, klinični inštitut in lekarne, ki ga porabijo sami.

(3) Uporaba etilnega alkohola za znanstvenoraziskovalno delo je oproščena plačila trošarine, če ga nabavljajo javni zavodi ali druge osebe in ga porabijo pri opravljanju znanstveno raziskovalne in razvojne dejavnosti.

(4) Oprostitev iz prvega, drugega, tretjega in desetega odstavka tega člena se lahko uveljavlja na podlagi pridobljenega dovoljenja za oproščenega uporabnika v skladu s 47. členom tega zakona ali kot vračilo pod pogoji in na način iz 19. člena tega zakona. Če osebe iz drugega ali tretjega odstavka tega člena pridobijo dovoljenje za oproščenega uporabnika, ne glede na 2. točko prvega odstavka 58. člena tega zakona, ne predložijo instrumenta za zavarovanje plačila trošarine po tem zakonu.

(5) Etilni alkohol se lahko odpremi oproščenemu uporabniku iz trošarinskega skladišča ali uvozi ali vnese v Slovenijo brez plačila trošarine za uporabo v proizvodnji neprehrambnih izdelkov iz 4. točke prvega odstavka tega člena samo, če je denaturiran. Za denaturirani etilni alkohol iz tega odstavka se za gibanje med državami članicami smiselno uporabljajo določbe VI. poglavja tega zakona za gibanje trošarinskih izdelkov v režimu odloga.

(6) Davčni organ lahko v skladu s predhodno vloženim utemeljenim zahtevkom odstopi od zahteve za denaturiranje, če uporaba predpisanega denaturanta dokazljivo onemogoča uporabo etilnega alkohola v proizvodnem procesu ali če ima denaturiran alkohol v končnem izdelku škodljiv vpliv na zdravje.

(7) Postopek denaturacije etilnega alkohola se lahko opravi le v trošarinskem .adišču z uporabo predpisanega denaturanta.

(8) Etilni alkohol, popolnoma denaturiran v skladu z zahtevami iz [Izvedbene uredbe Komisije \(EU\) št. 2017/1112](#) z dne 22. junija 2017 o spremembi [Uredbe \(ES\) št. 3199/93](#) o vzajemnem priznavanju postopkov za popolno denaturacijo alkohola za namene oprostitve plačila trošarine (UL L št. 162 z dne 23. junija 2017, str. 22), je ob uvozu in vnosu v Slovenijo oproščen plačila trošarine. Za popolnoma denaturiran etilni alkohol iz tega odstavka se za gibanje med državami članicami smiselno uporabljajo določbe VII. poglavja tega zakona za gibanje trošarinskih izdelkov za dobavo za komercialni namen.

(9) Denurant iz petega odstavka tega člena in popolni denurant iz osmega odstavka tega člena predpiše minister, pristojen za finance.

(10) Uporaba etilnega alkohola je oproščena plačila trošarine, če se uporablja v proizvodnem procesu, pri katerem končni izdelek ne vsebuje alkohola.

73. člen



(mali proizvajalec vina)

(1) Mali proizvajalec vina je oseba, ki ima v lasti oziroma v uporabi največ 20 hektarov vinograda in letno ne proizvede več kakor 100.000 litrov vina.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se v primeru proizvodnje vina v okviru kmetijskega gospodarstva, ki se v skladu s predpisi o kmetijstvu šteje za kmetijo, kot mali proizvajalec vina šteje kmetija, če ima v lasti oziroma v uporabi vsaj 0,1 hektarja vinograda, vendar največ 20 hektarov vinograda in opremo za proizvodnjo vina, s katero predeluje vino iz lastnega pridelka grozdja in letno ne proizvede več kakor 100.000 litrov vina.

(3) Mali proizvajalec vina plača trošarino za proizvedene količine vina v koledarskem letu, in sicer v znesku iz 2. in 3. točke drugega odstavka 71. člena tega zakona, ki velja na dan 30. novembra leta, za katero se obračunava trošarina.

(4) Mali proizvajalec vina vloži obračun trošarine za vino do 25. februarja tekočega leta za preteklo leto.

(5) Ne glede na prejšnji odstavek mali proizvajalec vina ne vlaga obračuna trošarine za vino, če trošarina za leto, na katero se obračun nanaša, znaša 0 eurov oziroma za leto, v katerem ne nastane obveznost za obračun in plačilo trošarine.

74. člen



(dovoljenje malemu proizvajalcu vina za odpremo v režimu odloga)

(1) Ne glede na 23. člen tega zakona, lahko mali proizvajalec vina pridobi dovoljenje davčnega organa, da odpremlja vino v režimu odloga osebno v drugi državi članici, ki v skladu z zakonodajo te države lahko prejema trošarinske izdelke v režimu odloga, in sicer:

1. s spremnim vinarskim dokumentom iz [Uredbe komisije \(ES\) št. 436/2009](#) z dne 26. maja 2009 o podrobnih pravilih za uporabo [Uredbe Sveta \(ES\) št. 479/2008](#) glede registra vinogradov, obveznih prijav ter zbiranja informacij za spremljanje trga, dokumentov, ki spremljajo prevoz proizvodov, in evidenc, ki se vodijo v vinskem sektorju (UL L št. 128 z dne 27. 5. 2009, str. 15) ali
2. z elektronskim trošarinskim dokumentom v računalniško podprtem sistemu.

(2) Dovoljenje za odpremo vina v režimu odloga (v nadaljnjem besedilu: dovoljenje) se izda na ime osebe, ki je zaprosila za izdajo, in se ne sme prenašati na drugo osebo.

(3) Za dovoljenje lahko zaprosi oseba, ki:

1. izpolnjuje pogoje za malega proizvajalca vina iz 73. člena tega zakona;
2. ni imetnik dovoljenja za trošarinsko skladišče v skladu s tem zakonom;
3. odpremlja vino v režimu odloga osebi v drugi državi članici, ki v skladu z zakonodajo te države lahko prejema trošarinske izdelke v režimu odloga;
4. redno izpolnjuje davčne in carinske obveznosti.

(4) Imetnik dovoljenja:

1. vodi evidenco odprem vina po vrsti, količini, kraju in datumu odpreme ter prejemniku;
2. obvešča davčni organ o vseh spremembah podatkov, ki so navedeni v dovoljenju oziroma podatkov, ki bi lahko vplivali na veljavnost dovoljenja;
3. redno izpolnjuje davčne in carinske obveznosti in
4. zagotavlja vse, kar je potrebno za nemoteno izvajanje nadzora.

(5) Imetnik dovoljenja za odpremo iz 1. točke prvega odstavka tega člena obvesti davčni organ o pošiljki vina najpozneje pred predvideno odpremo.

(6) Imetnik dovoljenja za odpremo iz 2. točke prvega odstavka tega člena obvesti davčni organ o pošiljki vina tri delovne dni pred predvideno odpremo in mu posreduje podatke v skladu z [Uredbo 684/2009/ES](#). Davčni organ predloži osnutek elektronskega trošarinskega dokumenta v računalniško podprt sistem v imenu in za račun imetnika dovoljenja.

(7) Dovoljenje preneha veljati, če imetnik preneha izpolnjevati pogoje za malega proizvajalca vina iz prejšnjega člena, na zahtevo imetnika dovoljenja ali če davčni organ odvzame dovoljenje.

(8) Davčni organ odvzame dovoljenje, če imetnik dovoljenja ne izpolnjuje obveznosti iz četrtega odstavka tega člena, zlasti pa, če:

1. dve leti od izdaje dovoljenja ne opravi odpreme vina v skladu z izdanim dovoljenjem;
2. ne zagotavlja ustreznega izvajanja nadzora;
3. prenehajo obstajati pogoji, na podlagi katerih je bilo dovoljenje izdano;
4. je bilo dovoljenje izdano na podlagi nepopolnih ali netočnih podatkov; ne odpravi nepravilnosti v roku, ki mu ga je določil davčni organ.

(9) Odločba o odvzemu dovoljenja učinkuje z dnem izdaje.

(10) Pritožba zoper odvzem dovoljenja ne zadrži izvršitve odločbe.

(11) Podrobnejšo vsebino vloge za izdajo dovoljenja ter način obveščanja davčnega organa predpiše minister, pristojen za finance.

75. člen



(prejemanje vina od malega proizvajalca vina v režimu odloga iz druge države članice)

Oseba v Sloveniji, ki lahko v skladu s tem zakonom prejme vino v režimu odloga od malega proizvajalca vina iz druge države članice, obvesti pristojni organ pred nameranim prejemom pošiljke vina, ki jo bo spremljal vinarski dokument.

76. člen



(priznana lastna raba vina)

(1) Za vino, proizvedeno za lastno rabo, ne nastane obveznost prijave in obračunavanja ter plačevanja trošarine.

(2) Šteje se, da je vino proizvedeno za lastno rabo, če ga proizvede in porabi fizična oseba skupaj s člani gospodinjstva oziroma kmetijskega gospodarstva, ki se v skladu s predpisi o kmetijstvu šteje za kmetijo, in če člani gospodinjstva oziroma kmetije:

- imajo v lasti oziroma uporabi največ 0,1 hektara vinograda in opremo za proizvodnjo vina ter vino proizvedejo iz grozdja, ki ga sami pridelajo, in
- v koledarskem letu proizvedejo največ 600 litrov vina na gospodinjstvo oziroma kmetijo.

(3) Kot člani gospodinjstva iz prejšnjega odstavka se štejejo osebe, ki imajo na dan 31. decembra leta za katero se obračunava trošarina skupno stalno ali začasno prebivališče.

(4) Preseganje količinske omejitve iz druge alineje drugega odstavka tega člena ali sprememba namena porabe se šteje za opravljanje dejavnosti proizvodnje vina in oseba predloži obračun trošarine in plača trošarino v skladu s 73. členom tega zakona za celotno proizvedeno količino vina.

77. člen



(mali proizvajalec piva)

(1) Mali proizvajalec piva je oseba, ki je v preteklem koledarskem letu proizvedla največ 20.000 hektolitrov piva.

(2) Mali proizvajalec piva plača trošarino v višini 50 % zneska, določenega s 1. točko drugega odstavka 71. člena tega zakona.

(3) Mali proizvajalec piva predloži obračun trošarine za proizvedene količine piva do 25. dne naslednjega meseca po poteku davčnega obdobja, v katerem je nastala obveznost za obračun trošarine. Davčno obdobje je koledarski mesec. Mali proizvajalec piva obračunano trošarino za davčno obdobje plača do zadnjega delovnega dne naslednjega meseca po poteku davčnega obdobja.

(4) V primeru preseganja količinske omejitve iz prvega odstavka tega člena oseba ne izpolnjuje več pogojev za uveljavljanje statusa malega proizvajalca piva. Davčnemu organu do 31. januarja tekočega leta za preteklo leto, v katerem je presegla količine iz prvega odstavka tega člena, prijavi spremembo statusa oziroma pogojev poslovanja iz tega naslova.

(5) Če opravljajo proizvodnjo piva povezane osebe, se za namene tega člena skupna količina proizvedenega piva povezanih oseb v obdobju 12 mesecev šteje kot količina, ki jo vsaka povezana oseba doseže sama. Za povezane osebe se štejejo osebe, ki so kot take določene v predpisih o obdavčitvi dohodkov pravnih in fizičnih oseb.

(6) Mali proizvajalec piva vodi evidence o:

1. vrsti in količini porabljenih surovin;
2. vrsti, količini in vsebnosti alkohola v proizvedenem pivu po datumu varjenja.

(7) Podrobnejše določbe o izvajanju tega člena predpiše minister, pristojen za finance.

78. člen



(priznana lastna raba piva)

(1) Za pivo, proizvedeno za lastno rabo, ne nastane obveznost prijave in obračunavanja ter plačevanja trošarine.

(2) Šteje se, da je pivo proizvedeno za lastno rabo, če ga proizvede in porabi fizična oseba skupaj s člani gospodinjstva, in količina, ki jo proizvede v koledarskem letu, ne presega 500 litrov.

(3) Kot člani gospodinjstva iz prejšnjega odstavka se štejejo osebe, ki imajo na dan 31. decembra leta za katero se obračunava trošarina skupno stalno ali začasno prebivališče.

(4) Preseganje količinske omejitve ali sprememba namena porabe iz drugega odstavka tega člena se šteje za opravljanje dejavnosti proizvodnje piva in oseba predloži obračun trošarine in plača trošarino v skladu s 77. členom tega zakona za celotno proizvedeno količino piva.

79. člen



(mali proizvajalec žganja)

(1) Mali proizvajalec žganja je oseba, ki v davčnem obdobju, ki se začne 1. maja preteklega leta in konča 30. aprila tekočega leta proizvede največ 150 litrov 100 vol. % alkohola.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se v primeru proizvodnje žganja v okviru gospodinjstva ali v okviru kmetijskega gospodarstva, ki se v skladu s predpisi o kmetijstvu šteje za kmetijo, kot mali proizvajalec žganja štejejo vsi člani gospodinjstva oziroma kmetije.

(3) Kot člani gospodinjstva iz prejšnjega odstavka se štejejo osebe, ki imajo na dan zaključka proizvodnje žganja skupno stalno ali začasno prebivališče.

(4) Mali proizvajalec žganja plača trošarino v višini 50 % zneska, določenega s 6. točko drugega odstavka 71. člena tega zakona.

(5) Malemu proizvajalcu žganja obveznost za obračun trošarine nastane zadnji dan davčnega obdobja, v katerem je proizvedel žganje.

(6) Mali proizvajalec žganja obračuna trošarino za davčno obdobje iz prvega odstavka tega člena in predloži obračun trošarine do 31. maja tekočega leta za preteklo davčno obdobje, plača pa jo najpozneje do 30. junija tekočega leta. Mali proizvajalec žganja predloži obračun trošarine za tisto davčno obdobje, v katerem je nastala obveznost za obračun in plačilo trošarine.

(7) V primeru preseganja količinske omejitve iz prvega odstavka tega člena oseba ne izpolnjuje več pogojev za malega proizvajalca žganja. Davčnemu organu do 30. aprila tekočega leta, v katerem je presegla količinske omejitve iz prvega odstavka tega člena, prijavi spremembo statusa oziroma pogojev poslovanja iz tega naslova in z novim statusom predloži obračun trošarine, s katerim obračuna trošarino za celotno proizvedeno količino žganja za davčno obdobje z uporabo zneska iz 6. točke drugega odstavka 71. člena tega zakona.

(8) Za žganje iz tega člena se šteje naravno žganje iz tarifne oznake 2208, dobljeno z destilacijo alkoholno prevretega soka, drozge, tropin ali pikeja iz sadja, grozdja, gozdnih plodov ali alkoholno prevrete melase iz sladkorne pese, žita, krompirja in drugih kmetijskih rastlin, ter brez dodanega sladkorja, medu, škrobnega sirupa ali surovin na bazi škroba, surovega in rafiniranega etilnega alkohola ter brez umetnih barvil in arome.

(9) Za alkoholne pijače, ki jih z mešanjem, staranjem, aromatiziranjem, dodajanjem, tipiziranjem, barvanjem ali drugim postopkom ali tehnologijo proizvede mali proizvajalec iz lastno proizvedenega žganja iz prejšnjega odstavka, in se uvrščajo v 69. ali 70. člen tega zakona, ne nastane obveznost za obračun in plačilo trošarine.

(10) Mali proizvajalec žganja vodi evidence o:
vrsti in količini porabljenih surovin;
vrsti, količini in vsebnosti alkohola v proizvedenem žganju po datumu proizvodnje;

3. vrsti, količini in vsebnosti alkohola v proizvedenih alkoholnih pijačah iz devetega odstavka tega člena po datumu proizvodnje.

(11) Podrobnejše določbe o izvajanju tega člena predpiše minister, pristojen za finance.

80. člen



(mešanje pijač v gostinski dejavnosti)

(1) Za alkoholne pijače, proizvedene z mešanjem, staranjem, aromatiziranjem, dodajanjem, tipiziranjem, barvanjem ali drugim postopkom ali tehnologijo ne nastane obveznost za obračun in plačilo trošarine:

- če jih proizvede oseba, ki opravlja dejavnost priprave in prodaje jedi in pijač v skladu s predpisom, ki ureja standardno klasifikacijo dejavnosti, in
- če je uporabljeno žganje s plačano trošarino in
- če količina iz žganja proizvedenih alkoholnih pijač ne presega 120 litrov letno.

(2) Oseba iz prvega odstavka tega člena vodi evidence o:

1. vrsti in količini porabljenih surovin;
2. normativu porabe surovin za posamezno vrsto postopka (»receptura«);
3. vrsti, količini in vsebnosti alkohola v porabljenem žganju;
4. vrsti, količini in vsebnosti alkohola v proizvedenih alkoholnih pijačah, po datumu proizvodnje; in jih skupaj z listinami in dokazili o plačilu trošarine za žganje hrani do roka, ki ga določa 62. člen tega zakona.

(3) Podrobnejše določbe o izvajanju tega člena predpiše minister, pristojen za finance.

80.a člen

(potrdilo malega proizvajalca alkohola in alkoholnih pijač)

(1) Za potrebe uveljavljanja nižje trošarine v drugi državi članici mali proizvajalec alkohola in alkoholnih pijač:

1. pridobi pri davčnem organu potrdilo, ki izkazuje podatek o skupni letni proizvodnji alkohola in alkoholnih pijač, proizvedenih v preteklem koledarskem letu, ali
2. v elektronskem trošarinskem dokumentu ali poenostavljenem trošarinskem dokumentu sam navede podatke o letni količini alkohola in alkoholnih pijač v preteklem koledarskem letu in izjavo, da je alkohol in alkoholno pijačo proizvedel sam.

(2) Potrdilo iz 1. točke prejšnjega odstavka davčni organ izda na zahtevo in na ime malega proizvajalca alkohola in alkoholnih pijač, in se ne sme prenašati na drugo osebo. Potrdilo malega proizvajalca alkohola in alkoholnih pijač spremlja pošiljko alkohola in alkoholnih pijač osebi v drugi državi članici, ki v skladu z zakonodajo te države lahko prejema trošarinske izdelke v režimu odloga ali s plačano trošarino.

(3) Če opravljajo proizvodnjo alkohola in alkoholnih pijač povezane osebe, se skupna količina proizvedenega alkohola in alkoholnih pijač povezanih oseb v obdobju 12 mesecev šteje kot količina, ki jo vsaka povezana oseba doseže sama. Za povezane osebe se štejejo osebe, ki so kot take določene v predpisih o obdavčitvi dohodkov pravnih in fizičnih oseb.

(4) Vsebino vloge za izdajo potrdila, vsebino potrdila in postopke za predložitev podatkov pred gibanjem trošarinskih izdelkov iz tega člena predpiše minister, pristojen za finance.

2. TOBAČNI IZDELKI

81. člen



(opredelitev tobačnih izdelkov)

(1) Trošarina se plačuje od tobačnih izdelkov, in sicer cigaret, cigar, cigariloso in tobaka za kajenje.

(2) Za potrebe tega zakona se za tobačne izdelke štejejo tudi izdelki, namenjeni vdihovanju, brez izgorevanja, ki se uporabljajo kot nadomestek za tobačne izdelke in primerljivo zadovoljujejo potrebe in pričakovanja kadilcev, ne glede na vsebnost oziroma odsotnost tobaka.

82. člen



(cigarete)

(1) Cigarete so:

1. zvitki tobaka, ki se lahko pokadijo takšni kot so, in se ne uvrščajo med cigare in cigarilose po tem zakonu;
2. zvitki tobaka, ki se na preprost, neindustrijski način vstavijo v tulce iz cigaretnega papirja oziroma zavijejo v papir za zvijanje cigaret.

(2) Cigarete so tudi izdelki, ki so v celoti ali deloma izdelani iz tobačnih nadomestkov in izpolnjujejo pogoje iz prejšnjega odstavka, razen izdelkov, ki se uporabljajo izključno v zdravstvene namene.

(3) Če je zvitek tobaka brez filtra ali ustnika daljši od osem centimetrov, vendar ne presega 11 centimetrov, se v tem zakonu šteje kot dve cigareti, kot tri cigarete pa, če je ta zvitek daljši od 11 centimetrov, vendar ne presega 14 centimetrov, in tako dalje.

(4) Sprostitev v porabo oziroma prodaja cigaret v zavojskih, ki vsebujejo manj kot 20 cigaret, ni dovoljena.

83. člen



(cigare in cigarilosi)

(1) Cigare in cigarilosi so zvitki tobaka, ki se lahko pokadijo in so glede na svoje lastnosti in običajna pričakovanja potrošnika namenjeni izključno za kajenje takšni, kakršni so, če:

1. imajo zunanji ovoj iz naravnega tobaka, ki v celoti ovija izdelek, vključno s filtrom (vendar brez dodatne plasti, ki bi delno ovijala zunanji ovoj), kjer je to primerno, toda brez ustnika v primeru cigar z ustnikom ali
2. so polnjeni z zdrobljenim mešanim tobakom in zunanjim ovojem običajne barve cigare iz rekonstituiranega tobaka, ki v celoti ovija izdelek, vključno s filtrom, kjer je to primerno, vendar ne ovija ustnika pri cigarah z ustnikom, katerih teža na enoto brez filtra ali ustnika ni manjša od 2,3 grama in ni večja od 10 gramov, obseg pa na najmanj eni tretjini dolžine ni manjši od 34 milimetrov.

(2) Cigare in cigarilosi so tudi izdelki, ki so deloma narejeni iz tobačnih nadomestkov in izpolnjujejo pogoje iz prejšnjega odstavka, razen izdelkov, ki se uporabljajo izključno v zdravstvene namene.

84. člen**(tobak za kajenje)**

(1) Tobak za kajenje je:

1. tobak, ki je rezan ali kako drugače razkosan, zvit ali stisnjen v kose in ga je mogoče kaditi brez nadaljnje industrijske obdelave;
2. tobačni odpadki, ki se lahko kadijo in se ne uvrščajo med cigarete, cigare in cigarilose po tem zakonu. Tobačni odpadki so ostanki tobačnih listov in stranski proizvodi, pridobljeni pri predelavi tobaka ali proizvodnji tobačnih izdelkov.

(2) Tobak za kajenje so tudi izdelki, ki so v celoti ali deloma izdelani iz tobačnih nadomestkov in izpolnjujejo pogoje iz prvega odstavka tega člena, razen izdelkov, ki se uporabljajo izključno v zdravstvene namene.

(3) Tobak za kajenje, v katerem je glede na težo tobaka več kot 25 % tobačnih delcev krajših ali ožjih od 1,5 milimetra, se šteje za drobno rezani tobak za zvijanje cigaret.

85. člen**(izdelki, namenjeni vdihovanju, brez izgorevanja)**

(1) Izdelki, namenjeni vdihovanju, brez izgorevanja se uporabljajo za vdihovanje hlapov skozi ustnik ali drug sestavni del in vsebujejo:

- predelani tobak ali tobačne nadomestke, namenjene segrevanju (v nadaljnjem besedilu: tobak za segrevanje), ali
- tekočino za polnjenje elektronskih cigaret ali drugih elektronskih naprav, namenjenih segrevanju polnil (v nadaljnjem besedilu: elektronske cigarete).

(2) Obdavčljivi del izdelka je polnilo, ki vsebuje tobak za segrevanje ali tekočino za polnjenje elektronskih cigaret.

(3) Za izdelke iz prvega odstavka tega člena se glede obračunavanja in plačevanja trošarine uporabljajo določbe III. poglavja tega zakona, glede vračila določbe V. poglavja tega zakona in glede skladiščenja in gibanja 101. člen tega zakona. Glede proizvodnje tobaka za segrevanje se uporablja 87.a člen in glede proizvodnje elektronskih cigaret 101. člen tega zakona.

86. člen



(trošarinska osnova, stopnja in znesek trošarine)

(1) Trošarinska osnova za tobačne izdelke je 1.000 kosov in drobnoprodajna cena oziroma kilogram izdelka oziroma mililiter tekočine v polnilu.

(2) Trošarina za cigarete se plačuje kot specifična trošarina, ki je določena v znesku za 1.000 kosov in kot proporcionalna trošarina, ki je določena v odstotku od drobnoprodajne cene cigaret.

(3) Trošarina za cigarete se določi v odstotku od tehtane povprečne drobnoprodajne cene cigaret, specifična trošarina pa v odstotku od skupne davčne obremenitve cigaret v razredu tehtane povprečne drobnoprodajne cene, ki vključuje trošarino in davek na dodano vrednost od teh cigaret in znaša 50 % od skupne davčne obremenitve cigaret v razredu tehtane povprečne drobnoprodajne cene.

(4) Tehtana povprečna drobnoprodajna cena se izračuna na podlagi podatkov o skupni količini in drobnoprodajni ceni cigaret, sproščenih v porabo v obdobju 12 mesecev, deljeno s skupno količino cigaret, sproščenih v porabo v tem obdobju.

(5) Znesek specifične trošarine in stopnjo proporcionalne trošarine za cigarete po tretjem in četrtem odstavku ter 1. točki sedmega odstavka tega člena določi Vlada Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada) na osnovi tehtane povprečne drobnoprodajne cene cigaret, ki velja na dan 1. januarja za tekoče leto. Če se ugotovljena tehtana povprečna drobnoprodajna cena cigaret razlikuje od tiste, po kateri sta izračunana veljavni znesek specifične trošarine in veljavna stopnja proporcionalne trošarine, za manj kot 20 %, vladi ni treba prilagoditi zneska specifične in stopnje proporcionalne trošarine.

(6) Če se med letom spremeni drobnoprodajna cena cigaret, lahko vlada ne glede na prejšnji odstavek sproti ugotavlja tehtano povprečno drobnoprodajno ceno cigaret ter ustrezno spremeni znesek specifične trošarine in stopnjo proporcionalne trošarine.

(7) Trošarina se plačuje za:

1. cigarete: najmanj 60 % tehtane povprečne drobnoprodajne cene enega zavojčka cigaret, sproščenih v porabo, vendar najmanj 145 eurov za 1.000 kosov cigaret iz razreda tehtane povprečne drobnoprodajne cene cigaret;

2. cigare in cigarilose: 6,4 % od drobnoprodajne cene, vendar najmanj 57 eurov za 1.000 kosov;
3. drobno rezani tobak: 38 % od drobnoprodajne cene in 57 eurov, vendar najmanj 124 eurov za en kilogram;
4. drug tobak za kajenje: 57 eurov za en kilogram;
5. tobak za segrevanje: 180 eurov za en kilogram tobaka v polnilu;
6. elektronske cigarete: 0,70 eura za en mililiter tekočine, ki vsebuje nikotin, in 0,31 eura za en mililiter tekočine, ki ne vsebuje nikotina.

(8) Trošarino za izdelke iz drugega odstavka 81. člena tega zakona, ki se ne morejo uvrstiti v 85. člen tega zakona in so sproščeni v porabo po uveljavitvi tega zakona, določi vlada, in sicer najmanj v višini trošarine, ki je določena v tem členu za primerljiv tobačni izdelek iz 85. člena tega zakona.

(9) Drobnoprodajna cena iz prvega odstavka tega člena je cena, ki jo določi proizvajalec oziroma imetnik trošarinskega skladišča oziroma pooblaščen ali začasno pooblaščen prejemnik oziroma uvoznik, v primeru izdelkov iz 85. člena tega zakona pa oseba, ki te izdelke sprosti v porabo. Drobnoprodajna cena vključuje trošarino in davek na dodano vrednost.

(10) Oseba iz prejšnjega odstavka prijavi drobnoprodajne cene davčnemu organu 15 dni pred sprostitvijo tobačnih izdelkov v porabo, razen za izdelke iz osmega odstavka tega člena, ki jih prijavi štiri mesece pred prvo sprostitvijo v porabo.

(11) Tobačni izdelki se smejo prodajati le po prijavljenih drobnoprodajnih cenah.

87. člen



(tobačna znamka)

(1) Tobačni izdelki, razen elektronskih cigaret, se sprostijo v porabo ali prosti promet le, če so označeni s tobačno znamko, razen če jih pooblaščen uvoznik prevaža v trošarinsko skladišče.

(2) Tobačno znamko lahko pridobi trošarinski zavezanec, ki je imetnik trošarinskega skladišča oziroma pooblaščen ali začasno pooblaščen prejemnik oziroma uvoznik.

(3) Oseba iz prejšnjega odstavka vodi evidenco nabavljenih, vrnjenih, porabljenih in uničenih tobačnih znamk. Evidenco in dokumente, na podlagi katerih so bili opravljeni zapisi v evidenco, hrani deset let od konca koledarskega leta, v katerem so bili izdani.

(4) Tobačna znamka je nalepljena na embalažo pod celofanskim ali drugim papirjem tako, da je vidna in je ni mogoče odstraniti, ne da bi bila poškodovana embalaža, razen pri originalni embalaži za cigare, cigarilose, drobno rezani tobak in

drug tobak za kajenje, ki ne vsebuje celofanskega ali drugega papirja, kjer je tobačna znamka lahko nalepljena neposredno na embalažo.

(5) Podrobnejši način naročanja, prodaje, distribucije, plačila, vračanja in uničevanja tobačnih znamk, predpiše minister, pristojen za finance.

87.a člen

(proizvodnja tobačnih izdelkov in predelava in skladiščenje nepredelanega tobaka)

(1) Proizvodnja tobačnih izdelkov iz 81. člena tega zakona, razen elektronskih cigaret, predelava in skladiščenje nepredelanega tobaka, ki so za namene tega zakona izdelki iz tarifnih oznak 2401 10, 2401 20 in 2401 30, se lahko opravljajo le v trošarinskem skladišču, za katero je davčni organ izdal dovoljenje imetniku trošarinskega skladišča.

(2) Za izdajo dovoljenja, pogoje za delovanje trošarinskega skladišča in obveznosti imetnika trošarinskega skladišča za predelavo in skladiščenje nepredelanega tobaka se smiselno uporabljajo 43. do 45. člen tega zakona. Za zavarovanje plačila trošarine se za predelavo in skladiščenje nepredelanega tobaka v trošarinskem skladišču smiselno uporablja 58. člen tega zakona in določi višina instrumenta zavarovanja plačila trošarine najmanj v višini trošarinskega dolga za drobno rezani tobak v koledarskem mesecu. Trošarinski dolg za nepredelani tobak se izračuna kot zmnožek povprečne mesečne zaloge nepredelanega tobaka in zneska iz 3. točke sedmega odstavka 86. člena tega zakona.

(3) Fizična oseba ne sme proizvajati tobačnih izdelkov ali predelovati, skladiščiti ali gibati nepredelanega tobaka za namene opravljanja dejavnosti.

(4) Vsako rezanje, mešanje, drobljenje, mletje, vlaženje ali kakšno drugačno razkosanje nepredelanega tobaka in ravnanje z njim se štejejo za predelavo po tem členu.

3. ENERGENTI IN ELEKTRIČNA ENERGIJA

88. člen



(opredelitev energentov in električne energije)

(1) Trošarina se plačuje od energentov in električne energije, ki se uporabljajo kot pogonsko gorivo ali gorivo za ogrevanje.

(2) Vrsta energentov in električne energije se določi glede na uvrstitev v tarifno oznako ali glede na značilnosti posameznega izdelka.

(3) Po tem zakonu se za energente štejejo:

1. izdelki iz tarifnih oznak od 1507 do 1518, če so namenjeni za uporabo kot gorivo za ogrevanje ali pogonsko gorivo;
izdelki iz tarifnih oznak 2701 in 2702;

3. izdelki iz tarifnih oznak od 2704 do 2715;
4. izdelki iz tarifnih oznak 2901 in 2902;
5. izdelki iz tarifne oznake 2905 11 00, ki niso sintetičnega izvora, če so namenjeni za uporabo kot gorivo za ogrevanje ali pogonsko gorivo;
6. izdelki iz tarifne oznake 3403;
7. izdelki iz tarifne oznake 3811;
8. izdelki iz tarifne oznake 3817;
9. izdelki iz tarifnih oznak 3824 99 86, 3824 99 92 (razen preparatov zoper rjo, ki vsebujejo amine kot aktivne sestavine, ter anorganskih sestavljenih topil in razredčil za lake in podobne proizvode), 3824 99 93, 3824 99 96 (razen preparatov zoper rjo, ki vsebujejo amine kot aktivne sestavine, ter anorganskih sestavljenih topil in razredčil za lake in podobne proizvode), 3826 00 10 in 3826 00 90, če so namenjeni za uporabo kot gorivo za ogrevanje ali pogonsko gorivo.

(4) Za energente po tem zakonu se šteje tudi:

1. vsak izdelek, ki je naprodaj oziroma se uporablja oziroma je glede na namen uporabe pogonsko gorivo;
2. vsak izdelek, ki je aditiv oziroma ekstender za pogonska goriva;
3. vsak drug ogljikovodik, ki je naprodaj oziroma se uporablja oziroma je glede na namen uporabe gorivo za ogrevanje, razen šote in biomase.

(5) Za biomaso iz prejšnjega odstavka se štejejo biološko razgradljive frakcije izdelkov, odpadkov in ostankov iz kmetijstva (vključno s snovmi rastlinskega in živalskega izvora), gozdarstva in povezanih panog, kot tudi biološko razgradljive frakcije industrijskih in komunalnih odpadkov.

(6) Za biogoriva po tem zakonu se štejejo:

1. bioetanol (etilni alkohol – C_2H_5OH) iz tarifne oznake 2207 10 00 – nedenaturiran, koncentracije 80 vol. % ali več, in iz tarifne oznake 2207 20 00 – denaturiran, kakršnekoli koncentracije;
2. biodizel (mono alkil (običajno metil) ester maščobnih kislin, imenovan tudi FAME) iz tarifne oznake 3826 00 10;
3. etil terc – butil – eter, proizveden na osnovi bioetanola (imenovan tudi bio ETBE) iz tarifne oznake 2909 19 10;
4. bioplin, proizveden iz biomase iz prejšnjega odstavka (mešanica plinov, metana – CH_4 (več kot 45 vol. %), ogljikovega dioksida – CO_2 in v sledovih dušika – N_2 , vodika – H_2 in vodikovega sulfida – H_2S), iz tarifne oznake 2711 19 00 in 2711 29 00; 
5. biodimetileter (CH_3-O-CH_3) iz tarifne oznake 2909 19 90;
6. biometanol iz tarifne oznake 2905 11 00.

(7) Biogoriva iz prejšnjega odstavka se štejejo za pogonsko gorivo, ko glede fizikalno-kemijskih lastnosti izpolnjujejo pogoje iz veljavnih standardov in so primerna za direktno uporabo za pogon ali kot dodatek fosilnim gorivom.

(8) Za električno energijo po tem zakonu se šteje energija iz tarifne oznake

16.

89. člen**(posebnosti nadzora energentov)**

(1) Določbe tega zakona glede nadzora proizvodnje, predelave ali skladiščenja ter gibanja trošarinskih izdelkov se uporabljajo le za:

1. izdelke iz tarifnih oznak od 1507 do 1518, če so namenjeni za uporabo kot gorivo za ogrevanje ali pogonsko gorivo;
2. izdelke iz tarifnih oznak 2707 10, 2707 20, 2707 30 in 2707 50;
3. izdelke iz tarifnih oznak od 2710 12 do 2710 19 67 in od 2710 20 11 do 2710 20 90 (samo za proizvode, katerih manj kot 90 % prostornine (vključno z izgubami) destilira pri 210 °C, 65 % prostornine ali več (vključno z izgubami) pa destilira pri 250 °C po metodi ISO 3405 (enakovredna metodi ASTM D 86)), razen za izdelke iz tarifnih oznak 2710 12 21, 2710 12 25, 2710 19 29 in 2710 20 90 (samo za proizvode, katerih manj kot 90 % prostornine (vključno z izgubami) destilira pri 210 °C, 65 % prostornine ali več (vključno z izgubami) pa destilira pri 250 °C po metodi ISO 3405 (enakovredna metodi ASTM D 86)), za katere velja nadzor samo za obsežna tržna gibanja;
4. izdelke iz tarifne oznake 2711 (razen za izdelke iz tarifnih oznak 2711 11, 2711 21 in 2711 29);
5. izdelke iz tarifne oznake 2901 10;
6. izdelke iz tarifnih oznak 2902 20, 2902 30, 2902 41, 2902 42, 2902 43 in 2902 44;
7. izdelke iz tarifnih oznak 2905 11 00, ki niso sintetičnega izvora, če so namenjeni za uporabo kot gorivo za ogrevanje ali pogonsko gorivo;
8. izdelke iz tarifnih oznak 3811 11 10, 3811 11 90, 3811 19 00 in 3811 90 00;
9. izdelke iz tarifnih oznak 3824 99 86, 3824 99 92 (razen preparatov zoper rjo, ki vsebujejo amine kot aktivne sestavine, ter anorganskih sestavljenih topil in razredčil za lake in podobne proizvode), 3824 99 93, 3824 99 96 (razen preparatov zoper rjo, ki vsebujejo amine kot aktivne sestavine, ter anorganskih sestavljenih topil in razredčil za lake in podobne proizvode), 3826 00 10 in 3826 00 90, če so namenjeni za uporabo kot gorivo za ogrevanje ali pogonsko gorivo.

(2) Določbe tega zakona glede nadzora proizvodnje, predelave, skladiščenja ter gibanja na ozemlju Slovenije se uporabljajo za trda goriva iz tarifnih oznak 2701, 2702, 2704 in 2713.

(3) Za obsežna tržna gibanja se štejejo nepakirani izdelki, ki se prevažajo v zabojnikih, ki so sestavni del prevoznih sredstev, ali so v ISO-zabojnikih ali drugih posodah, ki presegajo 210 litrov. ISO zabojnik je zabojnik, ki ustreza standardom ISO 668:2013, ISO 1496-1:2013 in ISO 15867:2003.

(4) Če davčni organ ugotovi kršitve tega zakona in izogibanje plačilu trošarine v skladu s tem zakonom v zvezi z izdelki, ki niso navedeni v prvem odstavku tega člena, namenjeni ali ponujeni pa so kot gorivo za ogrevanje oziroma kot pogonsko gorivo, nemudoma o tem obvesti ministrstvo, pristojno za finance, in Evropsko komisijo.

(5) Na podlagi ugotovitev iz prejšnjega odstavka lahko vlada razširi seznam izdelkov iz prvega odstavka tega člena ali v soglasju z drugimi državami članicami

sprejme druge ukrepe, ki so potrebni, da se vzpostavi zakonito stanje.

90. člen



(električna energija)

(1) Ne glede na druge določbe tega zakona je trošarinski zavezanec za električno energijo:

1. dobavitelj električne energije s sedežem v Sloveniji, končnim odjemalcem v Sloveniji;
2. končni odjemalec, ki v okviru opravljanja dejavnosti, električno energijo za svojo končno rabo pridobi v drugi državi članici oziroma jo uvozi iz tretjih držav ali mu jo dobavi dobavitelj, ki nima sedeža v Sloveniji;
3. proizvajalec, ki električno energijo proizvede za pokrivanje lastnih potreb ali jo dobavi drugi osebi za njeno končno rabo.

(2) Obveznost za obračun trošarine za proizvajalca iz 3. točke prejšnjega odstavka ne nastane:

1. za električno energijo, proizvedeno v mali hidroelektrarni ali iz druge vrste obnovljive energije, ki ni fosilnega ali jedrskega izvora, z močjo do vključno 2 MW, in jo proizvajalec porabi za lastno porabo;
2. za električno energijo, proizvedeno v gospodinjstvu oziroma na napravah, ki se uporabljajo za lastno porabo oziroma za začasno oskrbo z električno energijo v primeru izpada ali motenj običajne oskrbe z električno energijo, pod pogojem, da je trošarina za energent, porabljen v gospodinjstvu oziroma v napravah, ki se uporabljajo za začasno oskrbo z električno energijo, plačana.

Proizvajalec iz tega odstavka se ne glede na 5. člen in 4. točko tretjega odstavka 63. člena tega zakona ne priklasi kot trošarinski zavezanec.

(3) Končni odjemalec električne energije je oseba, ki ima na odjemnem mestu nameščene merilne naprave za ugotavljanje porabe električne energije, skladno z zakonom, ki ureja energetiko, in kupuje električno energijo za lastno končno rabo.

(4) Ne glede na 6. člen tega zakona nastane obveznost za obračun trošarine takrat, ko:

- je električna energija iz električnega prenosnega oziroma distribucijskega omrežja dobavljena s strani dobavitelja končnemu odjemalcu na odjemno mesto;
- končni odjemalec iz prvega odstavka tega člena vnese oziroma uvozi električno energijo v Slovenijo oziroma mu jo na odjemno mesto dobavi dobavitelj, ki nima sedeža v Sloveniji ali
- proizvajalec proizvedeno električno energijo porabi za pokrivanje lastnih potreb ali dobavi drugi osebi za njeno končno rabo.

(5) Za dobave električne energije iz prve alineje prejšnjega odstavka, za katere dobavitelj končnemu odjemalcu izdaja zaporedne obračune, se šteje, da so avljene v trenutku, ko poteče obdobje, na katerega se taki obračuni nanašajo, vendar to obdobje ne sme biti daljše od enega leta.

(6) Ne glede na prvo alinejo četrtega odstavka tega člena, nastane obveznost za obračun trošarine za imetnike naprav za samooskrbo z električno energijo, ki so določeni s predpisom, ki ureja samooskrbo z električno energijo iz obnovljivih virov energije, za količino električne energije, določeno v višini razlike med dobavljeno električno energijo s strani dobavitelja in v distribucijsko omrežje oddano električno energijo iz naprave za samooskrbo z električno energijo.

(7) Šteje se, da je končni odjemalec vnesel oziroma uvozil električno energijo v Slovenijo takrat, ko jo je odvzel iz električnega omrežja.

(8) V primerih iz tretje alineje četrtega odstavka tega člena se šteje, da obveznost za obračun trošarine nastane zadnji dan v mesecu, v katerem je proizvajalec proizvedeno električno energijo porabil za pokrivanje lastnih potreb ali dobavlil drugi osebi za njeno končno rabo.

(9) Dobavitelj električne energije obračuna trošarino za dobavljeno količino električne energije končnim odjemalcem v davčnem obdobju. Dobavitelj električne energije lahko za tiste odjemalce, ki jim merilne naprave dobave ne odčitavajo v davčnem obdobju, obračunava trošarino na podlagi predvidene mesečne dobave. Za naknadno ugotovljene dejansko dobavljene količine električne energije, ki se nanašajo na pretekla davčna obdobja, dobavitelj električne energije opravi poračun trošarine v mesečnem obračunu trošarine za mesec, v katerem ugotovi dejansko dobavljene količine električne energije.

91. člen



(zemeljski plin)

(1) Ne glede na določbe tega zakona je trošarinski zavezanec za zemeljski plin:

1. dobavitelj zemeljskega plina s sedežem v Sloveniji iz omrežja končnim odjemalcem v Sloveniji;
2. končni odjemalec, ki v okviru opravljanja dejavnosti zemeljski plin iz omrežja za svojo končno rabo pridobi v drugi državi članici oziroma ga uvozi iz tretjih držav ali mu ga dobavi dobavitelj, ki nima sedeža v Sloveniji;
3. proizvajalec, ki proizvedeni zemeljski plin porabi za pokrivanje lastnih potreb ali ga dobavi drugi osebi za njeno končno rabo.

(2) Končni odjemalec zemeljskega plina je oseba, ki ima na odjemnem mestu nameščene merilne naprave za ugotavljanje porabe zemeljskega plina, skladno z zakonom, ki ureja energetiko in kupuje zemeljski plin za lastno končno rabo.

(3) Ne glede na 6. člen tega zakona nastane obveznost za obračun trošarine takrat, ko:

- je zemeljski plin iz prenosnega oziroma distribucijskega omrežja zemeljskega plina dobavljen končnemu odjemalcu na odjemno mesto;
končni odjemalec vnese oziroma uvozi zemeljski plin v Slovenijo oziroma mu ga na odjemno mesto dobavi dobavitelj, ki nima sedeža v Sloveniji;

- proizvajalec proizveden zemeljski plin porabi za pokrivanje lastnih potreb ali ga dobavi drugi osebi za njeno končno rabo.

(4) Šteje se, da je končni odjemalec vnesel oziroma uvozil zemeljski plin v Slovenijo takrat, ko ga je na odjemnem mestu odvzel iz omrežja zemeljskega plina.

(5) V primerih iz tretje alineje tretjega odstavka tega člena se šteje, da obveznost za obračun trošarine nastane zadnji dan v mesecu, v katerem je proizvajalec proizveden zemeljski plin porabil za pokrivanje lastnih potreb ali prodal osebi za njeno končno rabo.

(6) Pri gibanju utekočinjenega ali stisnjenega zemeljskega plina iz druge države članice v Slovenijo ali iz Slovenije v drugo državo članico se smiselno uporablja 29. člen tega zakona.

(7) Dobavitelj zemeljskega plina obračuna trošarino za dobavljeno količino zemeljskega plina končnim odjemalcem v davčnem obdobju. Dobavitelj zemeljskega plina lahko za tiste odjemalce, ki jim merilne naprave dobave ne odčitavajo v davčnem obdobju, obračunava trošarino na podlagi predvidene mesečne dobave. Za naknadno ugotovljene dejansko dobavljene količine zemeljskega plina, ki se nanašajo na pretekla davčna obdobja, dobavitelj zemeljskega plina opravi poračun trošarine v mesečnem obračunu trošarine za mesec, v katerem ugotovi dejansko dobavljene količine zemeljskega plina.

92. člen



(trošarinska osnova in znesek trošarine)

(1) Trošarinska osnova je količina električne energije in zemeljskega plina v megavatnih urah oziroma količina energentov v kilogramih, kubičnih metrih, litrih ali gigajoulih kalorične vrednosti, kot je določeno pri posamezni trošarini po tem členu.

(2) Če je količinska enota za trošarino določena v litrih oziroma kubičnih metrih, se liter oziroma kubični meter merita pri temperaturi 15 stopinj Celzija.

(3) Trošarina se plačuje v višini:

	eurov
1. od motornega bencina iz tarifnih oznak 2710 12 31, 2710 12 41, 2710 12 45, 2710 12 49, 2710 12 51 in 2710 12 59 (za 1.000 litrov), in sicer:	
1.1 letalski bencin	421,61
1.2 osvinčeni bencin z vsebnostjo svineca nad 0,013 g/l	421,61
1.3 neosvinčeni bencin z vsebnostjo svineca do 0,013 g/l in z oktanskim številom (RON) do manj kot 98	507,80
1.4 neosvinčeni bencin z vsebnostjo svineca do 0,013 g/l in z oktanskim številom (RON) 98 ali več	507,80
od plinskega olja iz tarifnih oznak od 2710 19 43 do 2710 19 48 in od 2710 20 11 do 2710 20 19 (za 1.000 litrov), in sicer:	

2.1 za pogonski namen	426,05
2.2 za gorivo za ogrevanje	157,50
3. od utekočinjenega naftnega plina iz tarifnih oznak od 2711 12 11 do 2711 19 00 (za 1.000 kilogramov), in sicer:	
3.1 za pogonski namen	127,50
3.2 za gorivo za ogrevanje	0
4. od zemeljskega plina iz tarifnih oznak 2711 11 00, 2711 21 00 in 2711 29 00 (za 1 megavatno uro – MWh)	
4.1 za pogonski namen	8,54
4.2 za gorivo za ogrevanje	1,71
5. od kerozina iz tarifnih oznak 2710 19 21 in 2710 19 25 (za 1.000 litrov), in sicer:	
5.1 za pogonski namen	330,00
5.2 za gorivo za ogrevanje	21,00
6. od kurilnega olja iz tarifnih oznak od 2710 19 62 do 2710 19 68 in od 2710 20 31 do 2710 20 39 (za 1.000 kilogramov)	15,02
7. od električne energije iz tarifne oznake 2716 (v megavatnih urah – MWh)	
7.1 I. stopnja od 0 do 20 MWh/leto	3,05
7.2 II. stopnja od 20 MWh do 160 MWh/leto	3,05
7.3 III. stopnja od 160 MWh do 10.000 MWh/leto	3,05
7.4 IV. stopnja nad 10.000 MWh/leto	1,80
8. od trdih goriv iz tarifnih oznak 2701, 2702 in 2704 (v gigajoulih kalorične vrednosti) za 1 gigajoul kalorične vrednosti	0,29
9. od biogoriv iz šestega odstavka 88. člena tega zakona (za 1.000 litrov, za 1.000 kilogramov ali za en kubični meter)	0

(4) Od energentov iz tretjega odstavka 88. člena tega zakona in od izdelkov iz 1. in 3. točke četrtega odstavka 88. člena tega zakona, za katere v skladu s prejšnjim odstavkom znesek trošarine ni določen, se trošarina plačuje glede na namen uporabe po znesku, ki je predpisan za enakovredno pogonsko gorivo oziroma gorivo za ogrevanje.

(5) Trošarina za aditive in ekstenderje, za goriva za pogonski namen je enaka trošarini za pogonsko gorivo, ki se mu lahko dodajo. Za aditive, ki se lahko dodajo različnim vrstam energentov, se uporabi znesek trošarine za energent z višjim zneskom trošarine.

(6) Določitev stopnje odjema iz 7. točke tretjega odstavka tega člena za posamezno odjemno mesto v tekočem koledarskem letu se opravi na podlagi podatka o porabi električne energije na tem odjemnem mestu v preteklem koledarskem letu. Trošarinski zavezanec v mesecu januarju preveri pravilnost uvrstitve v stopnjo odjema za preteklo koledarsko leto in opravi popravek stopnje odjema ter obračuna razliko šarine v mesečnem obračunu trošarine za mesec januar. Ob spremembi na odjemnem mestu med koledarskim letom opravi trošarinski zavezanec preverjanje

pravilnosti uvrstitve v stopnjo odjema za posamezno odjemno mesto v tekočem letu in opravi popravek stopnje odjema ter obračuna razliko trošarine v mesečnem obračunu trošarine, za mesec, v katerem je ugotovljena dejanska stopnja odjema.

(7) Če je za trda goriva iz 8. točke tretjega odstavka tega člena kalorična vrednost določena v spodnji in zgornji oziroma v neto in bruto vrednosti, se za obračun trošarine upošteva zgornja oziroma bruto kalorična vrednost.

(8) Od izdelkov, ki so navedeni v prvem odstavku 89. člena tega zakona, ki niso naprodaj in se ne uporabljajo za pogonski namen ali kot gorivo za ogrevanje oziroma glede na namen uporabe niso pogonsko gorivo ali gorivo za ogrevanje, ob sprostitvi v porabo v Sloveniji ne nastane obveznost za obračun in plačilo trošarine ter se zanje določbe tega zakona o nadzoru, razen za gibanja med državami članicami, ne uporabljajo.

(9) Ne glede na 110. člen tega zakona trošarina za energente iz tretjega odstavka tega člena, razen za biogoriva iz 9. točke tretjega odstavka tega člena, ne sme biti nižja od minimalne trošarine, določene z [Direktivo 2003/96/ES](#).

(10) Ne glede na znesek iz 4.1 točke tretjega odstavka tega člena trošarina za zemeljski plin za pogon vozil do 31. 12. 2025 znaša 0,00 eura.

(11) Podrobnejši način obračunavanja trošarine za električno energijo iz šestega odstavka tega člena določi minister, pristojen za finance.

93. člen



(vračilo trošarine za industrijsko-komercialni namen)

(1) Za energente, ki se dokazljivo porabijo za pogon statičnih delovnih strojev, strojev v gradbeništvu, motornih tirnih vozil v železniškem prometu ter žičnic in strojev ter naprav na smučiščih (poraba za industrijsko-komercialni namen), imajo kupci – osebe, ki opravljajo dejavnost, pravico do vračila trošarine v višini 50 % povprečnega zneska trošarine, ki je predpisana za plinsko olje za pogonski namen v obdobju, za katerega se zahteva vračilo trošarine. Za stroje v gradbeništvu se štejejo stroji, ki se uporabljajo pri dejanskem opravljanju dejavnosti, ki se uvršča v področje »Gradbeništvo«, v skladu s predpisom, ki ureja standardno klasifikacijo dejavnosti.

(2) Upravičenec iz prejšnjega odstavka je dolžan voditi evidence o nabavi in porabi goriva. Vračilo trošarine uveljavlja na podlagi zahtevka, ki ga vloži pri davčnem organu, računov o nabavljenem gorivu ter evidence o nabavi in porabi goriva, davčni organ pa lahko zahteva predložitve še drugih dokazil. Upravičenec, ki nima sedeža v Sloveniji, mora davčnemu organu predložiti tudi dokazilo o opravljanju dejavnosti in pogodbo oziroma drugo dokazilo o opravljanju gradbenih del na ozemlju Slovenije.

(3) Zahtevki za vračilo trošarine iz prejšnjega odstavka se vložijo kot mesečni htevek do zadnjega dne tekočega meseca za pretekli mesec, in sicer v pisni ali

elektronski obliki. Upravičenec je dolžan hraniti listine, na podlagi katerih mu je bila vrnjena trošarina, do roka, ki ga določa 62. člen tega zakona.

(4) Za gorivo, točeno na internem servisu za točenje goriv, določenem v skladu s pravilnikom, ki ureja tehnične zahteve za gradnjo in obratovanje postaj za preskrbo motornih vozil z gorivom, lahko uveljavlja vračilo trošarine za gorivo le upravičenec, ki je imetnik internega servisa za točenje goriv in je gorivo dokazljivo sam porabil v strojih, napravah in vozilih za namene iz prvega odstavka tega člena. Za gorivo, ki je bilo točeno v druge stroje, naprave in vozila, ali ni porabljeno za namene iz prvega odstavka tega člena, ne more uveljavljati vračila trošarine. Upravičenec za lastni interni servis za točenje goriv vodi evidenco količine goriva, ki se toči v stroje, naprave in vozila, z merilnimi napravami za točenje goriva. Količina iztočenega goriva se prikaže v merski enoti, kot je za gorivo predpisana s predpisi, ki urejajo meroslovje.

(5) Način vračila trošarine, vsebino zahtevka za vračilo in vsebino evidence, ki jo mora voditi upravičenec iz prvega odstavka tega člena, predpiše minister, pristojen za finance.

94. člen



(gorivo za pogon kmetijske in gozdarske mehanizacije in vozil za prevoz čebeljih panjev)

(1) Za gorivo, namenjeno za pogon kmetijske in gozdarske mehanizacije (vključno s traktorji) in vozil, prirejenih za prevoz čebeljih panjev (v nadaljnjem besedilu: gorivo za kmetijstvo), se šteje plinsko olje kot gorivo za ogrevanje iz tarifne oznake 2710 19 43. Trošarina za gorivo za kmetijstvo se plačuje v višini, določeni z 2.2 točko tretjega odstavka 92. člena tega zakona.

(2) Gorivo za kmetijstvo lahko kupi oseba, ki je na dan 30. junija preteklega leta evidentirana kot:

1. nosilec kmetijskega gospodarstva v registru kmetijskih gospodarstev ali član agrarne skupnosti v registru agrarnih skupnosti v skladu z zakonom, ki ureja agrarne skupnosti ali zakonom, ki ureja ponovno vzpostavitev agrarnih skupnosti ter vrnitev njihovega premoženja in pravic, in uporabnik kmetijskih in gozdnih zemljišč, ali
2. uporabnik gozdnih zemljišč,

in ki ima na dan 30. junija preteklega leta v uporabi toliko kmetijskih in gozdnih zemljišč ali gozdnih zemljišč, da njegova letna normativna poraba goriva znaša vsaj 540 litrov za kmetijska in gozdna zemljišča oziroma vsaj 150 litrov za gozdna zemljišča.

(3) Gorivo za kmetijstvo lahko kupi tudi oseba, ki je v registru čebelnjakov pri ministrstvu, pristojnem za kmetijstvo, evidentirana kot čebelar in kot imetnik vsaj 41 čebeljih panjev na dan 30. junija preteklega leta, ter ima v registru čebelnjakov za preteklo leto evidentirane premike vsaj 41 čebeljih panjev na oddaljeno stojišče v razdalji vsaj 10 km zračne linije.

(4) Normativno porabo goriva za osebo iz drugega odstavka tega člena določi davčni organ glede na površino in dejansko rabo kmetijskih in gozdnih zemljišč v Sloveniji v njegovi uporabi, kot ju izkazujejo grafične enote rabe zemljišč kmetijskega gospodarstva oziroma zemljiški kataster na dan 30. junija preteklega leta in glede na normativno porabo goriva, določeno s predpisom iz dvanajstega odstavka tega člena.

(5) Davčni organ po uradni dolžnosti dodeli osebam, ki izpolnjujejo pogoje za nakup goriva za kmetijstvo, enolično identifikacijsko oznako. Davčni organ enolično identifikacijsko oznako, poleg nosilcu kmetijskega gospodarstva, dodeli tudi namestniku in članom kmetijskega gospodarstva.

(6) Oseba, ki izpolnjuje pogoj za nakup goriva za kmetijstvo pred nakupom goriva za kmetijstvo trgovcu predloži enolično identifikacijsko oznako in osebni dokument, s katerim izkaže svojo identiteto.

(7) Trгоvec lahko proda gorivo za kmetijstvo le osebi, ki predloži enolično identifikacijsko oznako ter osebni dokument.

(8) Trгоvec, ki prodaja gorivo za kmetijstvo, zagotovi dostop do informacijskega sistema davčnega organa za potrebe ugotavljanja upravičenosti do nakupa goriva za kmetijstvo. Davčnemu organu do 31. januarja tekočega leta predloži poročilo o količini prodanega goriva za kmetijstvo v preteklem koledarskem letu.

(9) Davčni organ na svoji spletni strani objavi zahteve za dostop do informacijskega sistema iz prejšnjega odstavka.

(10) Za kmetijsko in gozdarsko mehanizacijo se štejejo vozila, kot so opredeljena s pravilnikom o seznamu kmetijske in gozdarske mehanizacije ter katalogom stroškov kmetijske in gozdarske mehanizacije. Za vozila, prirejena za prevoz čebeljih panjev, se štejejo vozila za prevoz čebel kot vrsta vozil za posebne namene, opredeljena v pravilniku, ki ureja ugotavljanje skladnosti vozil.

(11) Za namen ugotavljanja izpolnjevanja pogojev za nakup goriva za kmetijstvo pridobi davčni organ podatke o nosilcih, namestnikih in članih kmetijskega gospodarstva, podatke o članih agrarnih skupnosti, podatke o površinah kmetijskih zemljišč in podatke o čebelarju in čebeljih panjih ter premikih čebeljih panjev od ministrstva, pristojnega za kmetijstvo, in podatke o površinah gozdnih zemljišč od Geodetske uprave Republike Slovenije.

(12) Kriterije za določitev normativne porabe goriva iz četrtega odstavka, način in postopek dodelitve ter obliko enolične identifikacijske oznake iz petega odstavka ter postopek vzpostavitve dostopa do informacijskega sistema davčnega organa iz osmega odstavka tega člena predpiše minister, pristojen za finance.

95. člen

(vračilo trošarine za komercialni prevoz)



(1) Za plinsko olje, ki se dokazljivo porabi kot pogonsko gorivo za komercialni prevoz, imajo kupci – osebe, ki opravljajo registrirano dejavnost in imajo sedež v Uniji ali državah članicah Evropskega združenja za prosto trgovino (v nadaljnjem besedilu: EFTA), pravico do vračila dela plačane trošarine. Vračilo se določi v višini razlike med zneskom povprečne trošarine, ki jo za posamezen koledarski mesec ugotovi minister, pristojen za finance, in najnižjim dovoljenim zneskom, ki ga določa 7. člen [Direktive 2003/96/ES](#).

(2) Za potrebe prejšnjega odstavka se šteje, da je plinsko olje porabljeno kot pogonsko gorivo za komercialni prevoz, če je porabljeno za:

- prevoz blaga za plačilo ali za lasten račun z lastnimi ali najetimi registriranimi motornimi vozili ali tovornjaki s prikolico, ki so namenjeni izključno cestnemu prevozu blaga in z največjo dovoljeno maso, ki ni manjša od 7,5 tone, ali
- prevoz potnikov – linijski ali izredni, z motornimi vozili kategorije M2 ali M3, kot jih določajo predpisi, ki urejajo področje ugotavljanja skladnosti vozil.

(3) Upravičenec vračilo plačane trošarine uveljavlja na podlagi zahtevka, ki ga vloži pri davčnem organu, in računov o nakupu plinskega olja, ki vključujejo registrsko oznako za zadevno vozilo, davčni organ pa lahko zahteva predložitev še drugih dokazil. Upravičenec iz druge države članice Unije ali države članice EFTA, ki zahteva vračilo trošarine, davčnemu organu predloži tudi dokazilo o opravljanju dejavnosti in dokazilo o registraciji vozila. Upravičenec vodi evidence o nakupu in porabi plinskega olja ter o vrsti in številu vozil, s katerimi razpolaga.

(4) Zahtevek za vračilo trošarine iz prvega odstavka tega člena in dokazila iz tretjega odstavka tega člena se pri davčnem organu vložijo kot mesečni zahtevek do zadnjega dne tekočega meseca za pretekli mesec, kot zahtevek za koledarsko trimesečje (januar – marec, april – junij, julij – september, oktober – december) v 60 dneh po preteku koledarskega trimesečja ali kot letni zahtevek do 31. marca tekočega leta za preteklo leto. Upravičenec do vračila izbere mesečni, trimesečni ali letni način uveljavljanja vračila v okviru posameznega koledarskega leta. Mesečni, trimesečni in letni način uveljavljanja vračila trošarine v posameznem koledarskem letu se izključujejo. Zahtevek za vračilo trošarine se vloži v papirni ali elektronski obliki. Listine, na podlagi katerih mu je bila vrnjena trošarina, je dolžan hraniti do roka, ki ga določa 62. člen tega zakona.

(5) Za gorivo, točeno na internem servisu za točenje goriv, določenem v skladu s pravilnikom, ki ureja tehnične zahteve za gradnjo in obratovanje postaj za preskrbo motornih vozil z gorivom, lahko uveljavlja vračilo trošarine za gorivo le upravičenec, ki je imetnik internega servisa za točenje goriv in je gorivo dokazljivo sam porabil v vozilih za namene iz prvega odstavka tega člena. Za gorivo, ki je bilo točeno v druga vozila ali ni porabljeno za namene iz prvega odstavka tega člena, ne more uveljavljati vračila trošarine. Upravičenec za lastni interni servis za točenje goriv vodi evidenco količine goriva, ki se toči v vozila, z merilnimi napravami za točenje goriva. Količina iztočenega goriva se prikaže v merski enoti, kot je za gorivo predpisana s predpisi, ki urejajo meroslovje.

(6) Način vračila trošarine, vsebino zahtevka za vračilo in potrebna dokazila ter evidence, ki jih mora voditi upravičenec iz prvega odstavka tega člena, predpiše minister, pristojen za finance.

96. člen



(oprostitev trošarine za energetske intenzivna podjetja)

(1) Plačilo trošarine se oprosti oziroma se trošarina lahko vrne za energente,  za katere je plačan minimalni znesek obdavčitve iz priloge I, preglednice C, [Direktive 2003/96/ES](#), ki se v okviru opravljanja dejavnosti dokazljivo porabijo za proizvodnjo toplote za proizvodnjo izdelkov in je podjetje energijsko intenzivno, ima pridobljen certifikat o skladnosti s standardom SIST EN ISO 14001 ali SIST EN ISO 50001 ter se dejavnost proizvodnje izdelkov uvršča v področje »Predelovalne dejavnosti«, v skladu s predpisom, ki ureja standardno klasifikacijo dejavnosti.

(2) Podjetje je energijsko intenzivno, če na podlagi podatkov izkaza poslovnega izida podjetja letni strošek nabave energentov in električne energije, nabavljenih ali proizvedenih v okviru dejavnosti, znaša najmanj 3 % letnega kosmatega donosa od poslovanja. Strošek nabave energentov in električne energije vključuje vse davke, razen odbitnega davka na dodano vrednost. Izpolnjevanje pogoja energetske intenzivnosti se za koledarsko leto ugotavlja na podlagi izkaza poslovnega izida za koledarsko leto, za katero se uveljavlja oprostitev trošarine, letnega poročila, izdelanega na podlagi zakona, ki ureja gospodarske družbe, in na podlagi računovodskih standardov na obrazcih, kot jih predpisuje organizacija, pooblaščen za zbiranje, obdelovanje in objavljane letnih poročil. Če poslovno leto upravičenca ni enako koledarskemu letu, se za ugotavljanje pogoja energetske intenzivnosti upošteva izkaz poslovnega izida za poslovno leto, ki je oddan v koledarskem letu, za katero se uveljavlja oprostitev trošarine.

(3) Oprostitev iz prvega odstavka tega člena se lahko uveljavi s pridobitvijo  dovoljenja za oproščenega uporabnika v skladu s 47. členom tega zakona. Za pridobitev dovoljenja za oproščenega uporabnika mora oseba, poleg pogojev iz tretjega odstavka 48. člena tega zakona, razen uporabe trošarinskih izdelkov za namene iz 72. ali 97. člena tega zakona, izpolniti pogoj, da je v preteklem koledarskem letu bila energijsko intenzivno podjetje in ima pridobljen certifikat o skladnosti s standardom SIST EN ISO 14001 ali SIST EN ISO 50001. Vračilo plačane trošarine se lahko uveljavi na podlagi letnega zahtevka za vračilo trošarine.

(4) Upravičenec na podlagi evidenc o vrsti in porabi energenta za koledarsko  leto predloži letni obračun ali zahtevek za vračilo trošarine, iz katerega je razvidna porabljena količina energenta in znesek plačila trošarine in okoljske dajatve za onesnaževanje zraka z emisijo ogljikovega dioksida, v skladu s predpisom, ki ureja okoljsko dajatev za onesnaževanje zraka z emisijo ogljikovega dioksida ter podatke iz letnega poročila, ki dokazujejo, da je upravičenec za koledarsko leto energijsko intenziven, in certifikat o skladnosti s standardom SIST EN ISO 14001 ali SIST EN ISO 50001. Oprostitev ali vračilo trošarine se prizna za dejansko porabljene količine

energenta, ob pogoju, da znesek plačane trošarine ali okoljske dajatve presega minimalni znesek obdavčitve. Če upravičenec do vračila trošarine oziroma oproščeni uporabnik ne izpolni pogoja minimalnega zneska obdavčitve, je upravičen do vračila trošarine v višini, ki presega minimalni znesek obdavčitve, oziroma nastane obveznost za obračun trošarine, v višini minimalnega zneska obdavčitve, če je energente prejemal kot oproščeni uporabnik.

(5) Obračun ali zahtevek za vračilo trošarine se vloži pri davčnem organu do 30. junija za preteklo koledarsko leto, v papirni ali elektronski obliki. Upravičenec je dolžan hraniti listine, na podlagi katerih mu je bila vrnjena oziroma oproščena trošarina, do roka, ki ga določa 62. člen tega zakona. Oproščeni uporabnik mora plačati obračunano trošarino najpozneje 30. dan po izteku roka za predložitev obračuna trošarine.

(6) Oprostitev oziroma vračilo trošarine iz tega člena se šteje za državno pomoč in se dodeli, če so izpolnjeni pogoji iz 44. člena [Uredbe Komisije \(EU\) št. 651/2014](#) z dne 17. junija 2014 o razglasitvi nekaterih vrst pomoči za združljive z notranjim trgov pri uporabi členov 107 in 108 Pogodbe (UL L št. 187 z dne 26. 6. 2014, str. 1). Davčni organ višino državne pomoči sporoči ministrstvu, pristojnemu za finance, vsako leto najkasneje do 31. marca tekočega leta za preteklo koledarsko leto.

(7) Podrobnejše pogoje in postopke za uveljavitev oprostitve oziroma vračilo trošarine iz tega člena predpiše minister, pristojen za finance.

97. člen



(uporaba energentov in električne energije za namene, za katere se ne plača trošarina)

(1) Obveznost za obračun trošarine ne nastane oziroma se trošarina lahko vrne za energente, ki se v okviru opravljanja dejavnosti porabijo:

1. kot pogonsko gorivo v letalskem in pomorskem prometu ter za pogon ribiških plovil, razen v primeru uporabe letala oziroma plovila za zasebne namene;
2. za proizvodnjo električne energije;
3. za skupno proizvodnjo toplotne in električne energije (kogeneracijo);
4. v prostorih proizvajalca energentov za proizvodnjo energentov, razen če so bili porabljeni kot pogonsko gorivo za transportna sredstva;
5. za druge namene in ne kot pogonsko gorivo ali gorivo za ogrevanje;
6. za proizvodnjo nekovinskih mineralnih izdelkov;
7. za dvojno rabo, na primer kot gorivo za ogrevanje in hkrati za namen, ki ni pogon ali ogrevanje (poraba energentov za kemijsko redukcijo, poraba v elektrolitskih in metalurških procesih).

(2) Obveznost za obračun trošarine ne nastane oziroma se trošarina lahko vrne za električno energijo, ki se v okviru opravljanja dejavnosti:

1. porabi za kemijsko redukcijo in elektrolitske ali metalurške procese;
2. v prostorih proizvajalca porabi za proizvodnjo električne energije;

3. porabi za proizvodnjo izdelkov in predstavlja več kakor 50 % stroška izdelka;
4. porabi za proizvodnjo nekovinskih mineralnih izdelkov.

(3) Za uporabo letala oziroma plovila za zasebne namene iz 1. točke prvega odstavka tega člena se šteje lastnikova uporaba letala oziroma plovila ali uporaba na podlagi najema oziroma drugega naslova, ki se ne more opredeliti kot pridobitna dejavnost oziroma v primerih, ko se ne uporablja za prevoz potnikov ali blaga oziroma ko ne gre za opravljanje prevoznih storitev oziroma v primeru, ko letala oziroma plovila uporabljajo državni organi.

(4) Proizvodnja nekovinskih mineralnih izdelkov pomeni dejavnost, ki se uvršča v oddelek »Proizvodnja nekovinskih mineralnih izdelkov« v skladu s predpisom, ki ureja standardno klasifikacijo dejavnosti.

(5) Strošek izdelka iz 3. točke drugega odstavka tega člena pomeni seštevek skupne nabave blaga in storitev, povečan za stroške dela in amortizacije na ravni podjetja. Ta strošek se obračunava na enoto povprečja. Strošek električne energije pomeni dejansko plačano ceno električne energije ali strošek proizvodnje električne energije, če jo proizvaja podjetje.

(6) Poraba energenta za ogrevanje se nanaša na vse primere, kadar energenti izgorevajo in se sprošča toplotna energija ne glede na namen porabe sproščene toplotne energije.

(7) Dobava in poraba energenta za namene iz 2. in 3. točke prvega odstavka tega člena se, ne glede na vrsto tehnologije in način izgorevanja energenta, šteje kot poraba goriva za ogrevanje.

(8) Upravičenec iz prvega oziroma drugega odstavka tega člena lahko uveljavi oprostitev s pridobitvijo dovoljenja za oproščenega uporabnika trošarinskih izdelkov v skladu s 47. členom tega zakona ali kot vračilo plačane trošarine pod pogoji in na način, ki ga določa ta zakon. Oba načina se izključujeta.

(9) Letalski in pomorski prevozniki s sedežem v drugi državi članici ali tretji državi, ki kupujejo energente – pogonsko gorivo v Sloveniji, uveljavljajo oprostitev iz 1. točke prvega odstavka tega člena s predložitvijo listin o vpisu v ustrezen register v državi, v kateri so registrirani, in prevoznih listin, s katerih je razvidno, da gre za opravljanje pridobitne dejavnosti.

(10) Podrobnejše pogoje za uveljavitev oprostitve iz prvega in drugega odstavka tega člena predpiše minister, pristojen za finance.

98. člen



(označitev energentov)

(1) Plinska olja iz tarifnih oznak od 2710 19 43 do 2710 19 48 in od 2710 20 11 do 2710 20 19, ki se uporabljajo kot gorivo za ogrevanje ali kot gorivo za pogon kmetijske, gozdarske mehanizacije in vozil, prirejenih za prevoz čebeljih panjev, ter

kerozini iz tarifne oznake 2710 19 21 in 2710 19 25, ki se uporabljajo kot gorivo za ogrevanje, morajo biti označeni s predpisanim sredstvom za označevanje. Označevanje energentov se lahko opravlja le v trošarinskem skladišču, ki ima dovoljenje davčnega organa za označevanje.

(2) Energenti, vneseni iz druge države članice ali uvoženi iz tretje države oziroma s tretjega ozemlja, se štejejo za označene, če jih spremlja potrdilo tujega pristojnega organa, proizvajalca oziroma tujega označevalca, da so bili označeni v drugi državi članici ali tretji državi oziroma na tretjem ozemlju in da, glede na vrsto in količino, vsebujejo tiste snovi za označevanje, ki so predpisane na podlagi tega zakona. Če oseba, ki vnaša energente, oziroma uvoznik ne razpolaga s potrdilom ali ne more drugače dokazati, da so energenti označeni, se energenti štejejo za neoznačene.

(3) Skladiščenje posameznih energentov mora biti organizirano na način, ki zagotavlja, da drugi izdelki ne vplivajo na nevtraliziranje sredstva za označevanje.

(4) Vrsto in količino sredstva za označevanje ter postopek označevanja energentov na podlagi tega člena predpiše minister, pristojen za finance.

99. člen



(uporaba označenih energentov)

(1) Označeni energenti se uporabljajo za ogrevanje ali kot gorivo za pogon kmetijske, gozdarske mehanizacije in vozil, prirejenih za prevoz čebeljih panjev, in se ne smejo uporabljati za noben drug namen ter se ne smejo točiti za pogon motornih vozil oziroma plovil ali drugih motorjev oziroma se ne smejo točiti v rezervoar motornih vozil oziroma plovil ali drugih motorjev.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek je dovoljena uporaba označenega energenta v hladilno-grelnih napravah vozil, če sta rezervoarja za pogon motorja in hladilno-grelne naprave ločena.

(3) Energent v rezervoarju motornih vozil oziroma plovil ali drugih motorjev se šteje za označeni energent, če vsebuje sredstvo za označevanje v kateri koli koncentraciji. Metodo, s katero se ugotavlja prisotnost sredstva za označevanje, predpiše minister, pristojen za finance.

(4) Iz energenta, označenega v skladu z 98. členom tega zakona, ni dovoljeno odstraniti sredstva za označevanje oziroma zmanjševati njegove koncentracije.

(5) Energentu, označenemu v skladu z 98. členom tega zakona, ni dovoljeno dodajati substanc, ki onemogočajo ugotavljanje označenosti.

(6) Če davčni organ z uporabo ustreznih tehničnih sredstev ali naprav ugotovi, da se označeni energent uporablja v nasprotju s prvim odstavkom tega člena, izda odredbo za izčrpanje energenta in čiščenje rezervoarja. Črpanje in čiščenje rezervoarja se lahko opravi na katerem koli pooblaščenem servisu. Voznik oziroma lastnik motornega vozila oziroma plovila ali drugega motorja v roku dveh delovnih dni

davčnemu organu predloži dokaz, da je odredbo izvršil. Stroške črpanja označenega energenta in čiščenja rezervoarja nosi voznik vozila, v katerem je bil odkrit označeni energent, oziroma lastnik vozila.

100. člen



(prodaja energentov za pogonski namen)

Vsaka oseba, ki opravlja dejavnost prodaje energentov, pri prodaji teh energentov zagotovi, da energenti, ki se uporabljajo in prodajajo za pogon, razen za pogon kmetijske, gozdarske mehanizacije in vozil, prirejenih za prevoz čebeljih panjev, niso označeni energenti in se točijo v skladu s prvim in drugim odstavkom prejšnjega člena.

XIX. NADZOR NAD OBRAČUNAVANJEM, PLAČEVANJEM IN VRAČILI TROŠARINE TER POSEBNOSTI NADZORA NAD DOLOČENIMI IZDELKI

101. člen

(poseben nadzor nekaterih izdelkov na ozemlju Slovenije)

(1) Poseben nadzor proizvodnje, predelave, skladiščenja in gibanja na ozemlju Slovenije velja za:

1. izdelke iz tarifnih oznak 2709 00 10, 2710 19 71, 2710 19 75, 2710 19 81, 2710 19 83, 2710 19 85, 2710 19 87, 2710 19 91, 2710 19 93, 2710 19 99, 2710 20 90, 3403 11 00, 3403 19 10, 3403 19 20, 3403 19 80, 3403 91 00, 3403 99 00, 3814 00 90 in 3826 00 90, za obsežna tržna gibanja kot je določeno v tretjem odstavku 89. člena tega zakona;
2. izdelke iz tarifne oznake 8478, ki so namenjeni za predelavo nepredelanega tobaka in proizvodnjo tobačnih izdelkov za namene opravljanja dejavnosti.

(2) Poseben nadzor gibanja na ozemlju Slovenije velja za gibanje nepredelanega tobaka.

(3) Oseba, ki proizvaja, predeluje, skladišči ali giba izdelke iz prvega odstavka tega člena, vsako proizvodnjo, predelavo, skladiščenje in gibanje izdelkov; oseba, ki giba nepredelani tobak iz prejšnjega odstavka, vsako gibanje nepredelanega tobaka; oseba, ki proizvaja, skladišči ali giba elektronske cigarete, vsako proizvodnjo, skladiščenje in gibanje elektronskih cigaret, in oseba, ki skladišči, giba tobak za segrevanje, vsako skladiščenje in gibanje tobaka za segrevanje:

1. prijavi davčnemu organu najmanj tri delovne dni pred začetkom proizvodnje, predelave, skladiščenja ali gibanja in pred vsako spremembo podatkov iz prijave, razen gibanja, ki se za izdelke iz prvega odstavka tega člena, nepredelan tobak, elektronske cigarete oziroma tobak za segrevanje prijavi pred vnosom na ozemlje Slovenije ali pred odpremo iz skladišča v Sloveniji, tako da prijava v vsakem trenutku izkazuje popolne in resnične podatke;

2. zagotovi, da gibanje izdelkov iz prvega odstavka tega člena, nepredelanega tobaka, elektronskih cigaret oziroma tobaka za segrevanje spremlja komercialni dokument, ki vsebuje popolne in resnične podatke, in
3. vodi evidenco proizvodnje, predelave, skladiščenja in gibanja izdelkov iz prvega odstavka tega člena, vodi evidenco gibanja nepredelanega tobaka iz prejšnjega odstavka, vodi evidenco proizvodnje, skladiščenja in gibanja elektronskih cigaret oziroma vodi evidenco skladiščenja in gibanja tobaka za segrevanje, tako da evidenca v vsakem trenutku izkazuje popolne in resnične podatke.

(4) Prijava iz prejšnjega odstavka vsebuje naslednje podatke:

1. identifikacijske podatke prijavitelja,
2. trgovski naziv, tarifno oznako in črtno kodo izdelka, količino izdelka v enoti mere in vrsto tovara,
3. lokacijo in datum začetka opravljanja dejavnosti z izdelki v primeru proizvodnje, predelave ali skladiščenja izdelkov ter
4. identifikacijske podatke prevoznika, pošiljatelja in prejemnika izdelkov, lokacijo in datum odpreme, dostave oziroma razkladanja izdelkov, registrsko oznako vozila, priklopnega vozila, številko prevozne listine CMR ter vrsto in tehnične podatke tovara v primeru gibanja izdelkov.

(5) Podrobnejši način in obliko prijave ter vodenje evidenc iz tretjega odstavka tega člena predpiše minister, pristojen za finance.

101.a člen

(nepravilnosti z izdelki, za katere velja poseben nadzor, na ozemlju Slovenije)

(1) Če je v zvezi s proizvodnjo, predelavo, skladiščenjem in gibanjem izdelkov iz 1. točke prvega odstavka prejšnjega člena ali nepredelanega tobaka na ozemlju Slovenije prišlo do nepravilnosti, se šteje:

1. da so izdelki iz 1. točke prvega odstavka prejšnjega člena namenjeni za uporabo kot gorivo za ogrevanje ali pogonsko gorivo, in zanje nastane obveznost za obračun in plačilo trošarine,
2. da je nepredelan tobak drobno rezani tobak, in zanj nastane obveznost za obračun in plačilo trošarine.

(2) Za izdelke iz 1. točke prvega odstavka prejšnjega člena se šteje, da je zanje na ozemlju Slovenije prišlo do nepravilnosti, če:

1. je davčni organ v nadzoru ugotovil, da se izdelki prodajajo, ponujajo ali uporabljajo za pogon ali ogrevanje,
2. oseba, ki proizvaja, predeluje, skladišči ali giba izdelke, ne izpolni obveznosti iz tretjega odstavka prejšnjega člena ali
3. oseba, ki proizvaja, predeluje, skladišči ali giba izdelke, ne opravlja registrirane dejavnosti.

(3) Za nepredelan tobak se šteje, da je zanj na ozemlju Slovenije prišlo do nepravilnosti, če:

1. je davčni organ v nadzoru ugotovil, da je nepredelan tobak namenjen ali se uporablja za proizvodnjo tobačnih izdelkov v nasprotju s tem zakonom,
2. se nepredelan tobak ne predeluje ali ne skladišči v trošarinskem skladišču v skladu s 87.a členom tega zakona,
3. oseba, ki giba nepredelan tobak, ne izpolni obveznosti iz tretjega odstavka prejšnjega člena ali
4. oseba, ki predeluje, skladišči ali giba nepredelan tobak, ne opravlja registrirane dejavnosti.

(4) Za osebo, ki proizvaja, predeluje, skladišči ali giba izdelke iz 1. točke prvega odstavka prejšnjega člena oziroma nepredelan tobak ali ima te izdelke oziroma nepredelan tobak v lasti ali posesti, ali drugo osebo, ki je sodelovala pri nepravilnosti, nastane obveznost za obračun in plačilo trošarine na dan, ko je davčni organ ugotovil nepravilnost na podlagi drugega oziroma tretjega odstavka tega člena. Trošarina se osebi iz prejšnjega stavka obračuna od izdelka iz 1. točke prvega odstavka prejšnjega člena oziroma od nepredelanega tobaka z uporabo zneska trošarine, ki velja na dan nastanka obveznosti za obračun trošarine, kot je ta določena za:

1. plinsko olje za pogon z 2.1 točko tretjega odstavka 92. člena tega zakona, za izdelke iz 1. točke prvega odstavka prejšnjega člena;
2. drobno rezani tobak s 3. točko sedmega odstavka 86. člena tega zakona, za nepredelan tobak.

102. člen

(nadzor)

(1) Izvajanje določb tega zakona in predpisov, sprejetih na njegovi podlagi, nadzoruje davčni organ v skladu s tem zakonom, zakonom, ki ureja davčni postopek, in zakonom, ki ureja finančno upravo, pri uvozu pa tudi v skladu s carinsko zakonodajo, kot da bi bila trošarina uvozna dajatev.

(2) Nadzor po tem zakonu praviloma obsega nadzor nad:

- proizvodnjo trošarinskih izdelkov;
 - prijavami trošarinskih zavezancev in najjavami posameznih gibanj trošarinskih izdelkov;
 - obračunavanjem in plačevanjem trošarine;
 - izpolnjevanjem pogojev za pridobitev dovoljenj iz tega zakona;
 - poslovanjem imetnikov dovoljenj;
 - označevanjem trošarinskih izdelkov;
 - namensko porabo trošarinskih izdelkov;
 - gibanjem, odpremo in prejemom trošarinskih izdelkov;
 - vodenjem predpisanih evidenc;
 - popisi trošarinskih izdelkov na zalogi;
 - uničevanjem trošarinskih izdelkov;
 - upravičenostjo do vračila trošarine, odpusta plačila trošarine in oprostitvijo plačila trošarine;
- ostale nadzore z namenom, da se zagotovi pravilno izvajanje določb tega zakona.

(3) Zaradi zagotovitve spoštovanja izvajanja določb tega zakona lahko davčni organ kot ukrep nadzora določi predvsem:

1. obveznost obveščanja o prejemu ali odpremi trošarinskih izdelkov, času in načinu prevoza ter kraju in času dobave trošarinskih izdelkov;
2. fizično prisotnost v času, ko je trošarinsko skladišče odprto oziroma ko se trošarinski izdelki, ki so bili nabavljeni brez plačila trošarine, prenašajo v proizvodnjo;
3. druge ukrepe, ki zagotavljajo nadzor nad gibanjem, prejetjem, proizvodnjo, skladiščenjem in odpošiljanjem trošarinskih izdelkov;
4. namestitev dodatnih merilnih naprav, plombiranje meril oziroma drugih mest, iz katerih bi se lahko trošarinski izdelki nenadzorovano iznašali.

(4) Ukrepi nadzora iz prejšnjega odstavka se smiselno uporabljajo za nadzor nad izdelki iz prvega odstavka 85. člena in 101. člena tega zakona.

XX. KAZENSKÉ DOLOČBE

103. člen



(trošarinski prekrški)

(1) Z globo od 800 do 10.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, če:

1. pred začetkom gibanja trošarinskih izdelkov pri davčnem organu ne vloži vloge za odobritev gibanja (tretji odstavek 22. člena);
2. kot pošiljatelj ali prodajalec trošarinskih izdelkov v drugo državo članico ali prejemnik trošarinskih izdelkov iz druge države članice ne izpolni predpisanih obveznosti (29. člen, 30. člen);
3. ne zagotovi, da gibanje trošarinskih izdelkov spremlja pravilno izpolnjen elektronski trošarinski dokument oziroma pravilno izpolnjen elektronski poenostavljeni trošarinski dokument (prvi in tretji odstavek 35. člena);
4. **(črtana)**
5. ne obvesti davčnega organa, da ni prejel poročila o prejemu oziroma poročila o izvozu (dvanajsti odstavek 35. člena);
6. ne upošteva določb glede uporabe komercialnega dokumenta (drugi odstavek 33. člena);
7. ne prekliče elektronskega trošarinskega dokumenta, čeprav obstaja razlog za preklic in se gibanje še ni začelo (drugi odstavek 35. člena);
8. ne zagotovi, da pošiljko spremlja enotna trošarinska referenčna oznaka oziroma enotna poenostavljena trošarinska referenčna oznaka ali tiskana različica elektronskega trošarinskega dokumenta oziroma komercialni ali upravni dokument, v katerem je navedena referenčna oznaka (sedmi in osmi odstavek 35. člena);
9. kot pošiljatelj trošarinskih izdelkov davčnega organa ne obvesti o nepravilnih podatkih v elektronskem trošarinskem dokumentu oziroma elektronskem poenostavljenem trošarinskem dokumentu oziroma mu ne posreduje pravilnih podatkov (četrti odstavek 35. člena);

10. ne predloži poročila o prejemu pošiljke v predpisanem roku (prvi odstavek 36. člena);
11. kot prejemnik trošarinskih izdelkov davčnega organa ne obvesti o nepravilnih podatkih v poročilu o prejemu oziroma mu ne posreduje pravih podatkov (tretji odstavek 36. člena);
12. uporabi nadomestni postopek v času, za katerega davčni organ ni objavil informacije, da računalniško podprti sistem ni na voljo (38. člen);
13. uporabi nadomestni postopek in pri tem ne upošteva predpisanih določb (39. člen);
14. ne predloži instrumenta zavarovanja plačila trošarine ali ga ne predloži v ustreznem znesku (58. člen, 59. člen);
15. ne razvrsti trošarinskih izdelkov na način, kot je določen v 65., 66., 67., 68., 69., 70., 82., 83., 84., 85. in 88. členu tega zakona;
16. postopka denaturacije ne izvrši v trošarinskem skladišču ali ga ne izvrši po predpisanem postopku in z uporabo predpisanega denaturanta (sedmi odstavek 72. člena v povezavi z devetim odstavkom 72. člena);
17. o predvideni odpremi oziroma dobavi vina ne obvesti davčnega organa (četrti odstavek 74. člena, 75. člen).

(2) Z globo od 3.200 do 30.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje pravna oseba, ki je po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, srednja ali velika gospodarska družba.

(3) Z globo od 800 do 10.000 eurov se kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

(4) Z globo od 600 do 4.000 eurov se kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, če pa se pravna oseba po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, se odgovorna oseba pravne osebe za prekrške iz prvega odstavka tega člena kaznuje z globo od 800 do 4.000 eurov. Z globo v višini od 400 do 4.000 eurov se za prekrške iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.

(5) Z globo od 250 do 400 eurov se kaznuje posameznik, če stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

104. člen



(hujši trošarinski prekrški)

(1) Z globo od 4.000 do 75.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, če:

1. sprostijo trošarinske izdelke v porabo in zanje ne obračuna trošarine (prvi odstavek 6. člena v povezavi z drugim in petim odstavkom 6. člena ter prvim in drugim odstavkom 9. člena) ali trošarine ne obračuna takrat, ko nastane obveznost za

- obračun trošarine (prvi in četrti odstavek 6. člena, 8. člen, 13. člen, četrti in šesti odstavek 90. člena, tretji odstavek 91. člena);
2. trošarine ne obračuna od predpisanih osnov po stopnjah oziroma zneskih, ki veljajo na dan nastanka obveznosti za obračun trošarine (dvanajsti odstavek 6. člena, drugi odstavek 8. člena, tretji odstavek 73. člena, peti odstavek 79. člena);
 3. vnese, uvozi, proizvede, skladišči, prevaža, nabavi ali kako drugače pridobi oziroma ima v lasti ali posesti trošarinske izdelke, za katere niso bili izvedeni predpisani postopki za obračun trošarine ali preseže količine iz prvega, drugega in četrtega odstavka 7. člena, ter zanje ne obračuna in plača trošarine v Sloveniji oziroma vnese, uvozi, skladišči, prevaža ali ima v lasti ali posesti tobačne izdelke, ki niso opremljeni s tobačno znamko iz 87. člena tega zakona, v količinah, ki presegajo količine iz prvega in drugega odstavka 7. člena tega zakona (deseti odstavek 8. člena, drugi odstavek 9. člena v povezavi s 63. členom);
 4. ne predloži oziroma ne predloži v predpisanem roku obračuna trošarine ali v obračunu ne izkaže pravih in popolnih podatkov (deveti in enajsti odstavek 8. člena, 10. člen, 11. člen, 13. člen, četrti odstavek 73. člena, šesti odstavek 79. člena);
 5. ne plača trošarine oziroma je ne plača v predpisanem roku (deveti in enajsti odstavek 8. člena, prvi odstavek 12. člena, 13. člen, šesti odstavek 79. člena);
 6. kot imetnik dovoljenja ne izpolnjuje obveznosti, določenih v tem zakonu (tretji odstavek 16. člena, prvi odstavek 45. člena, prvi odstavek 49. člena, prvi odstavek 52. člena, prvi odstavek 56. člena, tretji odstavek 74. člena), ali ne odpravi nepravilnosti v določenem roku (drugi odstavek 45. člena, drugi odstavek 49. člena, drugi odstavek 52. člena, drugi odstavek 56. člena);
 - 6.a kot certificirani ali začasno certificirani prejemnik oziroma certificirani ali začasno certificirani pošiljatelj ne izpolnjuje obveznosti, določenih v tem zakonu (29. člen, četrti odstavek 56.a člena, četrti odstavek 56.b člena, prvi in tretji odstavek 56.c člena), ali ne odpravi nepravilnosti v določenem roku (peti odstavek 56.a člena, peti odstavek 56.b člena);
 7. zahteva odpust plačila trošarine na podlagi neresničnih podatkov (18. člen);
 8. zahteva vračilo trošarine na podlagi neresničnih podatkov (19. člen, 20. člen, 93. člen, 95. člen, 96. člen, 97. člen);
 9. kot začasno pooblaščen prejemnik ne izpolni obveznosti po tem zakonu (četrti odstavek 36. člena in drugi odstavek 53. člena);
 10. ne izda računa ali drugega dokumenta oziroma sprostitev v porabo ne evidentira v svoje poslovne knjige oziroma v evidenco zalog (60. člen);
 11. v svojem knjigovodstvu ne zagotovi predpisanih podatkov oziroma ne vodi predpisanih evidenc ali v evidenci ne zagotovi pravih in resničnih podatkov (tretji odstavek 49. člena, 61. člen, 1. točka tretjega odstavka 74. člena, deseti odstavek 79. člena, tretji odstavek 87. člena, drugi odstavek 93. člena, tretji odstavek 95. člena);
 12. ne hrani dokumentacije oziroma je ne hrani do poteka predpisanih rokov (62. člen, tretji odstavek 87. člena, tretji odstavek 93. člena, četrti odstavek 95. člena, peti odstavek 96. člena);
 13. davčnemu organu ne prijavi začetka, spremembe ali prenehanja opravljanja dejavnosti s trošarinskimi izdelki (63. člen, prvi odstavek 64. člena v povezavi z drugim odstavkom 64. člena, četrti odstavek 76. člena, četrti odstavek 78. člena, sedmi odstavek 79. člena);

14. odpremi ali omogoči, da se etilni alkohol odpremi iz trošarinskega skladišča ali vnese iz druge države članice ali uvozi brez plačila trošarine za uporabo v proizvodnji neprehrambnih izdelkov, ne da bi bil denaturiran v skladu s tem zakonom (peti odstavek 72. člena v povezavi s šestim odstavkom 72. člena);
15. prodaja trošarinske izdelke, ki so priznani kot lastna raba (prvi odstavek 76. člena, prvi odstavek 78. člena);
16. sprosti v porabo oziroma prodaja cigarete v zavojčkih, ki vsebujejo manj kot 20 cigaret v posameznem zavojčku (četrti odstavek 82. člena);
17. ne prijavi drobnoprodajne cene davčnemu organu v predpisanem roku (deseti odstavek 86. člena), prodaja tobačne izdelke po drobnoprodajnih cenah, ki niso enake prijavljenim (enajsti odstavek 86. člena), ali ne zagotovi, da je tobačna znamka nalepljena v skladu s četrtnim odstavkom 87. člena;
18. sprosti v porabo ali proda tobačne izdelke, ki niso označeni s tobačno znamko (prvi odstavek 87. člena);
- 18.a proizvaja tobačne izdelke ali predeluje, skladišči ali giba nepredelan tobak v nasprotju s prvim ali tretjim odstavkom 87.a člena;
19. porablja energent ali kateri koli drug izdelek kot pogonsko gorivo oziroma porablja energent kot gorivo za ogrevanje in zanj ni bila obračunana ter plačana trošarina (prvi in četrti odstavek 88. člena, četrti odstavek 92. člena);
- 19.a proda gorivo za kmetijstvo osebi, ki ne predloži enolične identifikacijske oznake in osebnega dokumenta (sedmi odstavek 94. člena);
- 19.b ne zagotovi dostopa do informacijskega sistema davčnega organa ali ne predloži oziroma ne predloži v predpisanem roku poročila o količini prodanega goriva za kmetijstvo v preteklem koledarskem letu (osmi odstavek 94. člena);
20. ne označi plinskega olja ali kerozina s predpisanim sredstvom za označevanje ali postopka označevanja energentov ne opravi v trošarinskem skladišču, ki ima dovoljenje za označevanje, oziroma skladiščenja ne organizira na predpisan način (prvi in tretji odstavek 98. člena);
21. označeni energent, ki se uporablja kot gorivo za ogrevanje, ali kot gorivo za pogon kmetijske, gozdarske mehanizacije in vozil, prirejenih za prevoz čebeljih panjev, uporabi za drug namen oziroma ga toči za pogon motornih vozil ter plovil ali drugih motorjev oziroma ga toči v rezervoar motornih vozil, plovil ali drugih motorjev oziroma odstrani iz energenta sredstvo za označevanje ali zmanjša njegovo koncentracijo ali energentu dodaja substance, ki onemogočajo ugotavljanje označenosti (prvi do peti odstavek 99. člena);
22. ne zagotovi, da se energenti dajejo v promet v skladu s 100. členom tega zakona;
23. ne zagotovi, da gibanje izdelkov, za katere velja poseben nadzor, spremlja komercialni dokument, ali komercialni dokument vsebuje nepopolne ali neresnične podatke (2. točka tretjega odstavka 101. člena);
24. ne prijavi proizvodnje, predelave, skladiščenja ali gibanja izdelkov, za katere velja poseben nadzor, ali v prijavi navede nepopolne ali neresnične podatke (1. točka tretjega odstavka 101. člena);
- 24.a ne vodi evidenc proizvodnje, predelave, skladiščenja ali gibanja izdelkov, za katere velja poseben nadzor, ali v evidenci navede nepopolne ali neresnične podatke (3. točka tretjega odstavka 101. člena);
- ne omogoča izvajanja ukrepov nadzora (tretji in četrti odstavek 102. člena).

(2) Z globo od 10.000 do 125.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje pravna oseba, ki je po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, srednja ali velika gospodarska družba.

(3) Z globo od 3.000 do 50.000 eurov se kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

(4) Z globo od 1.000 do 10.000 eurov se kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, če pa se pravna oseba po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, se odgovorna oseba pravne osebe za prekrške iz prvega odstavka tega člena kaznuje z globo od 1.200 do 10.000 eurov. Z globo v višini od 800 do 10.000 eurov se za prekrške iz prvega odstavka kaznuje tudi odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.

(5) Z globo od 400 do 5.000 eurov se kaznuje posameznik, če stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

105. člen

(globo v primerih prekrškov, katerih narava je posebno huda)

(1) V primerih ko je narava prekrška iz tega zakona posebno huda zaradi višine povzročene škode oziroma višine pridobljene protipravne premoženjske koristi ali zaradi storilčevega naklepa oziroma njegovega namena koristoljubnosti, se sme za prekršek kaznovati:

- pravna oseba z globo od 4.500 do 100.000 eurov;
- pravna oseba, ki je po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, srednja ali velika gospodarska družba, z globo od 10.500 do 150.000 eurov;
- samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, z globo do 3.500 do 75.000 eurov;
- posameznik z globo od 2.500 do 15.000 eurov.

(2) Z globo v višini od 1.200 do 20.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, če pa se pravna oseba po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, se odgovorna oseba pravne osebe za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje z globo od 1.400 do 20.000 eurov. Z globo v višini od 1.000 do 20.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje tudi odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika oziroma odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.

(3) Za potrebe tega člena se šteje, da je narava prekrška posebno huda zaradi višine pridobljene protipravne premoženjske koristi, če se s prekrškom povzroči neplačilo trošarine v znesku, ki presega štiri povprečne mesečne neto plače v Sloveniji

- zaposleno osebo v času storitve prekrška, če prekršek stori posameznik, oziroma v sku, ki presega osem povprečnih mesečnih neto plač v Sloveniji na zaposleno osebo

v času storitve prekrška, če prekršek stori pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost.

106. člen **(pooblastilo za izrek globe v razponu)**

(1) Za prekrške iz tega zakona se sme v hitrem postopku izreči globa v znesku, ki je višji od najnižje predpisane globe, določene s tem zakonom. Če prekrškovni organ ugotovi prikrajšanje trošarine, lahko v hitrem postopku izreče globo v odstotku od prikrajšane trošarine, in sicer:

1. pravni osebi, samostojnemu podjetniku posamezniku ali posamezniku, ki samostojno opravlja dejavnost, v višini dvakratnika zneska prikrajšane trošarine;
2. odgovorni osebi pravne osebe ali odgovorni osebi samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorni osebi posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ter posamezniku v višini zneska prikrajšane trošarine.

(2) Globa, določena v skladu s tem členom, ne sme biti izrečena v nižjem oziroma višjem znesku od najnižje oziroma najvišje globe za posamezno vrsto storilcev za posamezni prekršek, določen v skladu s tem zakonom.

107. člen **(črtan)** **108. člen**

(odvzem predmetov prekrška)

(1) Za prekrške iz 3., 18., 18.a, 23., 24. in 24.a točke prvega odstavka 104. člena tega zakona se poleg predpisane globe izreče stranska sankcija odvzema predmetov prekrška, s katerimi je bil prekršek storjen, in predmetov, ki so s prekrškom nastali.

(2) Predmeti iz prejšnjega odstavka se odvzamejo tudi, če niso last storilca prekrška.

(3) Stranska sankcija odvzema predmeta prekrška se lahko odpusti, če bi bil izrek te sankcije v očitnem nesorazmerju s težo dejanja in posledicami prekrška.

XXI. POSEBNE DOLOČBE

109. člen **(uporaba drugih predpisov in vročanje)**

(1) Glede vprašanj postopka in pristojnosti davčnega organa, ki niso urejena s tem zakonom, se uporabljata zakon, ki ureja davčni postopek in zakon, ki ureja finančno upravo, glede vseh vprašanj pri uvozu in izvozu trošarinskih izdelkov pa nska zakonodaja.

(2) V dvomu ali kadarkoli je mogoče izdelke iz kakršnegakoli razloga uvrstiti v dve ali več tarifnih oznak, o razvrstitvi odloči davčni organ v skladu s predpisi in temeljnimi pravili, ki veljajo za uvrščanje blaga po carinski tarifi.

(3) Dokumenti se vročajo elektronsko v skladu z zakonom, ki ureja davčni postopek.

(4) Osebam, ki jim dokumentov ni mogoče vročati v skladu s prejšnjim odstavkom, se dokumenti vročajo v skladu z zakonom, ki ureja poštne storitve, razen dovoljenj in odločb o spremembah ali prenehanju veljavnosti dovoljenj, ki se vročajo z osebno vročitvijo. Šteje se, da je vročitev v skladu z zakonom, ki ureja poštne storitve, opravljena 15. dan od dneva odpreme. Dan odpreme se na dokumentu označi.

(5) Če oseba iz prejšnjega odstavka, ki ji je bil vročen dokument v skladu z zakonom, ki ureja poštne storitve, ne izpolni obveznosti, mu davčni organ vroči dokument z osebno vročitvijo.

(6) Ne glede na ostale določbe tega člena se dokumenti, ki se vročajo v tujino in se za njih ne uporablja elektronski sistem iz tretjega odstavka tega člena, vročajo z navadno vročitvijo. Šteje se, da je vročitev opravljena 15. dan od dneva odpreme. Dan odpreme se na dokumentu označi.

(7) V enostavnih zadevah, v katerih davčni organ ugotovi strankini zahtevi, se dokumenti vročajo po elektronski pošti, če je elektronski naslov davčnemu organu sporočen.

110. člen



(pooblastila vladi in ministru, pristojnemu za finance)

(1) V skladu z ekonomsko politiko Slovenije, lahko vlada:

- zmanjša ali poveča trošarino za energente in električno energijo do 50 % trošarin, določenih s tem zakonom, ali določi trošarino za izdelke s stopnjo 0;
- zmanjša ali poveča trošarino za alkohol in alkoholne pijače do 50 % trošarin, določenih s tem zakonom;
- spreminja razmerje med specifično in proporcionalno trošarino pri cigaretah, če se pomembneje spremenijo razmere na trgu cigaret, vendar le v okvirih trošarine, določene v 86. členu tega zakona, in določi minimalno trošarino, ki ne sme preseči 100 % trošarine za cigarete iz razreda tehtane povprečne drobnoprodajne cene;
- zmanjša ali poveča trošarino za tobačne izdelke do 50 % trošarin, določenih s tem zakonom;
- do 20 % zmanjša ali do 40 % poveča odstotek vračila plačane trošarine ali oprostitve plačila trošarine, določene s tem zakonom, za energente, ki se porabijo za industrijsko-komercialni namen, za pogon kmetijske in gozdarske mehanizacije in do 20 % poveča znesek trošarine, nad katerim se vrača trošarina za plinsko olje, porabljeno kot pogonsko gorivo za komercialni prevoz.

(2) Zaradi poenostavitve obračuna trošarin pri uvozu v potniškem prometu lahko minister, pristojen za finance, določi zneske trošarin za tiste količine trošarinskih izdelkov, ki se še lahko štejejo za uvoz v nekomercialne namene.

XXII. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

111. člen



(prijava trošarinskih zavezancev)

Za osebe, ki so na dan uveljavitve tega zakona vpisane v evidenco trošarinskih zavezancev, v skladu z Zakonom o trošarinah (Uradni list RS, št. 97/10 – uradno prečiščeno besedilo, 48/12, 109/12 in 32/14, v nadaljnjem besedilu: ZTro) ne velja obveznost prijave v evidenco v skladu s 63. členom tega zakona.

112. člen

(začetek uporabe posameznih določb)

(1) Ne glede na šesti odstavek 79. člena tega zakona, po uveljavitvi tega zakona mali proizvajalec žganja prvič vloži obračun trošarine za obdobje od 1. 1. 2017 do 30. 4. 2017. Malemu proizvajalcu žganja, ki ima v letu 2016 v lasti ali uporabi kotel za kuhanje žganja, davčni organ odmeri trošarinsko obveznost v skladu s 45. členom ZTro z odločbo do 30. 4. 2017 za obdobje od 1. januarja 2016 do 31. decembra 2016.

(2) Ne glede na prvi odstavek 115. člena tega zakona, se 3. točka prvega odstavka 55. člena ZTro uporablja do 31. decembra 2016.

113. člen

(uskladitev dovoljenj)

Dovoljenja, ki so bila izdana v skladu z ZTro, davčni organ pregleda in uskladi s tem zakonom. Davčni organ obstoječa dovoljenja razveljavi in po uradni dolžnosti izda nova dovoljenja najkasneje v roku devet mesecev po uveljavitvi tega zakona.

114. člen

(popis tobačnih izdelkov)

(1) Osebe, ki prodajajo elektronske cigarete končnim potrošnikom ter uvozniki in trgovci na debelo, na dan 31. julija 2016 popišejo zaloge elektronskih cigaret oziroma polnil, ki vsebujejo nikotin in o tem sestavijo zapisnik po vrstah in količinah, obračunajo trošarino na ugotovljene zaloge in jo plačajo do 10. septembra 2016. Zapisnik o zalogah elektronskih cigaret oziroma polnil, ki vključuje tudi ugotovljen znesek trošarine, predložijo davčnemu organu do 5. avgusta 2016.

(2) Ne glede na 83. člen tega zakona, se za opredelitev cigar in cigarilosov ,več tri mesece po uveljavitvi tega zakona uporablja 49. člen ZTro. Za izdelke, ki imajo

dodatni zunanji ovoj in so na zalogi izven trošarinskega skladišča, dan po poteku trimesečnega obdobja nastane obveznost za obračun trošarine v skladu z devetim odstavkom 8. člena tega zakona.

115. člen



(prenehanje veljavnosti in uporaba zakona in podzakonskih predpisov)

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati ZTro, ki pa se uporablja do začetka uporabe tega zakona.

(2) Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati:

- Pravilnik o izvajanju zakona o trošarinah (Uradni list RS, št. 49/04, 47/05, 17/07, 18/07 – popr., 26/10, 109/12 – ZTro-M, 9/13, 15/14 in 43/14);
- Pravilnik o vračilu trošarine za komercialni prevoz (Uradni list RS, št. 16/13);
- Pravilnik o vračilu trošarine za energente, ki se porabijo za industrijsko-komercialni namen (Uradni list RS, št. 16/13);
- Pravilnik o načinu vračila trošarine za energente, ki se porabijo za pogon kmetijske in gozdarske mehanizacije (Uradni list RS, št. 21/13 in 54/14);
- Pravilnik o največjem dopustnem primanjkljaju trošarinskih izdelkov (Uradni list RS, št. 44/13);
- Odredba o izvajanju 45. člena zakona o trošarinah (Uradni list RS, št. 19/02) in
- Odredba o zgornji meji količine vina za lastno rabo (Uradni list RS, št. 19/02), uporabljajo pa se, če niso s tem zakonom v nasprotju, do uveljavitve podzakonskih aktov, izdanih na podlagi tega zakona.

116. člen

(obračunavanje trošarine za električno energijo in znesek trošarine za električno energijo za IV. stopnjo)

(1) Ne glede na 7. točko tretjega odstavka 92. člena tega zakona dobavitelji električne energije obračunajo trošarino do 30. septembra 2016 v skladu z 8. točko tretjega odstavka 54. člena ZTro.

(2) Ne glede na znesek iz 7.4 točke tretjega odstavka 92. člena tega zakona, znaša do 1. oktobra 2016 trošarina za električno energijo za IV. stopnjo 3,05 eura za eno megavatno uro.

117. člen

(začetek veljavnosti in uporabe)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporablja pa se od 1. avgusta 2016, razen:

- prvega odstavka 114. člena tega zakona, ki se začne uporabljati naslednji dan po objavi,
- 96. člena tega zakona, ki se začne uporabljati 1. januarja 2017.

